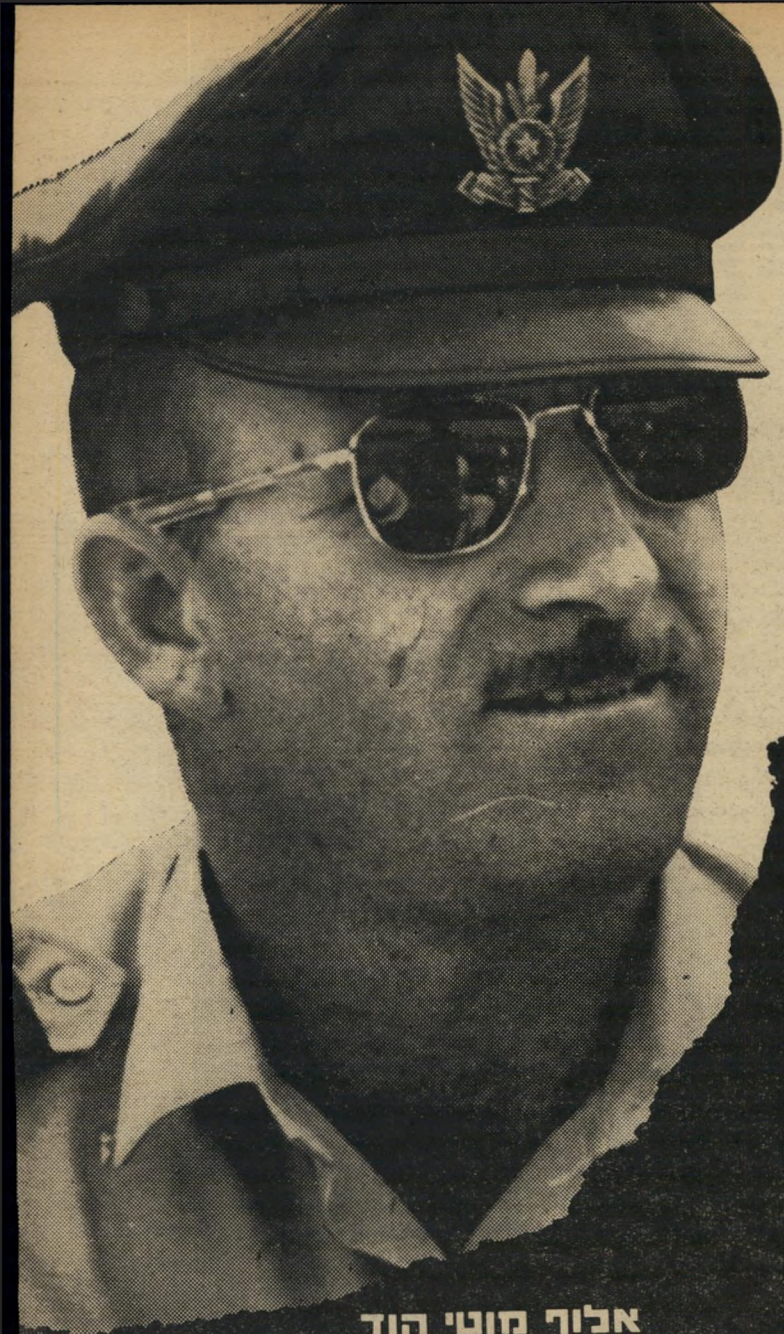

אלוף מוטי הוד

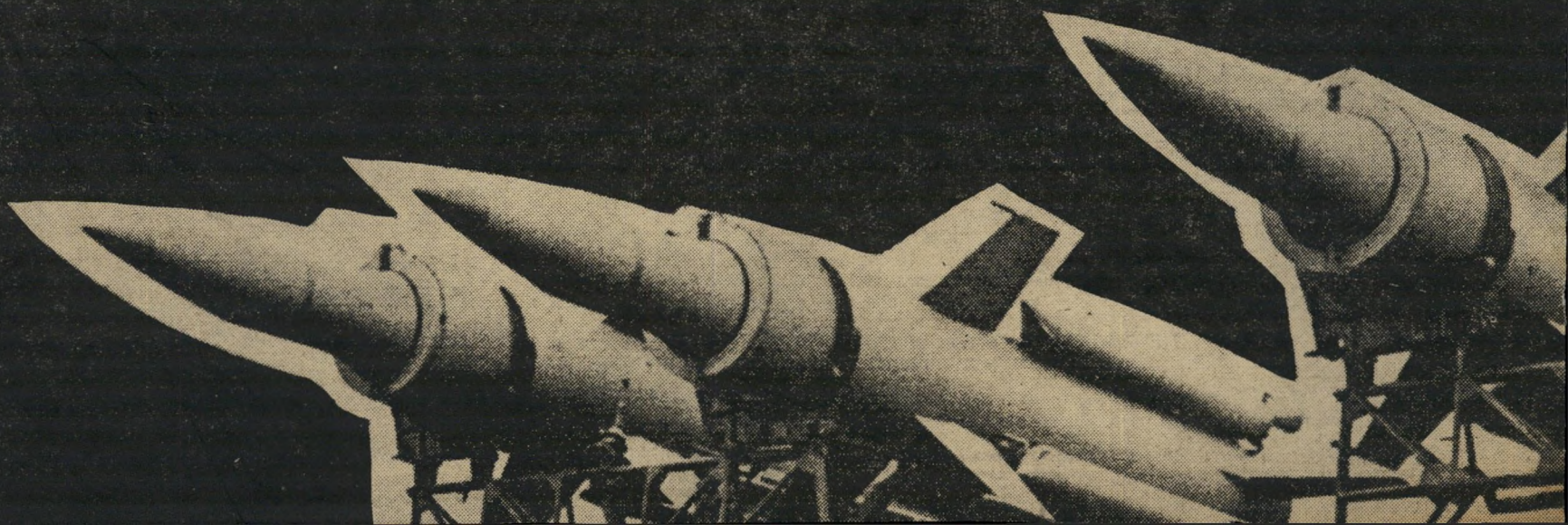
העול

חיל

האוויר

נגד

סאם-3

קריא קרי

במוצאי שבת צילצל הטלפון בביתו של דובר תנועת העולם הזה, פרץ עופר. על הקו היה איש מחלקת החדשות של שידורי ישראל.

„האם קרה משהו לאורי אבנרי?“ שאל עופר, שלא ידע אם קרה משהו, שאל מה איש החדשות סיפר לו בואנה, כי זה עתה טילפן לקול ישראל מישוהו, שזיהה את עצמו כגיסו של אורי אבנרי, והודיע כי אבנרי נהרג בתאונת דרכים, כעבור כחצי שעה צילצל הטלפון במערכת. כתב דבר שאל: „מה קרה לאורי אבנרי?“ המערכת לא ידעה דבר. איש דובר סיפר שמישהו צילצל אליו והודיע לו ש„קרה משהו לאורי אבנרי“. הטלפונאית המודאגת טילפנה לאבנרי, ומשלא קיבלה תשובה מביתו צילצלה מיד למשטרה, כדי לברר אם אירעה תאונה. נאמר לה שלא ידוע כלום.

הודעה לכנסת: אבנרי מת

באותו זמן התקשר מישמר הכנסת לביתו של עורך הדין אמנון זכרונ, מנהל סיעת העולם הזה — כוח חדש בכנסת, והודיע לו שזה עתה התקשר מישוהו עם בניין הכנסת והודיע כי ח"כ אבנרי נהרג בתאונה. איש המישמר, היחידי שהיה בבניין, רצה לחדא את הידיעה, לפני שידוע על כך לממונים עליו. כעבור כמה דקות צילצל כתב ידיעות אחרונות למערכת, וביקש לדעת מה קרה לאורי אבנרי. הטלפונאית, שכבר התחילה להבין מה מתרחש, שאלה אותו מה מקור הידיעה. מסתבר כי כתב ידיעות אחרונות בשרון הודיע למערכת שגודע לו שקרה משהו. עברו שוב כמה דקות, ואז צילצל איש, שלא הודהה, אל המערכת. הוא הודיע בקול בכיני שאורי אבנרי מת בתאונת דרכים בכביש גהה. המזכירה שאלה אותו מי הוא. האיש ענה: „גיסו של אבנרי“.

רצח באמצעות מילים

כעבור כמה דקות הופיע אורי אבנרי במערכת, כרוח דפאם. הוא היה חי וקיים. באותו בוקר צולם על ידי חברת סרטים צרפית ביהודה, לאחרימכן לא יצא מהבית. מסתבר, כי כבר ביום השישי התקשר אלמוני למערכת, וביקש לדבר עם אבנרי. הטלפונאית שאלה אותו לשמי, והוא אמר „ליביר ביץ“. אך כשהועברה השיחה לאבנרי, לא אמר האיש שום שם, אלא פתח ישר: „אורי אבנרי, יימך שמך וזכרך, שתמות!“ אבנרי השיב לו בנימוס „תודה רבה“, והניח את השפופרת. על הפרשה כולה ניתן רק לומר מה שאמר מארק טוויין, כאשר הודיע לו שנוצרה ידיעה על מותו: „הידיעה היא מוגזמת ביקצת“. מי הם הפסיכופאטים הנוקטים בשיטות כאלה? אילו דחפים אפלים מניעים אותם? זאת אפשר רק לנחש. ביום החמישי בערב שידר קול ישראל, בתוכנית השבוע בכנסת, את דבריו התקיפים של אבנרי נגד מתנחלי חברון. יש להניח כי הנסיון להביא לשידור ולפירסום הידיעה על מותו של אבנרי היה מעשה יזמה מצד חוגים פאש סטיים בעלי גחן דתי-כביכול, שיש להם מסורת להודיע על מות אנשים מתוך אמונה מאגית (שהיא יותר פגנית מאשר יהודית) כי ההודעה על מות אדם כמותו ממש.

פולחן אי'הסובלנות

אפשר לעבור על כל העניין לסדר-היום, לולא הצורך לעמוד על הקרקע הציבורית המצמיחה תופעות כאלה. מי שהקשיב לדבריו של אבנרי ברדיו, נוכח לדעת כי כיניעט ולא ניתן לו לגמור אף מישפט אחד. בפרוטוקול הכנסת, המתפרסם בדף הדו"ח לבחור המצורף לגליון זה, מופיע כל כמה שניות הפסקה: „קריאות מכל ספסלי הבית“. כלומר: מקהלה של צעקות, בניצוחו של הצעקן המיקצוטי מרדכי טורקיס מרפ"י, ניסתה למנוע מאבנרי להשמיע את קולו של הציבור הגדול המתנגד להתנחלות בחברון, ציבור שהוא — קרוב לחדא — רוב בארץ. בריונות מאורגנת זו מצד מחנה ארץ-ישראל השלמה, על רבדיו הלאומנים, הדתיים-קנאיים ואף הפאשיסטיים, וגווייהלואי הפסיכופאטים, מתפשטת לאחרונה בארץ. היא חדרה לכנסת, ובאה לידי גילוי במסע-הלינץ' רווי-השינאה שאורגן נגד שלום כהן ואורי אבי גרי בעת החיכוך על החוק „מיהו יהודי“. מה הפלא שהוא יורדת גם לשכבות אחרות?

זה לא יקרה כאן

אייאפשר לשחרר מן האחריות לתופעה את החוגים הליברליים הטובים, הטומנים את ראשיהם בחול והפוחזים לצאת למאבק, כאלה הם חברי הכנסת שברחו מאולם מליאת הכנסת כאשר נערכה ההצבעה על ההתנחלות בחברון, כגון החברים המתונים של מפלגת העבודה ואחרים. כאלה הם העיתונאים המתונים בעיתונים מסויימים. הפאשיזם ניצח בארצות שבהן ניצח בעיקר בגלל פחדנותם של יריביו. אולם הדבר לא יקום ולא יהיה בארץ. גם משום שהציבור הרחב לא יניח לו לנצח, וגם מפני שיימצאו בארץ זו לוחמים שלא יירתעו ולא יברחו מן המערכה. כל אלה ימצאו בהעולם הזה מוקד ומכשיר. משום כך בוערת שינאתם של כל אנשי-החושך כלפי העולם הזה, וכלפי אורי אבנרי אישית. אולם יעשו כאשר יעשו — הם לא ישתקו את הקול הזה.

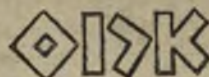
אורי אבנרי

למד, חדש, גוון, את...

חיי המין שונו

כדרך הקלה הבטוחה והדיסקרטית עם מוצרי

קטלוג אלו מס' 1

תכשירי ארוס מגונים את חיי הגשואים ועוזרים להתגבר על חולשות ומחדלים. תכשירי ארוס יגבירו את הבטחון העצמי שלך וישלהבו את בת זוגתך. אהבה ללא סחד עם מוצרי ארוס !!! דוגמא

תכשיר מס' 41082 פתרון לאלו הסובלים מפסח ועיפות, לחסי הפונ שאינם שולטים על עצמם.

תכשיר מס' 41080 למשחק אהבה מושלם למשול פסושי, לרגי שות מכסימאלית ולפסחון מהרייו.

קטלוג אלו מס' 2

תכשירי עזר אסקטיביים להגברת הגירוי המיני בקרוב !!!

קטלוג אלו מס' 3

מכלול ספרים ב-4 שפות להרחבת אופקים, ללימוד בעיות ומציאת פתרונות בחיי המין. דוגמא !

ספר מס' 2001 111 צולמי אהבה, גור עז, מתקדם, מגרה בצבעים טבעיים וב- עירום מלא. שפה — 28 ל"י בצי"א או הפחית דואר ותס' כל את הספר.

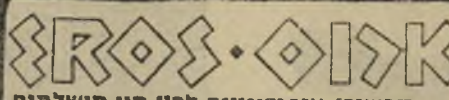
ספר מס' 34287 צוות צלמים בינלאומי מי הושף בטכניקת צילום נפלא אוסף יפהפיות בינלאומי. בעירום מלא.

שים לב !

מוצרינו ארוזים בחבילה אטומה ואין אפשרות לזחוי תכנה מבחור.

שלח תלוש זה לקבלת פרוספקטים חינם ש.צ.מ. בע"מ, מפ"צים לארונס בישראל רח' המישנה 9 ת"א-טלפון: 445882.

שמי כתובת עיר קטלוג מס

תכשירי עזר והיגיינה לחיי מין מושלמים

ארוס מזמין לביקור

את אלו שלא מכירים אותנו ו/או אלו המעוניינים לבוא ולעיין במכלול הספרים או לבדוק ולבחור מתוך מכלול התכשירים שלנו את הרצוי להם — לבקר במשרדנו (אנו היחידים בענף המאפשרים זאת) ולעמוד מקרוב על כל מה שיש לנו להציע — להתרשם ולהנות משרותינו.

ש.צ.מ. בע"מ, מפ"צים רח' המשנה 9 שכון כפלי, אוטובוס מס' 14 עד התחנה הסופית) טל: 445882 ת"א. בשעות 8.30 בבוקר עד 7 בערב.

חינם לכל דורש

המעוניין לרכוש את

ספר הברית החדשה

להשכלה כללית ולהכרת הדתות בעולם

יתקשר לפי הכתובת ת. ד. 7089, ירושלים, וישלח לו מיד.

מכתבים

הרוסים גורמים

דצמברמורת

אני כותב מכתב זה לפני שסיימתי לקרוא את גליון העולם הזה שבידי. הדבר היחיד שסיימתי לקרוא הוא הנידון: הרוסים באים (העולם הזה 1699) — ו' קריאתי העבירה בי צמרמורת.

אינני יודע מה זועתי יותר: הסיכוי ה' נורא של אפשרות למלחמה ממושכת של צה"ל ביחידות מתנדבים מכל ארצות ה'וש הקומוניסטי — ואולי אף נפילת מדינת ישראל — או קוצר-ראותם המדהים של קומץ האישים האחראים לעתידנו.

נחום דוברין, רמת-גן

התקווה —

במוחות שלא נשטפו

החיל גדעון רטנובסקי נהרג מפגז מצרי בתעלה, והוא בן יחיד, צעיר, מוכשר מאוד, עדין ויפהנפש. שמעתי בהלווייתו, בין ציבור המלווים,

פלוק

דוברין

את הדיבורים הבאים:

"אין לנו ברירה אחרת... זוהי הדרך היחידה... אנו רוצים לחיות — לא ניתן להם להיכנס לתל-אביב." וכו' וכו'. האמנם באמת זוהי הדרך היחידה? נוער, צעירים, בעלי מחשבה עצמאית, שמוחכם לא נשטף — אנא, הרימו קולכם.

מאיר בלומברג, ראשון-לציון

לע' אובות —

גם ידירים

שערויית עיר אובות (דופקים את הלב' נים, העולם הזה 1699) מוכיחה רק לאיזה כיוון מתקדמת מדינתנו הנאורה.

כל הכבוד לך,

ח"כ פרוש

כל הכבוד לך, חברי-הכנסת מנחם פרוש. במעשה הנעלה והנשגב שעשית מעל דוכן הכנסת זכית להעמיד את עצמך ואת ציבור בוחרך במקום הראוי לכם — בשורה אחת עם הלוחמים האמיצים, הנלחמים בחירוף-נפש על תורת-הגזע המקודשת והצלת ה' אנושות ממנו ועבודה זרה.

גד פואה, ירושלים

לקחו את רפיאותי

באכזריות

בכתבה שלכם על הגיחונים באכזריות (העולם הזה 1699) היו עוד דברים שלא כתבתם עליהם.

אני יכול לספר לכם מנסיוני האישי. נע' צרתי בפקודת שופט לשמונה ימים. אי-אפשר היה לישון בתא. ריח החשיש היה מחניק. העצירים האחרים טיפסו בתור אל החלון ושוחחו בצעקות עם הפרוצות ש' בחוץ. הסוהרים בכלל לא התערבו.

כשעצרו אותי, לקחו ממני את בקבוק התרופות שהיה בכיסי. כלילה, הרגשתי

(המשך בעמוד 8)

בגלל שאנשים מסויימים, האחראים על הטיפול בעולים, מסתכלים בעין לא יפה על מנהגיהם החברתיים והדתיים של המתיישבים — הם מרשים לעצמם לזלזל בחוק, להפלות את המתיישבים ולשלול את זכויותיהם.

כאן ברצוני להזכיר שלעיר אובות יש גם ידידים: חיים רוטמן, רב הקהילה היהודית במיאמי, פלורידה, שהמליץ על המתיישבים בפני הרב הראשי לישראל, איסר אונטרמן. הרב אונטרמן עצמו, שקיבל את ההמלצה וניסה לעזור להם בסלידת כביש למקומם. ח"כ דויד בן-גוריון, שלחם בחירוף-נפש להשיג עבורם את זכויות העולים המגיעות להם — ונכשל, למרבה הצער. הרב ה' ראשי לצה"ל, האדוף שלמה גורן, שאמר להם בביקורו אצלם: "אתם יהודים טובים. היו ברוכים בעמלכם. אני מאחל לכם הצ' לחה בדרככם." הרב שלמה קרליבך, ש' ניסה וממשיך לנסות לשכנע את אנשי ה' סוכנות כי המתיישבים אינם טמאים, אלא יהודים טובים וכשרים. אלוף פיקוד הדרום לשעבר שייקה גביש, שעשה למענם יותר מכל אדם אחר. וד"ר אברהם ברנד, קצין רפואה באיזור הערבה, המטפל בהם ב' נאמנות.

הזן פלוק, באר-שבע

דומוס דוקי-טמורין שברון

משאל דעת קהל
חזר ואישר שוב
כי באמת:

תענוה להבר עם KINGS MEN

מוצרי קינגסמן
זכו בתואר
"המוצר הנבחר 1970"

KINGS MEN עם תענוה להבר

במקום חסכוז או מיסים

יותר כסף מהמשלה

ההצעה להעלות את המס האחר שמשלמים חברי ההסתדרות לא תתמומש.

הצעה זו נועדה להקל על המצוקה הכספית של החבר הפועל, אולם בגלל הלחץ על שכר העובדים והתנגדותו התקיפה של גיבור ההסתדרות יהושע לוי — נגזרה ההצעה.

לעומת זאת, ייתכן שהחבר הפועל יטול לעצמו נתח שמן יותר מן המסה האחר, דבר שיגדיל את גרעונה של קופת-חולים.

ההנחה: קופת-חולים, המקבלת תמיכה ממשלתית, תוכל לדרוש הגדלת הסוכסוכים יח של משרדי-הבריאות לכיסוי הגרעון ה- מוגדל.

סערה צפויה

במפ"ם

סיכסוך פנימי חמור עומד לפרוץ בתוך מפ"ם. הגורם: גילוי של ח"כ דויד בן-גוריון בראיון עיתונאי, כי ערב מיבצע-סיני לא הביעה מפ"ם כלל התנגדות לכיבוש חצי-הארץ.

לדברי בן-גוריון, הסתפקה או מפ"ם רק בהצגת השאלה אם אכן מתכונת הממשלה לכבוש את סיני, ההסכרה הרשמית של מפ"ם לעומת זאת טענה כי מפ"ם כלל לא ידעה מראש על המיבצע, הועמדה בפני עובדה מוגמרת. הגילוי גרם לתסיסה חמורה בין חברי מפ"ם, בייחוד בקרב קיבוצי השומר-הצעיר והמחלקה הערבית.

מורים ערביים

יחרימו בחירות

המורים הערביים בירושלים המזרחית, הזכאים להשתתף בבחירות להסתדרות המורים בארץ עלולים להחריף את הבחירות.

הסיבה פרוזאית למדי: מירדן הועברה אזהרה אל המורים, כי אלה מכינהם שישייתתפו בבחירות לגוף הישראלי, יפסיקו לקבל את משכורתם הירדנית, הממשיכה להיות מועברת אליהם כל הזמן.

תוקם

ועדת-חקירה

נסיבות הריגתו של תושב שכם, שגורה לאור היום בשעת עוצר, תבורנה בוועדת-חקירה שתוקם למטרה זו. בין השאר, לוחצים גם נכבדי שכם להקמתה של ועדת-חקירה זו.

טענתם: האיש נורה כאשר היה מחוץ לתחום שבו הוטל העוצר.

במקומות-עבודה רבים יגרום הדבר לשביתות, שיוגדרו על-ידי ההסתדרות כפראיות.

אם יחמיר המצב, וההסתדרות תעמוד בפני מרי פועלי, ייתכן שהדבר יגרום למתיחות ולהאשמות הדדיות בין האוצר לבין ראשי ההסתדרות, ובעיקר עם המזכיר הכללי יצחק בן-אהרן.

טענת ההסתדרות תהיה: הממשלה לא עמדה בהבטחתה, והמחירים עלו הרבה מעל למה שנקלה בחשבון בעת הישוב הסכמי-החבילה.

„עזר יגמור

את לסקוב“!

צפויה התנגשות בין שר-התחבורה עזר וייצמן לבין מנהל רשות הנמלים חיים לסקוב.

בדיון פנימי של צמרת המערך, הביע אחד השרים המרכזיים את דעתו, כי „עזר יגמור עם לסקוב תוך חודש-חודשיים“. או: תו שר הסביר את נבואתו בכך, שעזר וייצמן הוא איש חרות, בעוד לסקוב נחשב כמקורב לרפ"י.

אולם יש להניח ששיקולים מיקצועיים-מינהליים הם העלולים לגרום החרפת-יחסים בין שני האישים.

אנשי טלוויזיה

עוזבים את הארץ

צפויה ירידתם מן הארץ של מספר גדול של אנשי טלוויזיה.

זוהי החוצאה הראשונה של השחיטה הגדולה, בעיקר בות הפיטורים וההורדות-בדרגה של ועדות המיכרזים. בין היורדים נמצאים לא רק אנשי-מיקצוע שבאו מחו"ל, אלא גם ישראלים שצמחו ולמדו את מיקצועם בטלויזיה הישראלית.

לעומת זאת ברור, כי הדלת נסגרה הרמטית בפני שובה של גלוריה סטיוארט לטלויזיה. אחרי שהתפטרה מתוך עלבון על הורדת משכורתה, הוצע לה לקריין בקבלנות, תמורת תשלום לכל הופעה.

התשלום שהוצע — 50 ל"י להופעה — נדחה על-ידי גלוריה.

ייבוא מספרד:

פועלי בניין

במשרד-השיכון נשלמות עתה ההכנות להפעיל תוכנית מיוחדת, שמטרתה לפתור את בעיית המחסור בפ"י על-ידי בניין.

התוכנית: להביא פועלים מספרד, שיעבדו על-פי חוזים שנתיים.

הם יעבדו בעיקר בבניית השיכונים בי גיבעה הצרפתית בירושלים המזרחית. הכי ניהה שם נתקלת במחסור בפועלים ערביים, וגם בהתנגדות של חלק מפועלי העיר הי מזרחית המספרים לעבוד בשיכונים שמטרי תם לייחד את העיר.

תשקיף

גורם חדש

בחישובים הפוליטיים:

מחלתו של פנחס ספיר

בצמרת המדינית והמפלגתית שוררת עתה אחירה של אי ודאות, שמקורה במצב בריאותו של שר-האוצר פנחס ספיר.

ספיר, שנכנס תחילה לבדיקות בבית-חולים, אישף שוב, כעבור ימים אחדים — הפעם לשם ניתוח של גידול בכבד. קשה לדעת מתי יוכל השר לשוב למזוא פעילותו.

מאחר ופנחס ספיר אינו רק האיש המרכזי במערכת הכספים והכלכלה של המדינה, אלא גם מנהיג בלתי-מוכתר של מחנה המתנגדים לסיפוח בקרב המימסה, צפויות השלכות מדיניות חשובות למצבו האיש. בין השאר: היערכות חדשה של המתחרים על ראשות הממשלה. בהיערכות זאת מתחזק לאין שיעור מעמדו של משה דיין.

ואשינגטון למוסקבה:

שהות אחרונה

כדאי לעקוב מקרוב אחרי כל ידיעה על מגעים בין נציגי ארצות-הברית וברית-המועצות בעניין המרחב. בואשינגטון גמרו אומר לעשות מאמץ אחרון לשכנע את מוסקבה להגיע לעקרונות מוסכמים, מתוך הנחה שגם הרוסים מבינים שהמצב בין ישראל ומצרים מתקרב לסף עימות מסוכן לא רק בין שתי מדינות אלה אלא גם בין שתי המעצמות הגדולות.

דיווחים דיפלומטיים אומרים, שהאמריקאים יסבירו לרוסים שהם מוכנים להמתין פרק זמן מוגבל לתשובה עקרונית ממוס"קבה וכי אחרי פרק זמן זה — אם תהיה תשובת הרוסים שלילית — תחדש ארה"ב את מזוא תמיכתה בישראל ותבטל את הפייגים שהיא העמידה עתה לעזרה שהיא מגישה לישראל.

ההתנחלות השקטה

של דיין

פרשת „ההתנחלות השקטה“ בבית-אל תעמוד במוקד ויכוח חדש על מדיניות ישראל בשטחים. בבית-אל, הסמוכה לרמאללה, בדרך לשיכם, מוקמת מזח חדשים עיר חדשה, שזאת זכתה לשם פירסום או לשום ציון בדו"חות על פעילות משרדי הממשלה.

למרות שהבנייה נועדה לקליטת משפחות ושרותים אזרחיים, אין היא נעשית במישר גרת תוכניות הכינוי של משרד השיכון בי איזור ירושלים. אחראי לה משרד-הביטחון, והיא ידועה כתוכנית שקיבלה השראתה הישירה משרד-הביטחון משה דיין.

מימדי התנחלות זאת עולים בהרבה על מימדי ההתנחלות בחברון.

סערות

בחזית העבודה

התחזית בשטח יחסייהעבודה לחודשיים הקרובים: קודרת.

ברור כבר עתה, כי תוצאתה הממשית של עסקת-החבילה תהיה הורדה מורגשת-למדי של כוח-הקנייה.

אסיר תודה לרוסים...

כל טיפת דם למען המדינה!

אף טיפת דם אחת למען ההתנחלות!

יקרה מדי. אולם למען הרפתקאות, למען סיפוח שטחים, למען התנחלות בחברון — אף לא טיפת דם אחת של חייל ישראלי!

(קריאות מכל ספסלי הבית).

הצעתם של תמיר — אלון נתקבלה ב-48 קולות (כולל ל"ע וכל הדתיים, מלבד ח"כ מלמד), ובעד הצעת אבי נרי הצביעו רק הכוח החדש, רק"ח ומק"י. מפ"ם נמנעה.

עוד באותו יום חזר אבנרי להצבעה זו. היה זה בנאומו על "מלווה החיסכון", שכל עובד וכל מעביד חייב ל-שלם לו 4% מהכנסתו:

אורי אבנרי: ... ההתמודדות האמיתית כאן אינה בין בעליההון ובין העובדים; ההתמודדות כאן היא בין מדיניות הממשלה, מדיניות החוץ, מדיניות הביטחון, מדיניות הסיפוח, ובין העם כולו, אשר צריך לשלם בשביל זה — העם אשר עדיין לא לגמרי תופס את המציאות.

את מחיר הדם הוא רואה — את זאת רואים בעיתונים כל יום. אבל הוא עדיין לא תופס את מחיר הכסף של מדיניות זו.

כאשר חבריהכנסת הרימו היום את ידיהם — בחדוה ובשמחה — בעד ההתנחלות בחברון, האם ידעו מה יהיה המחיר?

אני מוכרח לומר שאינני יודע איך עשו זאת מבלי שידיהם המורמות תרעדנה, כאשר ידיו הם המתרוטטות גורו קורבנות של דם ודמים על העם הזה.

חרף כל הנאומים של סגן-ראשיהממשלה, ה"ה הצבעה בעד ההתנחלות בחברון היא הצבעה בעד מלחמה, בעד אי-שלוש, בעד הסלמה, אולי

טירור או חבלה בהרחברון. עד שבאה הקבוצה הזאת ופתחה את הרחברון בפני אל-פתח, ומרכז הפעילות החבל-נית עבר...

(קריאות מכל ספסלי הבית).

היו"ר מ. ביבי: חבריהכנסת, אני מבקש לתת לחבר הכנסת אבנרי לסיים את דבריו.

(קריאות מכל ספסלי הבית).

אורי אבנרי: אני מסתמך על דבריו של מושל צבאי.

(קריאות מכל ספסלי הבית).

אורי אבנרי: אינני מפתח להגיד מה שיש לי להגיד, ואתם לא תשתיקו אותי. אתם לא תשתיקו אותי. 14 חודש היה הרחברון שקט, עד שבאה הפרובוקציה הזאת...

אליעזר שוסטק: — — —

מרכזי סורקים: הם מסיים את הערבים נגד ה"הודים".

היו"ר מ. ביבי: חבריהכנסת סורקים, אבקש אותך לשבת.

אליעזר שוסטק: הוא מדבר על נושא שאינו עומד

כמה דם

צריך להישפך?

מחר בעד מאבק עם חיילים סובייטיים — בלי "פנמומים" אמריקאיים נוספים.

אני לא יודע איך אפשר להצביע בעד דבר כזה, בחדוה ובשמחה כזאת, מבלי שהידידים תרעדנה!

הלוקש והלוקשן

על מילווה-החיסכון עצמו אמר אבנרי:

... ממשלת ישראל לא הצליחה במלחמת-ההתשה שלה נגד מצרים — להיפך. אבל היא מצליחה עד כה במלחמת-ההתשה שלה נגד הציבור הישראלי.

אמרו לפועלים, לעובדים, לשכירים: הגה, אנו מעלים את שכר-העבודה — אמנם לא בשיעור של ההתייקרות, גם לא בשיעור של עליית התפוקה, כפי שהובטח במשך שנים, אבל קצת. המצב קשה, לכן אנו מעלים את השכר רק קצת; דובר על 5%, ואחר-כך על 6%.

מלחמת ההתשה הזאת הצליחה, כי השכירים בארץ כבר כל-כך טומטמו בהודעות ובהבטחות והבטחות-שכנגד, באי-מיום ובתיאוריאמה של מצבנו הביטחוני, עד שבינתיים אין הם תופסים מה קורה להם. זה יתברר להם רק כאשר יקבלו בפעם הראשונה את ה"לוקש" של משכורת חודש אפריל, בו במאי.

זה היה חג של 1 במאי שלא היה עוד כדוגמתו. כי אז יתברר שמכל ה"לוקשים" שהאכילו אותם כל הזמן, איוה "לוקש" של שכר יוצא להם. וכל עובד יבין בסופו של דבר שמה שקרה לו אחרי כל הבולמוס הזה, הרי זו העובדה שהוא מקבל פחות שכר מאשר קיבל לפני העלאת השכר. יש פה תוספת מינוס — או עלייה זעירה הנופלת בהרבה מעליית המחירים.

אני חושב כי תפקירי כחבריהכנסת, כנבחר ה"ציבור שבחר בך, הוא לומר לציבור הזה מהי הסיבה ל"לוקש" הזה של ה"1 במאי. זוהי תור צאה ישירה של המדיניות הממשלתית, של ההתנחלות בחברון, של ההפצצות שיביאו ל"התערבות הסובייטית.

ניסים אליעזר: אל תפחיד אותנו בהתערבות הסובייטית!

אורי אבנרי: אתה גיבור. אתה לא רועך מפני ברית המועצות.

ניסים אליעזר: אני לא גיבור. לו היו הערבים מקבלים את תוכנית רוג'רס, היה אז אולי יסוד למה שאתה אומר. האם מקבלים הערבים את תוכנית רוג'רס? מה אתה מפטפט? קודם כל שהם יקבלו ואחר-כך תבוא ותדבר.

אורי אבנרי: ואתה קיבלת את תוכנית רוג'רס? אתם לא הייתם הראשונים שחיבלו בה?

על סדר-היום. עלייתם של המתנחלים שהיתה לפני שנתיים אינה עומדת על סדר-היום, ולכן היושב-ראש צריך לשלול ממנו את רשות הדיבור.

אורי אבנרי: אתם עוד לא שולטים בבית הזה?

היו"ר מ. ביבי: חבריהכנסת אבנרי, אני נותן לך עוד דקה כדי לסיים את דברך.

אורי אבנרי: מגיעות לי חמש דקות. לא דיברתי אפ"ל לו דקה. קריאות הביניים אינן על חשבון זמני.

היו"ר מ. ביבי: דיברת ארבע דקות, ואני נותן לך עוד דקה.

אורי אבנרי: עוד לא דיברתי חמש דקות.

היו"ר מ. ביבי: אדוני, אל תתווכח עם היושב-ראש. אינני מרמה אותך.

אליעזר שוסטק: הוא מתנחל עכשיו על הבמה באופן בלתי-חוקי.

אורי אבנרי: יש פה הפרעות בלתי-פוסקות...

היו"ר מ. ביבי: לקחתי את זה בחשבון. אבקש לסיים בעוד דקה.

אורי אבנרי: בעקבות ההתנחלות הזאת עבר מרכז הפעילות החבלנית מהר-שכם להרחברון.

מאז זורם בהרחברון כאופן בלתי-פוסק דמי נז שלנו, דם ערבי ודם של תיירים.

זאת ועוד, עד אותו יום...

יצחק ה. קלינגהופר: מה היה בחברון בשנת 1929?

(קריאות מכל ספסלי הבית).

יגאל אלון: זה לא נכון. הייתי לפניו. אינך מדייק. הכנסת אבנרי להאריך את נאומו. אבקש לא להפריע.

סכין בגב השלום!

אורי אבנרי: בהרחברון נולד הנסיון הרציני, המדיני הראשון, לדורשי ישראל-פלסטיני. ידוע ברבים שה"שייך אל-ג'עברי הוא ראש התנועה לדו-קיום פלסטיני-ישראלי, להקמת יישות פלסטיניות הקשורה בישראל.

והנה בא המעשה הזה, ובאה כניעת הממ"ש, ונקעו סכין בגב היוזמה הרצינית ביותר שנולדה בארץ מאז המלחמה, לכוון פה דור קיים...

בנימין הלוי: אתה תוקע סכין.

היו"ר מ. ביבי: חבריהכנסת אבנרי, סיימת את דברך.

אורי אבנרי: אני מסיים...

היו"ר מ. ביבי: אתה סיימת כבר. אל תתווכח עם היושב-ראש.

אורי אבנרי: אני מסיים במשפט אחרון.

למען ביטחון המדינה הזאת אין טיפת-דם

במשך שבועיים דנה הממשלה בעניין חברון. הדבר נסתיים בנצחון מוחץ של שוחרי-הסיפוח, ובמפתח המוחצת של השרים המתונים. יגאל אלון בא לכנסת השבוע והודיע על החלטת הממשלה לקדם את ההתנחלות בחברון.

היה זה בעקבות הצעה-לסדר-היום של שמואל תמיר. שיעתנו הציעה להסיר את ההצעה מסדר-היום, בנאום שהיה מלווה צעקות של אנשי-סיפוח מתחילתו ועד סופו:

אורי אבנרי: אני מציע לכנסת להסיר מסדר-היום את הצעתו של חבריהכנסת שמואל תמיר — מכל וכל! — כהפגנה כלפי העולם, כלפי העולם הערבי וכלפי עצ-מנו, שלא ניתן לפגוע בכל צורה שהיא בסיכוי השלום.

כמה דם כבר נשפך, וכמה דם עוד צריך להישפך, בגלל הרפתקה אומללה זו, של קומץ קנאים, ובגלל כניעתה המבישה של הממשלה בפני הקומץ הזה?

האם אני צריך להזכיר לכנסת איך נולדה ההתנחלות הזאת? איך קבוצה של אנשים פורקיעול רימתה את שלטונת צה"ל...

מרכזי סורקים: תתבייש לדבר כך!

היו"ר מ. ביבי: חבריהכנסת סורקים...

חבריהכנסת אבנרי, אני מבקש ממך, אל תדביק תווים לאנשים שאינם כאן.

אורי אבנרי: אני חוזר על דברים שנאמרו מעל ה-דוכן הזה כאשר דיברנו על פרשה זו לפני שנה ומעלה.

קבוצה של אנשים שרימתה את שלטונת צה"ל, באה ל-

אל-ג'עברי והמושל הצבאי

חברון לחגוג את סדר הפסח, נשארה בחברון בניגוד ל-הוראות המושל הצבאי, חיבלה בביטחון במקום, ולאחר מכן, אחרי שבוצע המעשה בכחש ובמירמה — החלה התרוצצות-מבישה בין שריהממשלה — מי יעלה על הגל הזה ומי יעשה הון פוליטי מן המעשה הזה...

(קריאות מכל ספסלי הבית).

אורי אבנרי: ראשון הלך השר בגין, כבודו במקומו מונה, ואני מבין מה הוא עשה שם. הלך אחרי השר יגאל אלון, ואינני יודע מה הוא עשה שם...

יגאל אלון: זה לא נכון. הייתי לפניו. אינך מדויק.

אורי אבנרי: אולי אתה אפילו הקדמת. זה לא היה לתפארתך. ייתכן שהקדמת אותו. אבל בשעה שעדיין לא היה שום אישור ממשלתי למעשה הזה, בשעה שהם ישבו שם עדיין בכחש ובמירמה ובניגוד להוראות המושל הצבאי, אתה הלכת והבטחת להם עבודה, ופרשת עליהם את כנפיך.

בנימין הלוי: בינתיים נולדו תינוקות בחברון.

אליעזר שוסטק: אתה התנגדת גם לירושלים.

אורי אבנרי: חבריהכנסת, האם לא היה זה חוסר-אחריות ממלכתית ממדרגה ראשונה?

"לא תשתיקו אותי!"

במשך 14 חודש היה הרחברון המקום השקט ביותר ב-ארץ-ישראל כולה. במשך 14 חודש לא היה אף מעשה של

אין לאפנות עוגה

הסיפור המופלא של הצלת מר יהודה מיותר

עקרון חינוכי מפורסם אומר: „אל תצוה על האשה לאפות עוגת-שוקולד. הראה לה אשה אחרת אופה עוגת-שוקולד.”
לא פעם טוענים נגדנו שאנחנו מוקדים מעקרון זה. „אתם רק שוללים כל הזמן, אבל לא מראים מה צריך לעשות!”
בכך אין, כמובן, כל אמת. מאז יומה הראשון בכנסת נוהגת סיעתנו — כמו העולם מאז ומתמיד — להציג את תפיסתנו מול התפיסה של המימסד. אין כימקס נושא שז' עליו בכנסת, שלגביו לא השמענו את הצעותינו המפורטות והמדוייקות.

ממפעלים כושלים למפעלים יעילים ורווי חים. הסיסמה שהוצבה על קירות לשכת השר היתה: „הקץ לאבטלה הסמוייה!”

מיבצע מניע

הצוה הכין את התוכנית שזכתה לשם „מניע” — „מיבצע ניירות עובדים” — בעל חמישה סעיפים:
(1) המדינה אינה יכולה להרשות לעצמה כיבוש משאביה, והשחתת כוח-האדם הפורה והיוצר, אשר בו תלויים רווחתה, חוסנה ובטחונה של ישראל.
(2) על כן יש לדאוג שכל עובד ימצא במקום הנכון, בתפקיד הנכון.
(3) העובד עצמו לא יישא באחריות לשגיאות שנעשו בתיכנון המשיק, על ידי הקמת מפעלי-סרק בהשקעה של מיליארדים, ועל ידי ניפוח המנגנונים מסיבות מפלגתיות.

המדינה היא החייבת לשאת באחריות פרגסתו של העובד ושל משפחתו בתקופת

מי מכם זוכר את ועדת לבון? אותה ועדה אשר הוקמה לפני שנים, כדי למנוע כפילויות במנגנון הממלכתי והציבורי? כזו, ביקר נציג הוועדה באחד המשרדים הממשלתיים — ואתם יודעים לאיזה משרד אני מתכוון. בחדר הראשון מצא פקיד, ושאל אותו: „מה אתה עושה?” השיב הפקיד: „שום דבר לא.” נציג הוועדה רשם: פקיד 1 — שום דבר לא.
עבר לחדר הסמוך, ומצא שם פקיד נוסף. שאל גם אותו: „מה אתה עושה?” גם זה השיב: „שום דבר לא.”
כאשר פירסמה הוועדה את מסקנותיה, היא פסקה: „באותו משרד רד ממשלתי עובדים שני פקידים, העושים בדיוק את אותו הדבר. אחד מהם מיותר, ויש לפטר.”

דרכו של אונקוס

הפקיד שלא פוטר שמו מר יהודה מיר. תר. הוא נשאר על אותו תפקיד, באותו משרד למרות שלא פוטר, הוא ידע שהוא מיותר. הוא מת משיעמום, סובל תיסכולים לים נוראים, וקיבל אולקוס מרוב דאגה. אפילו תה כבר אינו יכול לשתות.
אבל הוא שתק — כי בכך היתה תלוייה פרנסתו.

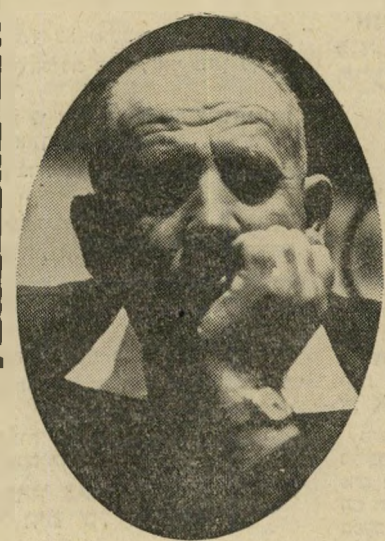
כל פעם ששר-העבודה נאם על מימדי האבטלה הסמוייה, חייך לעצמו. הוא לעג להכרזות על פיטורי עובדים. אמנם, כאשר שמע הכרזות אלה לראשונה מפי שרת העבודה גולדה מאיר, התמלא חרדה. מאז הבין שאין לו מה לדאוג.
השבוע קרה דבר מפתיע למר מיותר. הוא קיבל מכתב מאת „המינהל לגניירות וייעול, אגף כוח אדם, משרד-העבודה.” ה מינהל הזמין לראיון אישי, בשעה הנוחה לו.

מנהל הלישכה המקומית של המינהל דיבר אתו גלויות: „אנחנו יודעים, ואתה יודע, שאתה מיותר. אנחנו יודעים ואתה יודע שזה אינו בריא — לא לך אישית, ולא למדינה המשלמת את משכורתך, ולא למשק הקוק לכותהיצירה שלך.”
המנהל הציג לו לעבור לעבודה אחרת, יצרנית, שהמדינה מעוניינת בה.

לפני שמר מיותר יכול היה להגיב, הר- אה לו מנהל-הלישכה רשימה ארוכה של מקצועות מבוקשים ושל מקומות-עבודה ברחבי הארץ, הוועקים לבעלי אותם מקצועות מבוקשים.
„באיזה מהם אתה מעוניין?” — שאל המנהל.

האמת היא שמר מיותר היה מעוניין בחצי תריסר מן המקצועות שהוצעו לו. הוא הרגיש לפתע שגורו חוזרים אליו. הנה, סוף-סוף, יוכל להצדיק את קיומו, בעיקר בעיני עצמו, לעסוק במשהו מועיל שגם יתן לו סיפוק.

אבל הוא פחד להשיב בחיוב. לי התפנתו מעבודתו אחרי עשרים שנות ותק? מה יהיה עם זכויות הפנסיה שלו? מי יכשירו לעבודה החדשה? ממה תחיה המשפחה עד שילמד את המיקצוע החדש? מנהל-הלישכה, שהבחין בדאגותיו, הסביר לו: עם כניסת שר-העבודה החדש לתפקידו, הטיל השר על הצוות הבכיר של משרדו להגשים את כל הבטחות-הסרק שהושמעו עד אז לגבי ייעול המשק והעברת עובדים

אלמוגי

★ ★ ★
מזה כמה ימים עומדת סיעתנו במרכזה של קומדיה המתרחשת בסיעת המפד"ל. בשיא החיכוך האחרון על החוק „מיהו יהודי?” שלפתי על דוכן הנואמים פרוט סודי של הנהלת המפד"ל, והוכחתי על פיו שהיה קיים הסכם סודי בין שפירא את ש- השותפות של שר-הפנים ושר-המשפטים — ערב הקמת הקואליציה. שפירא-מש- הבטיח לשפירא-פנים לתקן את החוק, אם יפסוק בית-המשפט העליון שהחוק הקיים בהתאם להנחיות משרד-הפנים.
כאשר השיב לי נציג המפד"ל, ח"כ ישראל בן-מאיר, טען בלעג שהפרוטוקול בכלל סודי, ומי יודע אם הוא בכלל אמיתי?
אולם למחרת היום התחיל ציד-משפחות במפד"ל. נסתבר כי היו קיימים רק ש- העתקים של הפרוטוקול, והוא היה סודי מאין כמוהו. מאז מאשימים ראשי המפלגה את רעהו במסירת הפרוטוקול ליד, נשכר בלש פרטי כדי לפתור את התעלומה, ועוד חבל על המאצים. אני מעז להינבא כאן כי לעולם לא ייחדע איך הגיע הפרוטוקול אולם תוך כל מהלכי הקומדיה הזאת נשכה, כמדומני, העיקר, והוא: שאומנם הבאת ההוכחה שהיה קיים הסכם סודי כזה, בניגוד להכחשתו הנמרצת של שר-המשפטים. בעת החיכוך, אחרי קריאת פרוטוקול זה, הצגתי לשר-המשפטים אתגר ברור: שהוא נמנה אישיות ציבורית מוסמכת על שנינו, ושנו תפסוק אם צדקתי בהאשמתו או צדק בהכחשתו.
אם יפסוק אותו איש שצדקתי, חייב שר-המשפטים להתפטר — כפי שהבטיח ת- בשעה שהשיב לי.
לעומת זאת, אם יפסוק האיש, למרות הכל, שאין ביסוס לטענתי, אתנצל אני ב- חגיגי — כפי שתבע ממני שר-המשפטים באותו נאום.
מעניין ששר-המשפטים, שהוא בדרך-כלל אימפולסיבי מאוד, עבר לגמרי בשתיקה על האתגר הזה.
וזה, לעניות דעתי, חמור הרבה יותר מאשר השאלה מי העביר לי את הפרוטוקול.

סודי בלבד

על כן כל דיבור על ניירות עובדים ו המשק הוא אחיות-עניינים, ושוב —
★ ★ ★
על כך ענה שר-העבודה, יוסף מווגי:

השר יוסף אלמוגי: ... חברי נכבדים. לא נוכל להתחיל ברצינות ל בקשר עם הניירות וחיסול האבטלה סמוייה, אלא לאחר שהיה לנו ש- חוקים: חוק-ביטוח-מפני-אבטלה, חוק-ס- וחוק-ביטוח-בריאות. אני חושב שש- חוקים אלה הם עכשיו על פיתחנו. בעזרת חוק-הביטוח-מפני-אבטלה ג מקצועית אנשים מיותרים במקומות ש ניתן להם מענקים לקיום עד אשר יס בעבודה חדשה. זאת אפשר יהיה לו רק לאחר צבירה מסויימת בחוקי-ביטוח-מפני-אבטלה.
את הניירות נוכל לעודד אם לכל בישראל יהיה כרטיס עם זכויותיו ה- אליות, וזכויותיו הסוציאליות תהיינה פות, בין אם הוא מובטל ובין אם עובד, בין אם הוא עובד בשירותים או הוא עובד בייצור. זהו הדבר בעקבות זאת יבוא גם ביטוח בר זה דבר נוסף לשני אלה.
בהגשמת שלושה אלה אנחנו ע שלושה דברים: (א) מעורדים ניירות אפשריים וניירות. זה יהיה כדאי לע- וזה יהיה כדאי למשק; (ב) אנחנו מב- את עתיד האזרחים, כל אחד לחוד; על-ידי כך אנחנו מבריאים את המשק

ממקום-עבודה, שעה שהוא מפוטר או מתפ- טר. הכסף יועבר אוטומטית על-ידי ה- מעביד לקרן הממלכתית, שתבטיח את רו- חת העובד עם פרישתו לגימלאות, ותעניק לו גימלה בהתחשב בגודל הכנסתו וב- שיעורי הפיצויים.

שר הוועד ושר בא...

הסבריו של מנהל הלישכה הפעימו את ליבו של מר יהודה מיותר. הוא הושיט את ידו לחתום על טופס בקשתו להכשרה מיקצועית — וברגע זה התעורר.
הוא סתם חלם לו מכתבתו בי משרד הממשלתי כי הוא עובד.
כבוד השר, נכון, זוהי אוטופיה — וחבל. מינהל ממלכתי לגניירות עובדים הוא חיוני לעתיד המשק. הוא דרוש כדי לשבור סוף-סוף את השיגרה, המאבנת מזה דור את משרד-העבודה בשטח זה.
עם כל הכבוד, אין כל הבדל בין מה שאמר השר אלמוגי, לבין מה שאמר לי פניו שרי העבודה אלון, נמיר, או גולדה מאיר. מה שאנחנו מציעים הוא להתנער מן השיגרה הזאת, לפתוח בשיטה של אי- גון העבודה, כדי לבצע העברה מאורגנת של עובדים מענף לענף, תוך תיכנון, תוך הכשרה מקצועית על חשבון המדינה, ו- תוך שמירת זכויותיהם הסוציאליות של העובדים.
בתקציב המונח לפנינו אין כל רמז ש- משרד העבודה מתכוון ללכת בדרך זו —

האיפת אבג' טריסט

אפשר להכיר מרחוק

אבג'
תל-אביב · ירושלים · חיפה

TERYLENE

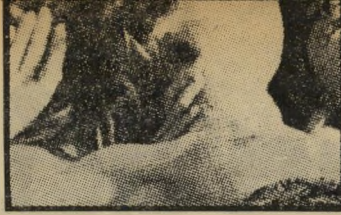

ומקרוב...

ברסום א. טל. · סטודיו רם · צילום: vision

תמרורים

הלית קתמור ב, חמסין

נפטר • נתן אלתרמן, משורר הצמרת הישראלי במשך שלושים השנים האחרונות, בתל-אביב, מהתקף לב בעקבות סיבוכי בניתוח (ראה במדינה).

נולד • בן בכור לכתב ידיעות אחד רונות אריה אבנרי ולרעייתו זיוה, בת תל-אביב.

הודח • שליטה של קמבודיה, נורו"דום פיהאנוק, שעה ששהה במוסקבה לביקור רשמי. הנסיך המודח הודיע כי יקבע מושבו בפקינג.

מתלימה • חנה מרון, שהודיעה כי תעשה כל שביכולתה על מנת להופיע

שפירא, לאחר שהות ממושכת בבית החולים הדסה בירושלים. שפירא יחזור לעבודתו רק בעוד שבועות מספר.

חלה • שר-האוצר פינחס ספיר, שאושפז בבית-החולים מאיר בכפר-סבא, מקורביו דיווחו כי הוא סובל מחולשה כללית. ספיר כבר אושפז לפני כשמונה חודשים בבית-חולים זה בעקבות מחלה בכלי הדם.

נפטר • בגיל 101, הרב יחזקאל כהן, אחד מראשי העדה הבלית בארץ, שעלה ארצה עם קום המדינה, בעליה בלתי חוקית דרך פרס, כשהוא נושא עמו מזוהות מלאות ספרים עתיקים. בימי צעירותו שירת כחייל בצבא התורכי, גישבה בידי האנגלים ובילה מספר שנים בשבי בהודו. ח"כ שלום כהן נמנה עם עשרות צאצאיו.

ראל, בחודש מאי הקרוב. יחד עימם יגיעו גם שמונה ממשותפי ההפקה המקורית ב' לונדון ובני-יורק.

מתפשטת • הלית קתמור, כוכבת הסרט חמסין, המופק עתה בישראל. הלית, שחמוקיה הוצגו לקהל הישראלי ב' סרט מיקרה אשה, ממשיכה לעשות זאת בלב גלוי גם בסירטה השני.

הודו כשימוש בסמים • גדולי שחקני הוליבוד, ביניהם פיטר סלרס, רוברט מיצ'אם, קארי גראנט ומריאן פייתפול.

התפייסו • ג'ורג' פפארד ו-אליזבת אשלי, לאחר פרידה ארוכה.

החלים • שריהפנים משה חיים

בהצגת מדיאה בתיאטרון הקאמרי. התיאטרון מצידו הודיע כי ההצגה תידחה עד לאחר שחנה תוכל לנוע בחופשיות עם הפרוטזה שתותקן לה.

יגיעו ארצה • שני מחברי ה' מחזמר שיער, ג'רום ראני וג'יימס ראדן, כדי לסייע בהעלאת המחזה ביש-

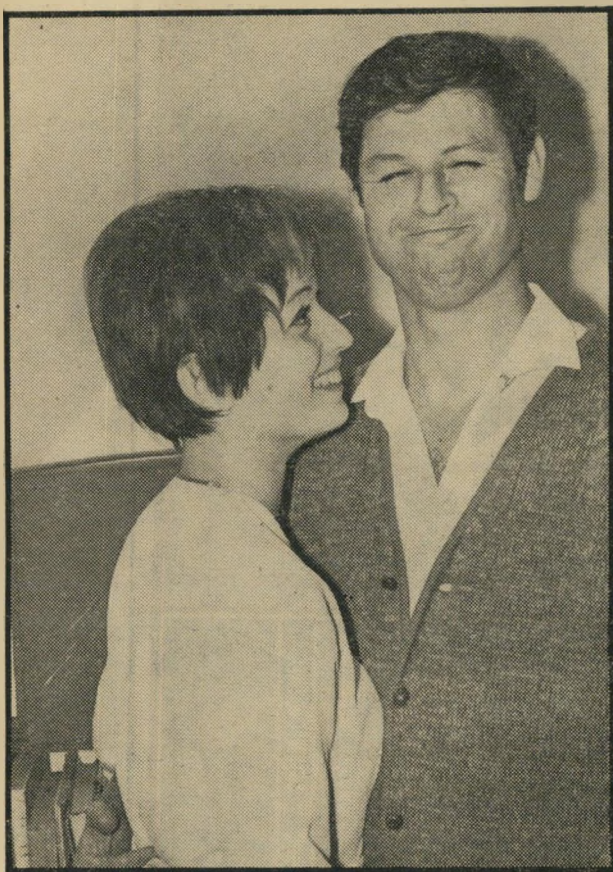
תודה לקהל אוהבי הגלידה

שהביע בנו שוב את אמונו
וזיכה אותנו בתואר

'המוצר הנבחר 1970'

מסיבת פורשי הטלוויזיה

אחרי פרשת-המיכרזים החליטו פורשי הטלוויזיה לערוך מסיבת-פרידה. השבוע נערכה המסיבה בביתה של המאפרת חנה כל-פון בירושלים. בין החוגגים בלי טו וגלוריה סטיוארט, חיים יבין, דן ושולה שילון, ושרי רו.

גלוריה סטיוארט הגיעה למסיבה בגפה והתקבלה בחמי-מות רבה. על הטלוויזיה היא לא היתה מוכנה לשמוע יותר. עובי-זה תמונה שנתגלתה על פרשת-התפטרותה: את מכתב ההתפטרות שלה, ששלחה בכמה הע-תקים, שלחה גם לחלי פיינס-קר. הוא הזמין אותה אל חד-רו, והודיע לה שלא ידע דבר על-המשכורת המגוחכת שהוצעה לה. בו במקום הציע לה העלאה של 150 לירות. הצעתו לא התקבלה, מפני שאחד מחברי ועדת-המיכ-רזים התנגד לה בטענה שלגלוריה לא מגיע יותר.

כן השתתפו במסיבה חיים יבין ואשתו יוספה. חיים היה אחד המעטים מבין הנוכחים ש-עלה בדרגה. לפני המיכרז היה קריין ועורך יומן השבוע, לאחר-ריו הפך גם עורך חדשות.

סיסמת המסיבה, בעזרתה ני-חמו הזוכים את הפורשים, הי-תה אימרתו המפורסמת של אר-יח אורגל: "היום זו מחמאה להיות בחוץ. בחוץ נמצאים בחב-רה טובה יותר."

דן שילון וגלוריה סטיוארט

חיים יבין ואשתו יוספה

ליון, שבחזרה שלו עם התיאטרון כתוב בפירוש שבמחזה לא יוכנסו שום שינויים ללא רשור, תו, יושב באולם במשך החזרות ומשגיח שאף שורה לא תוצא.

אכן אייסלון, מפקד תוכניות הטלוויזיה האמריקאית, הגיע לביקור בארץ וניקלע ב-מיקרה לערב-ראיונות של שמואל אל-שי. אייסלון התלהב, אך לא אמר דבר. השבוע הגיע ל-ארץ עורך-הדיון האמריקאי לול-טר ויינר, שבא במיוחד כדי להתחיל את שי על חזרה להס-רט כמה ערבי ראיונות עבור הטלוויזיה האמריקאית. בחזרה שהביא עימו, היה סעיף האומר שהטלוויזיה תוכל להשתמש ב-חומר לכל מטרה. שי לא הס-כים, והעיסקה לא יצאה אל ה-פועל.

להקה חדשה שהוקמה ב-ירושלים ניקראת להקת פיקוד קפטריה, והיא מורכבת משמונה סטודנטים. להקיס בתוכניתם הי-ראשונה הוא שיר קצר שחיבר דויד אבידן, ובו נאמר בין השאר: הייה פלסטין / הייה דיון ממתין / הייה אני משתין / על דיון ועל פלסטין / ...

זה שלאריה אבנרי מדיניות אחרונות נולד בן ב-שעה טובה — כולם כבר יור-עים. השבוע התכוננו להכניס אותו לבית אברהם אבינו. אי-בל זה שהילד נולד במזל תח-פוש של פורים — על זה לא דיברו. וכך היה: אחד המשתת-פים העליונים ביותר בנשפי פו-רים היה ד"ר גליק, הגניקור-לוג הידוע מתל-אביב, שהתחפש לאשה. אבל לפני שיכול היה להסיר את תחפושתו, באה הי-קריאה החדשה, שזלזה אבנרי עומדת ללדת. הדוקטור עזב את הנשף, מיהר לבית-החולים, ושם ייל את בנה של הגברת אבנרי.

חנה כלפון, שרי רו ושולה שילון

קט באיוו עיסקה. טופול סירב, ונימק את סירובו בסיפור הבא: "פעם ראיתי ברחוב שני אנשים, שאחד צעק על השני: גנב, רו-צח, שודד! הרסת אותי! אתה רואה, זה מה שנקרא שותף שקט."

אחד השחקנים המודאגים ביותר בקאמרי בימים אלה הוא יוסי גרבר. יוסי ישחק ב-מדיאה יחד עם חנה מרון. באחת הסצנות המשותפות של-הם עליו לדחוף אותה בשינאה ולהפיל אותה על הארץ. יוסי חושש שאם ימלא את תפקידו טוב יותר מדי, יירגם על-ידי ה-קהל: "אני בטוח שהקהל לא יס-כים שמישהו יגע בחנה לילה ל-רעה, אפילו אם התפקיד דורש זאת", הירחר בקול רם כשהוא מודאג.

למרות שעיריית תל-אביב התנגדה להעלאת מחזו של חנוך לוין, מלכת האמבטיה, על במת הקאמרי, בגלל תוכנו הביקורתי הקיצוני, החליטה הי-הלת התיאטרון להציג אותו, להוכיח בכך שהתיאטרון שומר על עצמאותו על אף התמיכה ש-הוא מקבל. בינתיים החלו החז-רות על המחזה, הקרוי בפי ה-שחקנים רויו אלפתח, וחנוך

ד"ר פילדלם, מנהלת האופרה הי-שראלית, נוהג לקחת טרמפס-טים במכוניתו. כשעצרה המכר-זית ליד שורת חיילים ביציאה מתל-אביב, הציעה לתוכה חיילת שעמדה בראש התור, ואמרה ל-אבן-זוהר: "מצטערת — איתך אני לא נוסעת". החיילת: בתו של אבן-זוהר מנשואיו הראשו-נים.

אחרי הפסקה של שבוע שנים, מסר עתה הסופר יגאל מוסרנזון לדפוס את הכרך הי-18 של סיפורי חסמבה: חסמ-בה בפשיטות בתעלת סואץ. את הספר הקדיש מוסרנזון להורים שהיו פעם ילדים קוראי חסמבה, ואשר ביקשו ממנו ספרי חסמ-בה חדשים, עבור ילדיהם שלהם.

המיליונר מרדכי מאי ייר, מבעלי כלי-ברז, בעבר שחקן הפועל תל-אביב, נראה הי-שבוע עם שני בניו בניו במישחק כדורגל בבלומפילד. כאשר גידף הקהל את השחקנים, נזכר מאי ייר: "בזמני היו הקללות פחות נמלצות, והמישחק יותר נמרץ."

במסיבה שנערכה לא מ-זמן בפאב, נכה בין השאר גם חיים טופול. אחד מהיושבים לידו הציע לו להיות שותף ש-

בעת הדיון על מילחה ביטחון-חובה בכנסת, סירב ח"כ גחל יוחנן באדר: "אני אר-מר שמילחה גרוע ממס. חברי-כנסת אחרים אומרים שמש גרוע ממילחה. אני בכל זאת עומד ב-דעתי, למרות שלא הצלחתי ל-שכנע אפילו את אשתי". אשתו של הח"כ, לאורה מאריה באדר, שישבה כמינהגה ביציע האורחים, חייכה לאישור.

מנכ"ל משרד המשפטים צבי טארל נראה לאחרונה מאושר. לא מפני ששר המשפ-טים יעקב שמשון שפירא נמצא בחו"ל, חלילה, אלא מפני שטארלו הצליח, על אף התקנו-נים והחוקים, להשיג גיוס ל-מילואים. הוא משרת במינהל הי-מימשל-הצבאי בעזה, וכדי שעי-בודתו האורחית לא תיפגע, עי-בד הוא במשרד המשפטים ב-לילות ובשבתות.

אחרי שבע שנים "חסמבה" חדש

מזכיר התעודה-הפועל, שמחה אבן-זוהר, נתקל ל-אחרונה בהפתעה מאוד לא נעי-מה. אבן-זוהר, בעלה של אדים

מתי לא נזקק ז'בוטינסקי למישמר-כבוד

מתי יתקוף נאצר את יש-ראל? על שאלה זו ענה השבוע מנהלה לשעבר של הטלוויזיה, סרופסור אליהוא בן, בעת הרצאה באוניברסיטה: "נאצר יקבע את שעת-האפס ליום שי-שי בשעה 9.56, הרגע בו צופים 90 אחוז מתושבי ישראל בהגדה לבית פורטיט."

השבוע התפתחה במיונן הכנסת שיחה מעניינת על מינה-גיהם של מנהיגים דגולים כאנשי-חברה. בעיקר דובר באותם יח-סים שהצניעות יפה להם. ח"כ המרכז החופשי אליעזר שוש-טק, מתלמידיו של ז'בוטינסקי, סיפר על אחד מביקוריו של מייסד בית-ר בניו-יורק. הי-בית-רים המקומיים העמידו ליד דלת חדרו של ז'בו מישמר-כבוד של איש-בית-ר במדים. כאשר הבחין המנהיג בשומר, ציחה עי-ליו: "דום! אחורה פנה, קדימה צעד!" ז'בוטינסקי ידע שיש פגיו-שות אשר הכבוד מחייב שדוקא לא יהיה להן מישמר-כבוד.

בישיבת התעודה-הפועל הי-מפורסמת של ההסתדרות, בה התחוללה סערה סביב כונתו של המזכיר יצחק בן-אהרן לה-דיח כמה מחברי הוועדה המר-כזת, ישב אחד המועמדים להי-חה ליד שולחן הנשיאות. היה זה אשר ידלין, מנהל חברת העובדים. בשיחה שהתפתחה הכי-ריו ידלין כי היה מוכן להוסיף 15 אחוז לזכויות הסוציאליות של העובדים — בתנאי שיאפשרו לו פטור-ייעול של אחוז אחד מ-כלל העובדים. העיר שכנו לשול-חן: "גם בן-אהרן דוגל בפיטר-רים, במיוחד בוועדה המרכזת. אבל הוא לא מסתפק בפחות 50 אחוז."

מכתבים

(סוף בעמוד 3)

שאני נחנק. ביקשתי שיחזירו לי את ה-
תרופה. הסברתי שאני סובל מהפרעות ב-
נשימה, וריח החשיש בתא נורא בשבילי.
אף אחד לא ענה לי — במשך כל הלילה!
אבקשכם לא לפרסם את שמי. אינני רו-
צה עוד צרות.

עציר לשעבר, תל-אביב

תחרות

הציודים

אני מצרף בזאת תמונה לתחרות הצילוי-

תמונת השבוע

מים. הכותרת המוצעת: "השמרטף הנאמן".
ברוך סתוי, רחובות

● תמונת השבוע מזכה את הקורא סת-
וי בפרס בסך עשר ל"י.

מכות

באבויכביר

את המכות מקבל העציר באבויכביר עוד
לפני שהוא נכנס למעצר. הבלשים מכניסים
אותו לחדר מיוחד ותוך כדי איזונים ו-
מכות מכריחים אותו להודות באשמה. אז
אתה מדבר מהמכות, לא מהאמת.
לא לכולם מרביצים השוטרים. לאינטלי-
גנטים לא מרביצים. רק לאנשים פשוטים.
בכלל, לא כדאי להתלונן על כלום באבו-
כביר. על כל הערה או תלונה מקבלים
מכות.

האוכל הוא מועט, ורעבים כל הזמן.
ארוחת-ערב נותנים בארבע וחצי — ואורי-
חתיבוקר בשש וחצי בבוקר. איך האדם
לא יהיה רעב בליכך הרבה שעות?

עציר ששוקק ועושה רושם טוב על ה-
שוטרים מקבל שמיכות טובות. עציר ש-
עושה בעיות — מקבל קרועות ומלוכלכות.

עציר, תל-אביב

עוד מכות

באבויכביר

בקשר לספור שהופיע בעיתון האחרון
על אבויכביר, תדעו לכם שהמכות שם זה
עניין רגיל.

הייתי עציר שבועיים באבויכביר, וכש-
הביאו אותי לבית-המשפט, נפגשתי שם עם
עציר, שהיה גם כן עצור שם, אותו הכר-
תי מהטיולים בחצר הכלא. נבהלתי כש-
ראיתי אותו: בעין אחת היה לו פנס ענקי,
והוא סחב רגל ולא יכול היה לעלות ב-
מדרגות. השוטרים היו צריכים לעזור לו.
שאלתי אותו מה קרה, והוא אמר לי: "ה-
שוטרים הרביצו לי".

וזה עוד לא הכל. אחריכך בתור-המעצ-
רים של בית-המשפט עצמו, ראיתי על ה-
ריצפה כתמים. לא שאלתי מה זה. לא
רציתי להסתבך, כי עמדתי להשתחרר.

אזרח שעבר את אבויכביר, תל-אביב

גיהינום

דא רק באבויכביר

תדעו לכם שאבויכביר, כמה שהוא נורא,
הוא לא יוצא מן הכלל. כל בתי-המעצר
דומים. אני בעצמי מכיר גם את בית המע-
צר ברמת-גן, והוא לא פחות גרוע.
ברמת-גן ישנים על הבלטות הקרות ועו-
שים את הצרכים באותו חדר ישינים בו.
חמורים חיים כבר יותר טוב.
אני היכרתי בחור שהיה שם שבוע-שמו-

שיא השלמות

לנו לא חסר מאומה לשלמות, שכן מקלטי הטלוויזיה
I.T.T. SCHAUB-LORENZ מיוצרים ונבדקים
בדייקנות על-ידי המומחים המעולים והבין-לאומיים
של הקונצרן I.T.T.

מומחים אלה הם שיצרו את מקלט הטלוויזיה הטוב
בעולם, המצטיין ביתרונות, שלעיתים רחוקות תפגוש
גם במקלטים אחרים.

בהירות, דייקנות וחדות של התמונה, צליל נהדר,
אורך חיים, מינימום של קלקולים, קליטה מצויינת
של התחנות הרחוקות ביותר ועיצוב נאה — הנם רק
כמה מהתכונות המסמלות את פאר היצירה של
הטכניקה העולמית כיום!

בטלוויזיות "שאוב-לורנץ" פועלות רק 5 מנורות, יתר הפעולות
מבוצעות על-ידי טרנזיסטורים יקרי ערך SILICIUM PLANAR
כתוצאה מכך נמנעת התחממות יתר של המכשיר — דבר
המביא לאריכות ימים של המקלט I.T.T. SCHAUB-LORENZ
והרי הדגמים האלקטרוניים החדשים 1970:
T-1006, T-1010, T-1020, SL-9001, TS-1080, WR-2001-A

I.T.T. SCHAUB-LORENZ

בוטיק

"קוקי את קובו"

לגבר האקסקלוסיבי
רח' אבן גבירול 30
(בפסג')

(מל הכניסה לדיסקוסק עינבר)

מכוז

פסיכולוגי

בהנהלת נתן רוניק

הרפית מתח ולמוד הפנוזה
טפול בחוסר בטחון
ותסביכים

ת"א, המלך ג'ורג' 44,
בשעות: 15.00—18.00.
חיפה, טלפון: 69300.

חשוב לשחקנים

ולדוגמניות
אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון דוי,
בוגר אולפני-מחול בני-יורק וב-
לונדון, יקנה לך תוך חודשים ספור-
רים כושר-הנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פ ר ס י ם : סל. 24 74 80 (8.00—
10.00 לפרנהצ; 17.00—20.00 בערב).

מורים, מחנכים, גננות!

רשימת הקידמה

בהסתדרות המורים

נאבקת למען:

- # העלאת המשכורת ב-25%
- # שמירה על זכויות המורים, העלולים להיפגע מביצוע הרפורמה
- # הורדת גיל הפנסיה לנשים ל-55 שנים
- # השתלמות לכל המורים והגננות ע"ח משרד החינוך
- # השוואת כל תנאי עבודתם של המורים הערביים עם עמיתיהם היהודיים
- # נגד פיטורים שרירותיים ונקמנות פוליטית הנקוטה במיוחד כלפי המורים הערביים
- # הגדלת תקציב החינוך למען העלאת רמת החינוך
- # חינוך הילדים והנוער ברוח של שלום וידידות בין העמים, לאהבת המולדת, נגד גל השוביניזם ולאחווה יהודית-ערבית

מורים, מחנכים, גננות,

הלצתם של התלמידים: "להתראות על לוח הזכרון" מבטאת את תוצאות המלחמה הממושכת, שאינה פותרת דבר ואף מחריפה את יחסינו עם השכנים.

קיימת אפשרות לשים קץ לשפיכות הדמים ולהגיע אל השלום המיוחל, אם ממשלת ישראל תסכים לקבל ולבצע במלואה את החלטת מועצת הבטחון מה-22 בנובמבר 1967.

חברי הסתדרות המורים,

חזקו את רשימת הקידמה, כדי שתוכלו להיאבק ביתר הצלחה למען השלום, שיפור תנאי העבודה והעלאת רמת החינוך

הצביעו

סלון רחל לכלה

SALON RASHEL LAKALA

הסלון המיוחד לכלות

שמלות חופה במבחן גדול

הנחה מיוחדת לחיילות

הסלון פתוח מ-11 עד 8 ומ-7 עד 4

תל-אביב, שדרות הר-ציון 10

מול תחנת בת-ים, חולון

Tel-Aviv, 10 Har-Zion Blvd.,

טלפון 6 2 1 3 7 3

מחלקה מיוחדת להלבשת הכלה (תסרוקות, אפור וכו'),

לשנות את שם המוסד המכובד לשם הולם יותר: הסלוביון הישראלי?

גיד דגני, גבעתיים

סיסמאות פירסומת

ביום העצמאות

לרבים מאורחי המדינה, ולי בתוכם, מהו יום העצמאות את החג החשוב ביותר מבין חגי ישראל. השמעת סיסמאות פירסומת ביום זה בשידורי הרדיו היא לעניות דעתי זילזול חמור בחג ופגיעה ברגשות אזרחים.

יונה פיק, ירושלים

פעודה,

לא דיבורים

מה מועילים כל הדיבורים שלכם, בעניין מיהו יהודי בכנסת, בעיתון, ברדיו? אתם מדברים — והרעיון פועל. אתם צועקים — והם חומסים. הפסקו לדבר, והתחילו לפעול.

נתן דוי, גבעתיים

קוראים השולחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן למצרפים תמונות למכתביהם.

נה ימים, וארבעה ימים הוא קיבל מכות מהבלשים והשוטרים על ימין ועל שמאל. בשלושת הימים האחרונים נתנו לו לנחם כדי שהשופט לא יראה את הסימנים של המכות.

את השם שלי אני לא חותם, כי לא רוצה את צורת.

אזרח, תל-אביב

גלוריה לא שווה

חמישה, פאנטומים"

לרעתי הכותרת לסיפור על גלוריה סטיוארט (העולם הזה 1698). לפיה שווה גלוריה חמישה פאנטומים, היא חסרת טעם וסאקט — ביחוד בימים אלה, כשאנו במאבק מדיני קשה להשגת פאנטומים נוספים.

מה נעשה אם המימשל האמריקאי ישלח לנו עוד תשע קרייניות חמודות כאלה ויכריזו כי בזה נתמלאה הבסתחו של ניכסון לגלוריה?

זיכרו: לא כל מה שמתרומם — טס, ולא כל פצצה — מפציצה.

עוזי שכטר, תל-אביב

טלוויזיה

או טלביזיון?

השערוריות ההולכות בטלוויזיה הישראלית מעלות את השאלה, אם לא היה מקום

תן כותרת!

שלח כותרת מתאימה לתמונה למעלה. לשוחחי הכותרות המוצגות חות ביותר יחולקו פרסי ספרים. את הכותרות יש לשלוח עד יום ג' טבת בלכד לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על הגזיון: "תן כותרת". המועד האחרון למישלוח הכותרות הוא 11.4.70.

זכו בפרסים

מתוך הכותרות שנשלחו לתמונה מימין, שפורסמה בגליון העולם הזה 1967, זכו בפרסי ספרים הכותרות הבאות:

- "הלו, אמא! שכחתי את הריסים המלאכותיים שלי בבית!" — שלמה זלישניק, דרך עכו 57, קרית-טבעון
- "מה, אסור להיכנס עם נשק? אז אין לי מה ללבוש!" — א. קרת, אוטישקין 4, קרית-מוצקין
- "הלו, מדברת חוה, מהרשות לשמורות הטבע!" — מרדכי דן, המלך גורג' 76, תל-אביב
- "הלו פומפידו! אם תמשיך ב'מדיניות הנוכחית, אתנגד להפסקת מירון הזיון!" — עוזי ברוך איבציר, בן-יהודה 14, נתניה
- "מה אמרת קוטר האקדח שלך, אדוני?" — חנוך בקלש, קיבוץ בית-העמק

● "הלו אמא, תכיני בבקשה את האמבטיה. חזרתי כרגע ממירדף!" — שמואל טרושמן, שיכונני האלף 5/4/12, האוניברסיטה, ירושלים

פרסי הספרים יישלחו לזוכים בדואר.

בעולם

קמבודיה

אין בינה

לאנשי הביון

כשאדם משחק בדומינו, הוא מעמיד ל- פניו את כל הכלים שלו, זה ליד זה, כש- שהוא מוכן להכניסם למשחק.

במצב זה, די בנפילתו של כלי אחד, כדי שכל שאר הכלים יפלו. מכאן "עקרון הדומינו", שהפך סיסמת המדיניות האמרי- קאית בדרום מלחמת-אסיה בראשית מלחמת ויאט-נאם.

לפי עקרון זה, אסור לתת לדרום ויאט- נאם ליפול לידי הקומוניסטים, כי אחרת תיפול לאוס. אם תיפול לאוס, תיפול קמבר- דיה. אם תיפול זו, תיפול תאילנד. אחרת תיפול מאלוזיה, הפיליפינים, אינדונסיה, בור- מה, הודו וכו' וכו'.

בגלל עקרון זה, נהרגו למעלה ממיליון נפש בוויאט-נאם. זהו כוחו של דימוי.

הכלי נפל, אבל... השבוע התנסו ה- אמריקאים באותו אזור בחווייה חדשה ל-

"אולי נפסיק לשחק בדומינו ונתחיל לשחק בקוביות?"

גמרי: כלי אחד של הדומינו נפל, אבל דווקא בכיוון אליהם.

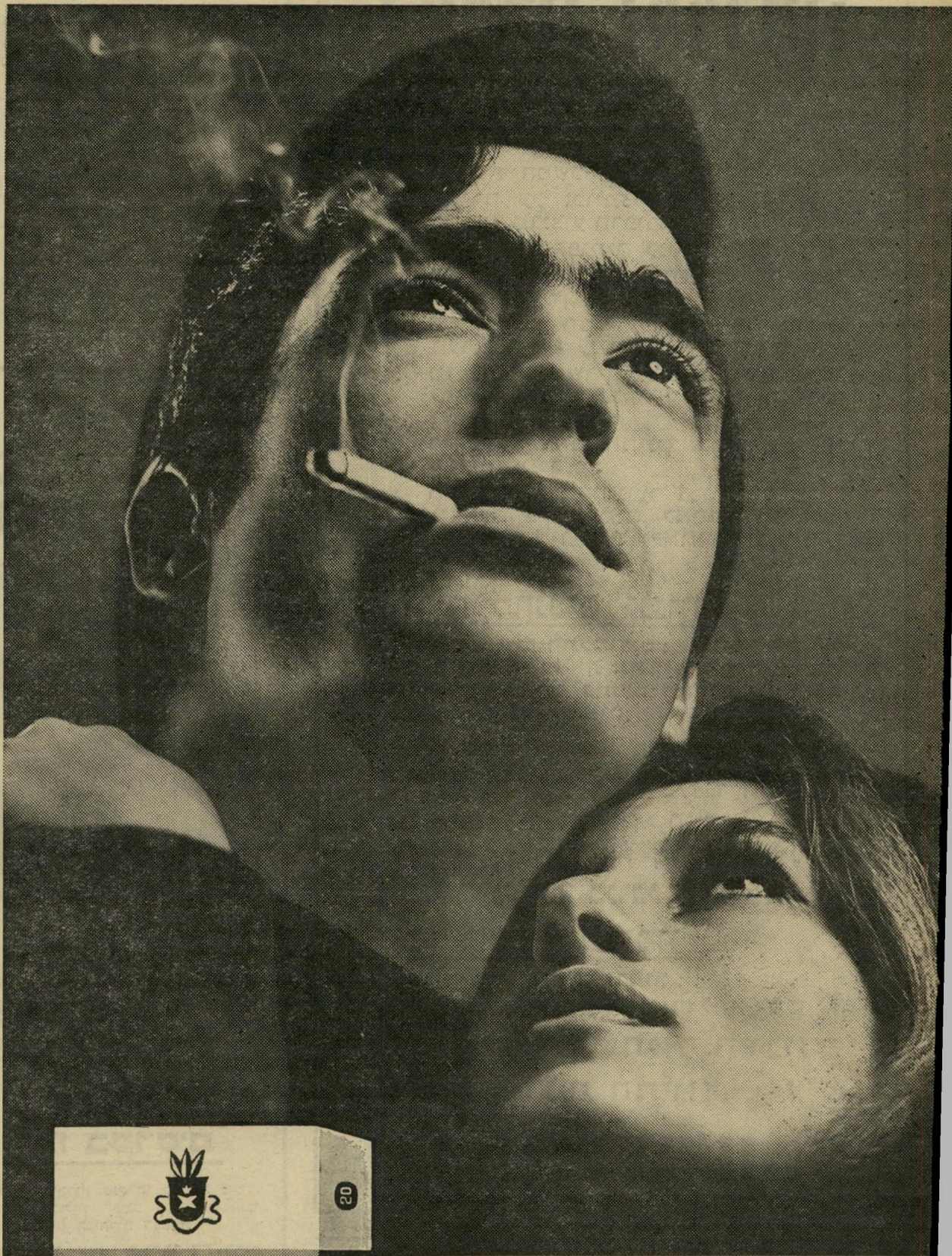
וזה גרם לבהלה בחשינגטון כמעט כי אילו נפל הכלי בכיוון ההפוך.

אין ספק שההפיכה בקמבודיה אורגנה על-ידי מומחי סוכנות הביון המרכזית של ארצות-הברית — אותו מנגנון-חושך עול- מי, המחזיק צבאות פרטיים, מתעלם מן המדיניות הרשמית של הנשיא והנקרא ב- פי רבים "הממשלה הסמויה של ארצות- הברית".

הקו של הסוכנות הוא פשטני, כמו תמיד. בקמבודיה שלט הנסיך נורדום סיהא- נוק, מלך-לשעבר שויתר על כתריו אך לא על שלטונו. סיהאנוק הססגוני והמסתורי, שהיה בטיפול-של-דיאטה בצרפת, לפני שי- ערך ביקור ברוסיה, הוא מדינאי מפקח וזהיר. הוא הצליח לשמור על נטרליות מדינתו, בשעה שבסביבה סערו המלחמות. אך הוא לא יכול היה למנוע מאנשי הוויאט- קונג להשתמש באזורי הגבול של קמבודיה כבסיס לפעולות.

סוכנות הביון השתמשה בעובדה זו כדי להסית את הקמבודים, השונאים את ה- וויאט-נאמים מזה דורות רבים, נגד סיהא- נוק. הוא הודח.

מבוכו לבוץ. לכאורה היו צריכים גם שליטה הגלויים של ארצות-הברית לשמות. אולם הם חרפו שיניים. אילו העזו, היו מולקים את ראשיהם של אנשי-הביון. מדוע? כי סיהאנוק מנע את הפיכת קמ- בודיה לשדה-קרב. זה נתן אמנם יתרונות (המשך בעמוד 34)

ם אוהבים....

* קארקטורה של ביל מולדן בניו-יורק טיימס.

שלנו, אפילו במחיר התערבות צבאית ישירה כלשהי. מה יקרה אם נשמיד את הטילים ואת הצחחות, שנודעו לבצע החלטה סובייטית זו?
האם אז יגידו לעצמם שליטי הקרמלין:

מלחמת פילנד 1939: הכניעה

„אוי, על זה לא חשבנו. ניצ'בו, נשכח מכל העניין!“ — וילכו הביתה?
רק כסיל יעלה זאת על דעתו.
מי ששלח את הטילים, לקח בחשבון כי הי טילים עולמים להיות מושמדים, אם ישראל תחליט להתקיפם. הוא הכין מראש את המהיך הבא.

שיא הקרב על בריטניה, בסתיו 1940, היה לאחד מגאוני ההסברה הבריטית רעיון מזהיר. הוא מצא דרך להרים את המוראל של טייסיה הקרב הבריטיים, שעמדו אז מול פני המוות בכל שעות היום והלילה.
על הקירות בבסיסי טייסיה הקרב הבריטיות הופיעה מר דעה גדולה, ועליה כתובת מאירה עיניים:

„מי פוחד מפני ה-88?“
(ה-88 היה המפציץ הגרמני הסטנדרטי באותה תקופה, והוא הפיל חללים רבים מבין טייסיה הקרב שהמריאו לקראתו.)

באחד הבסיסים רשמה ידו של טייס בריטי אלמוני, מתחת לכתובת שהצנית זו, שתי מילים בעיפרון:

„לחתום כאן!“
תוך כמה שעות חתמו כל טייסי הבסיס. היו אלה אותם גיבורים אשר עליהם אמר וינסטון צ'ר ציל כי מעולם „לא חבו כה רבים חוב כה גדול לאנשים כה מעטים.“

הם לחמו. אחוז עצום מהם נהרג. לא עלה על דעת איש מהם שבריטניה צריכה להיכנע.

אבל הם לא התביישו לחזות שהם פוחדים. והם בזו לאותם גאונים מאחורי שולחנותיהם. תיבה שזילזלו באוייב ובסכנה.

★ ★ ★

זכרתי בספור זה כאשר שמעתי השבוע את שר התעמולה החדש שלנו, יגאל אלון, מדבר על התערבות הצבא הסובייטי במצרים.

יגאל אלון אמר שעלינו להמשיך ולהפציץ את המערך הנגדי-מוטוסי המצרי, אף שעתה הוא מופעל חלקית על ידי חיילים סובייטיים. האם לא יביא הדבר להתערבות רבה יותר מצד הרוסים? עליך ענה יגאל אלון שיש לקחת זאת בחשבון.

הרושם שנתקבל הוא שהנה לפנינו גבר ישר ואמין, הרואה את ההסלמה הסובייטית הצפויה, והמתייחס אליה בקוראות, ואולי אף בשחיתן-נפש.

כימעט ראיתי לגנדי עיני את הכרזה: **„מי פוחד מפני הצבא הסובייטי?“**

★ ★ ★

אחד מאנשיה הצוות בנושאת-המוטוסים ששמה מדי נתי-ישראל, אני מוכן לחתום ראשון.

אני מקנא ביגאל אלון. אני מקנא בקוראיו, בשחיתן-נפשו, בביטחוני העצמי העילאי.

חיי מפתח מהם?

דוּת קבל עם ועולם שצבאה הובס על ידי מדינה קטנה. כאשר הובס הצבא האדום האדיר על ידי פינלנד הקטנה, לפני 30 שנה בדיוק, הוא הוסיף להילחם עד שפינלנד נאלצה להיכנע ולחזור על חלק חשוב מארצה.

אם יובס חיל-האוויר הסובייטי במצרים, יוכרח הקרמלין להפעיל שם עצמה רבה יותר, חילות מגזנים יותר, כלי נשק יעילים יותר.

טילי התקפה? עוצבות חי? ר? אין לדעת מראש. ואין להוציא דבר מכלל אפשרות.

ולא רק כדי לחפות על מפלה צבאית מבישה, העלולה לערער את עצם מעמדו של המימסד הצבאי במאבקים הפנימיים בברית-המועצות.

אלא כדאי להשיג את אותה המטרה שלי-מענו נשלחו עתה הטילים מדרגם סא-3: להי ציל את המישטר הנאצרי, ואת העמדות הי-סובייטיות בעולם הערבי.

★ ★ ★

יש האומרים: „אז מה? הרי זה בדיוק המצב שאנחנו רוצים בו! אנחנו פשוט מטמינים לרוסים מלכודת מדינית ופסיכולוגית!“

„אם תיווצר במצרים נוכחות צבאית מובי ייטית, תואלץ ארצות-הברית להתערב לצידנו. זה לא יהיה כלל תלוי ברצונה. האינטרסים שלה חייבו זאת!“

„רוג'רס אמר בשבוע שעבר שהופעת טילי סא-3 אינם מדיאנים אותו, מפני שזהו נשק-הגנה. אולם אם יופיע במצרים נשק-התקפה סובייטי, ומיספר גדול של חיילים סובייטיים — תהיה ההתערבות האמריקאית אוטומטית.“

„הם יצטרכו לתת לנו, לכל הפחות, את כל הנשק והכסף שנהיה זקוקים להם. ובמקרה הצורך יצטרכו להפעיל את הצי השישי ואת מלוא עוצמתם המדינית.“

„זה יביא לקיטוב ברור — בריית-המועצות וכל הערבים בצד אחד, אנחנו והאמריקאים בצד השני. זהו מצב אידי-אלי!“

עם כל הכבוד לבעלי דיעה זו, איני מאמין

שאף טענה אחת מטענות אלה עומדת במבחן הביקורת ההגיונית.

★ ★ ★

ראשית, אין כל ביטחון כי בשנות ה-70 יתערבו האמריקאים אוטומטית במיקרה של התערבות סובי-ייטית, בכל מקום שהוא.

מצב-הרוח האמריקאי מתרחק יותר ויותר מהתערבות צבאית. בימים אלה, אחרי שסוכנות-הבידור האמריקאית הצליחה לחולל הפיכה פרו-אמריקאית בקאמבודיה, יש נטייה חזקה בחשינגטון להפקיר ארץ זו ללא סיוע צבאי, למרות מיקומה האיסטראטגי.

מי שמוכן לשים את עצם קיום ישראל על הקלף הזה — פועל, לדעתי, בקלות-ראש.

שנית, איזה אינטרס אמריקאי יחייב את חשינגטון להתערב? ברור שאם יצאו האמריקאים למלחמה פעילה בערב, יתחילו כל העמדות האמריקאיות במרחב. בארצות-הנפט יושמדו /או יולאמו. המישטרים הפרו-אמריקאים יטאטאו על ידי ההמונים הנסערים.

אישיות בכירה מאוד בחשינגטון אמרה לי בשנה שעברה: „אם נאכד את כל האינטרסים שלנו בעולם הערבי, לא יחיו לנו כל אינטרס להגן על ישראל. בוודאי, נמשיך להתייחס אליה באהדה, אך לא יהיה לנו עניין לתמוך בה בפועל.“

אולם מעבר לשיקולים הגיוניים אלה, ברצוני לשאול שא-לה פשוטה: האם אנחנו באמת מעוניינים למצוא את עצמנו בקרוב באמצע עימות ישיר בין אמריקה ורוסיה? האם זה המצב האידיאלי שאנו שואפים אליו — לעמוד בקרב עם חלקים מן הצבא הסובייטי, כשעצם קיומנו הפיסי יהיה תלוי בהחלטות יומיומיות של נשיא אמריקאי, שאיננו יודעים מי יהיה ומה יהיו שיקוליו?

מה שנעשה היום, יקבע את המצב מחר. יש לחשב כמה מהלכים מראש!

מהו?
ההגיון מחייב, בביטחון כימעט מוחלט, כי המהלך הבא, אחרי השמדת הטילים, יהיה הופעת טייסים סובייטיים בשמי מצרים — ללוחמה פנים-אליפנים עם טייסי חיל-האוויר.

★ ★ ★

מה דיין רמז על אפשרות זו בראיונו בטלוויזיה בשבוע שעבר, יגאל אלון רמז על כך בדבריו השבוע. זוהי, אם כן, אפשרות מעשית. איך נתייחס אליה?

יש האומרים (וחזר על כך עיתון אמריקאי חשוב): „אז מה? הרי הרוסים אינם סופרי-מנים!“

„מאז תום מלחמת-העולם השנייה, אשר נסתיימה לפני 25 שנה, לא היתה לטייסים הסובייטיים כל אפשרות לרכוש נסיון קרבי. הם לא הופעלו בקוריאה או בוויאטנאם.“

„יש להניח שהטייסים הסובייטיים טובים יותר מעמיתיהם המצריים או הסוריים, אבל טייסיהם עתירי-הנסיון, וגברו גם עליהם.“

(ואולי יש מישור הסבור כי זוהי הזדמנות מצוינת להוכיח, סוף-סוף, שצה"ל יכול להביס לא רק צבא ערבי, אלא גם צבא אירופי מעולה.)

קשה לדעת, כמובן, מהי רמתם של הטייסים הסובייטיים — אך נניח שהערכה זו נכונה. נניח שנפיל את הטייסים הסובייטיים, אם כי במחיר גבוה יותר, בדם טייסיהם. מה יקרה אז?

האם יתכנסו אז מנהיגי הקרמלין ויגידו: „יופוטו-אומאם, הישראלים האלה הם שדים. לא כדאי להתעסק איתם. בואו נשכח מכל העניין!“

★ ★ ★

שה, קשה מאוד להאמין בזאת. בריית-המועצות היא מעצמה גדולה. היא לא תוכל להר-

כי אני פוחד.

גרוע מזה: אני חושב שזהו פחד בריא. מעולם לא האמנתי כי חייל שאינו פוחד הוא חייל טוב. החייל הטוב הוא זה היודע את הפחד, המחשב בכל מצב את הסיכויים ואת הסכנות, המכלכל את מעשיו בתבונה ובחגיון, תוך דבקות במשימה.

אם כן, הבה נבדוק את המצב החדש שנוצר עם הופעת החיילים הסובייטיים במצרים — מבלי להעמיד פנים ש-אנחנו גיבורים שאינם פוחד מהו.

★ ★ ★

ניח לרגע כי יש ביכולתנו להשמיד, בלי כל קושי, את מערכת הטילים החדשים מדרג סא-3, כשם שהשמדנו את מערכת טילי הסא-2.

הרוסים יתרגו, כבדאי, מה גם שתוך כדי כך ייהרגו, מן הסתם, כמה וכמה חיילים סובייטיים.

אולם בריית-המועצות היא ארץ גדולה, ויש בה הרבה מאוד בני-אדם. אין היא מתרגשת, כמונו, כאשר נופלים חיילים.

(סטאלין המנוח סיפר פעם על קבוצת אסירים בסיביר, שחזרה מעבודתה בליל סערה. אחת הפרדות ואחד האסירים נפלו לנהר. האנשים עמלו קשה והצילו את הפרדה. כשבאו אליהם בטענות, השיבו: „אנחנו יכולים לייצר אדם חדש בכל רגע. אבל מגין נקח פרדה חדשה?“)

ובכן, לא הזעם על אובדן כמה חיילים ידריך את שליטי הקרמלין. הם פשוט יעלימו את הדבר מאוזני העולם ועמם. **בכלל, יש להניח כי מנהיגי בריית-המועצות לא יפעלו מתוך רוגז. הם יפעלו מתוך חשבון.**

ואת חשבונם הצפוי חייבים אנחנו לבדוק.

★ ★ ★

סובייטים אינם באים למצרים מתוך התקפה של שגנון ריגועי. הם החליטו כפי שהחליטו אחרי היסוסים רבים. הם הכשירו את הקרקע לביצוע ההחלטה במסע-תעמולה ממושך ברחבי ארצם. הם החליטו שעליהם להציל את מצרים מפני חיל-האוויר

"לכו דברו

עם ערפאת!"

ואתם קבעתם שאנחנו לא מייצגים. בסדר. אנחנו כבר באמת לא מנהיגים. דברו עם ערפאת!"

★ ★ ★

י ש מוסר מקדוש בשכם. אם אינך יודע על קיומו, תחשוב שהוא החאן האפולולי של בית-החרושת הגדול לסבון. הוא תופס צלע שלמה של הכיכר המרכזית. אבל אם אתה מתמצא בענייניה של שכם, תדע שזהו בעצם, הברלמאן — הכנסת של שכם. ראשיד אליג'ר היה שר-החקלאות בממלכת-ירדן. מדבר עברית שוטפת, מזכרת מימי לימודיו במקוה ישראל. הוא איש שיצחק רבין ביקר בביתו, שלושה ימים אחרי כיבוש שכם.

„אמרתי לו: גוראל רבין, ניצחתם. הוכח-תם את כוחכם. אתם חזקים במלחמה. בואו, היו חזקים גם בעשיית שלום. הכריזו שאתם מוכנים לסגת מיד מכל השטחים הכבושים, בתנאי שלא ייכנס חזרה שום צבא ערבי. שאתם קוראים לעם הפלסטיני לקחת את גורלו בידי וליהנות מאינכם לוטשים עין על כיבוש שטחים. הכריזו שצבא ישראל לוקח איתו בחזרה רק ענף זית. תראו — תכבשו את לב העם הפלסטיני ותוכו בפרס היקר ביותר: שלום.”

מה זה בעצם חשוב עכשיו? זה לא קרה, וזה העיקר.”

האם הצעה זו סבירה גם כיום, בתנאים של 1970? הוא לא ענה. מישוהו אחר, חאפז טוקאן, השיב במקומו. זהו גבר מטופח, לוחט, לבוש בלייזר כחול ומכנסים אפורים מזרזעים. „אנחנו יושבים כאן בצווארונים מעומלנים ובחליפות נקיות. אנחנו יכולים להיות דוגמנים בחנויות האלגנטיות ביותר של תל-אביב. יותר מזה — כלום. אלה שמותם בביקעה — הם רשאים לדבר. רק הם רשאים להציע תוכניות ולקבל הצעות.” אז מה תפקידכם אתם, ראשי הפלסטינים? כלי היסוס: „תפקיד אחד ויחיד — לשבת כאן על אדמתנו, להחזיק מעמד, לשמור על ארץ אבותינו בשביל ילדינו.”

מאת שלום כהן

כוסות התה הונחו לפני כל אחד מהמסור. ביום. מישוהו נכנס, שילם כסף, הלך. מהר, בצינעה. שהמסחר לא יפריע לדברים ה-רציניים של החיים.

ושוב כנען: „ליוזום? להציע? יא סידנא, ישבנו עם משה ששון. הצענו. מה אמר? אמר: תביאו אישור שאתם הנציגים הרשמיים של העם הפלסטיני. אז לא הבאנו,

לחזור מביקור בשכם ולא להיות מדוכא, למה?

אתן לאחרים לדבר.

★ ★ ★

ולחייכתיבה, ספה, מספר כור-סאות, קופת-ברזל כבדה בפניה. במר-כו: חמודי כנען. בפעם האחרונה שפגשתי ישב ליד שולחן ראש העיר. עכשיו הוא

ר וצה לברות מהנוף היומיומי? להס-תובב יום שלם מבלי לשמוע מילה עברית, מבלי לראות ישראלים? סע לשכם.

ביקרתי שם השבוע. נסעתי דרך קלקיליה, במעלה הכביש המתפתל, בין גבעות וטרא-סות. כל הדרך לא פגשתי אפילו מכוננית אחת הנושאת מספר ישראל כתום. הסתובבתי למעלה מעשר שעות בעיר עצמה — וגם אז לא פגשתי אפילו ישראלי אחד. הכתנה לאורחים, לסוחרים, למשפחות.

אביה של טרוריסטית

היא לא תשב לנצח!

נ שרד צנוע בכיכר המרכזית של העיר. כרזות ופריסומות של עסקי ביטוח. גבר רזה, אלגנטי, נעים-דיבור. אביה של מרים שכשיר. לא זוכרים את השם? אולי הכינוי יאמר לכם יותר: „נערת הקאפטריה”. זו שהניחה פצצה במזונו של אוניברסיטת ירושלים. שפוטה למאסר-עולם. האם שאל אותה אביה מה דחף אותה להצטרף לטרוריסטים? רותי שכשיר: „אני רשאי לראות אותה פעם בחודש, למשך חצי-שעה. החלטתי לא לקלל את הפגישות הקצרות האלה. שואלים רק לשלומה.” ומה דעתו על בית-הסוהר הישראלי? „יותר טוב מבית-המלוו הטוב ביותר שיש לנו בנבלוס.” חנופה! העמדת-פנים!

„בחג האחרון קבעו ביקור מיוחד למשפחות האסירות. כשהגענו, אמרה לנו המנהלת שהביקור בוטל, כי הבנות התפרעו, עשו שביתה, צעקו. יתר המשפחות לא רצו להשלים עם הגזירה. התחננו. המנהלת ביקשה ממני שאסביר להן. הסברתי ויעצתי להן לשוב הביתה בשקט. המנהלת הסכי-מה להעביר את הממתקים והפירות שכל אחד הביא לבתו. אחר-כך, לפני שהלכתי, אמרה לי: „שכשיר, בוא! ועשתה לי סיור מודרך במקום.” אז הוא מרוצה מזה שבתו יושבת שם, בתנאים כל-כך טובים? לאלפית של שנייה נצנצה פלדה בעיניו. ושוב החיוך השלוי של איש-עסקים של דור הסיכון: „היא נשפטה למאסר-עולם. זה הרבה הרבה זמן. אבל היא לא תשב שם. יום יבוא ויהיה שלום, לא?”

מרים שכשיר, נערת הקאפטריה

מיואש, מורדר, מאוכזב: כנען. ראש העיר שכם שהתכפר

סוחר, אבל משרדו הוא טרקלין פוליטי. יושבים גברים ומדברים על המצב. „ובכן, יא סיד, הישגתם מה שרציתם. הפכתם אותנו למושבה קולוניאלית. אתם מבסוטים? לא? בטח שלא! כי אנחנו האי-סירים שלכם, אבל אתם האסירים של ה-מצב.”

„אספר לך סיפור. גבר אחד לקח משכנו אלף דינר. לקח ולא חזר. אכל את ה-כסף. מי, אתה חושב, אינו יכול לישון? זה שלקחו ממנו את הכסף? לא! זה ש-אכל את הדינרים! הוא חושב כל הזמן: ההוא בטח לא ישכח לי מה שעשיתי... ההוא בטח ינסה לקבל את הכסף בכוח... מי שם דופק בדלת? השכן הנגול?” כנען השתתק. הוא לא רואה את קולו, לא התרגש. בשקט העביר קופסת פח קטנה לשרת. זה התה המיוחד שהוא שומר בשביל אורחים מיוחדים. בשביל שיחות מיוחדות. אחד הגברים נטל את רשות-הדיבור: „אתם חושבים שמישהו יכול לחתום איתכם? ש-מישהו יכול לקיים איתכם שלום? דע לך, אדוני, אין שום ערך לשום הסכם, לשום שלום — אם זה אינו מבטיח את הצדק שלנו!”

שלנו, כמובן, הפלסטינים. „או תעשו משהו! תהיו אתם היוזמים!”

מטיילים. גם חיילים ואנשי מישמר הגבול יצאו רק בקושי.

כי זוהי עובדת-יסוד שאינך יכול להת-לם ממנה: שלוש שנים אחרי מלחמת ש-ת'המים שוב תוחם הקו הירוק בין שני לקי הארץ. אין מחסומים, אין גבולות, אין צורך בחקירות-מעבר. אבל הגבול קיים.

להפסקת הביקורים בשכם ישנן תשובות מכבירות. אמור נא לי אתה: מתי היית בפעם חרונה בשכם? ומדוע לא היית שם מאז?

★ ★ ★

עם נהגתי להמריץ באונוי כל מכר וידיד: „סע לשכם. סע לחברון. סע מאללה. בוא במגע עם ערביי הגדה. חח איתם. שתה עימם קפה. קנה מהם יות. ההיכרות הזאת חשובה. השיחות ו. גשר להבנה.”

הימים? אני עצמי נוסע לשטחים בלב כבד, ורק אני חייב לעשות זאת. לא מתוך פחד: מרגיש שם ביטחון, ומעולם לא נתקל באי-נעימות.

אבל לא נעים להיות שם. יובצת אחרית דיכאון, יאוש, התנכרות, אסיה — וזה משפיע עליך. אינך יכול

תשובת

חיל-האוויר לסאם 3

אלכסנדריה, אסואן וקאהיר - לא; התעלה - כן, ובחוקר!

טבעת טילי סאם 3. אף-על-פי-כן, פסקו חקיר פות חיל-האוויר הישראלי על הבירה ופר- בריה. תקיפות אלה, שנעשו במסגרת ה- הפצצות האסטרטגיות ארוכות-הטווח, עוררו בשעתו ויכוחים, ורבים ראו בהן פעולות בעלות משמעות ומגמות מדיניות, נוסף ל- יעדן הצבאי המיידי.

זרימת חומרי-הבנייה היא שלב מוקד- דם בהקמת בסיסי הטילים. שכן, טילי ה- סאם 3, למרות היותם ניידים, זקוקים לעמ- דות-מגן.

מכיוון שלא נתקבלה שום הודעה, שאכן הוצבו הטילים גם באזור התעלה, אפשר ל- פרש את פעילותם האינטנסיבית של מטוסי ישראל בגיזרה זו כנסיון נמרץ להפריע ל- שיקום בסיסי-טילים. ובמידה ושיקום זה כבר החל - להרוס אותם.

נשק-בזק

במלחמה סטאטית

בד נוסף למסקנות, ושאלות גם שא- לות: האם עומד להיווצר מצב חדש, שהערים הגדולות וסכר אסואן בפנים מצ- רים יהיו מוגנים בידי הרוסים וטיליםיהם ה- חדשים - ואילו חזית התעלה תמשיך להיות חשופה בפני מטוסי ישראל? ואם כן - האם יהיה הדבר רצוי לישר- אל? האם ייווצר הסכם אולם, שפעולות חיל- האוויר הישראלי יצטמצמו בסיוע טאקטי בחזית עצמה, וכי יופסקו ההפצצות האסטר- טגיות?

התשובה חייבת לקחת בחשבון את יעדי המלחמה של חיל-האוויר הישראלי. הורוע האווירית הוכנסה לפעולה על-ידי המטה-הכללי של צה"ל בתגובה להרעשות הכבדות של המצרים. היה זה שימוש חד-

מיג 21 על הכוונת - שנייה לפני שהתפוצץ

"אל תתבצרנו"

בחיזית סואץ!"

לאפשר פריצה יבשתית מהירה. ואילו ב- מלחמת ההתשה בחזית המצרית אין שום כוונה מצד ישראל לפרוץ מערבה לתעלה. על מוטי הוד ומטהו הוטל לתכנן מערכה אווירית רצופה, שתרתום את נשק-הבזק ל- מלחמת-ביצורים סטאטית.

משימה זו, של שיתוק הארטילריה והמור- צבים בחזית התעלה, היתה גושארה גם היום משימה מספר 1 של חיל-האוויר. בג- בור ההצלחה, הוטלה גם משימה נוספת: הפצצה לעומק, בעלת משמעות אסטרטגית, פסיכולוגית ומדינית.

סדר-עדיפות זה לא השתנה עם הצבת ה- סאם 3. להיפך: חישובי הסיכון והכדאיות ישימו עוד יותר את הדגש על עדיפות ה- צמדת עיקר הפעילות האווירית לזירת הקרב ממש, לאורך התעלה.

יתכן מאוד, שבדרך המדיני-ביטחוני ה- עליון יגיעו בישראל למסקנה, שלא כדאי לחקוף יעדים אסטרטגיים בעומק מצרים. לא מבחינת הסיכון למטוסים; ולא מבחינת הסכנה של הסתבכות ישירה עם הרוסים. אולם במה שנוגע לתקיפת בסיסי סאם 3 לאורך התעלה - נראה כי ההכרעות יוש- פעו הרבה יותר מן השיקולים הצבאיים מאשר משיקולי מדיניות. שיקולים אלה אומרים:

● טילי סאם 3 הם אמנם נשק הגנתי מובהק.

● אבל אם יותר לנשק זה להרתיע את מטוסי חיל-האוויר, עד כדי הפסקת התקי- פות הטאקטיות הרציפות לאורך התעלה, כי אז חשוב במלחמת-ההתשה למתכונתה ה- מקורית. הצבא המצרי ישוב להפעלת האר- טילריה המקובצת שלו (עד 800 קנים) לפי הדוקטרינה הסובייטית של הנחת-אש מא- סיבית.

● על-ידי-כן יקבלו טילי סאם 3 מש- מעות התקפתית חמורה, ועל כן חייב חיל- האוויר להקדים תרופה למכה, לנטרל את הטילים באזור התעלה לפני שיגרמו לשוני- מהותו בתנאי הלוחמה.

הכישלון של

"סאם 2"

ב איזו מידה מסוגל חיל-האוויר לגבור על הטילים החדשים?

מומחים נוטים לשאול את השאלה את- רת: איזה מחיר יצטרך חיל-האוויר הישר- אלי לשלם כדי להכריע את סאם 3? בשום מקום בעולם אין מידע מוסמך ב- שאלה זו. פרשנים מערביים רציניים אף העלו את הסברה, כי דווקא חוסר מידע זה עשוי לדחוף גם את הרוסים וגם את ה- אמריקאים ליחל לעימות פעיל בין הטילים הרוסיים לבין המטוסים האמריקאיים שבידי ישראל.

אולם זוהי רק השערה. מה שברור הוא, שמאז ומעולם נמצאה תשובה חדשה לנשק חדש. גם כאשר הוצבו טילי סאם 2 במצרים התעוררו חששות כבדים מפני הסכנה ה- טמונה בהם. המידע על יכולתם של טילים (המשך בעמוד 18)

שני. שכן השימוש הקלאסי בכוח אווירי, שהגיע להגשמתו המושלמת ב-5 ביוני 1967, הוא שבירת גב התנגדותו של האוייב, כדי

הטילים החדשים, לא תקפו אותם מטוסי של האלוף מוטי הוד. קאהיר לא הוקפה, כפי הנראה, כי- ●

ח יל האוויר הישראלי היה עסוק מאוד, השבוע, בביצוע משימתו החד- שה: מניעת הצבתם של טילי סאם 3 לאורך תעלת סואץ.

האם פגעו מטוסים ישראליים בטילים ובחיללים המפעילים אותם? המצרים והרוסים לא מסרו על כך דבר; גם דובר צה"ל לא פירט את תוצאות ה- תקיפות האוויריות הממושכות. אפשר היה על כן להתסמך רק על ניתוח העובדות שהועברו על-ידי עיתונאים זרים ממצרים, כדי לקבל תשובה.

עובדה מס' 1: הטילים והחיללים ה- סובייטיים מגיעים למצרים דרך נמל אלכ- סנדריה. להגנת הנמל, המשמש בסיס עיקרי לצי המצרי וליחידות הימיות הסובייטיות, כבר הציבו הרוסים את הטילים החדשים שלהם. עזריאליה סיפרו על קנייטילים ש- הוצבו על לשון אדמה צרה, מול הכניסה לנמל, סמוך לאזור מגורים.

עובדה מס' 2: מערכת-הגנה דומה הוקמה סביב הסכר הגבוה באסואן, בו רואים גם הרוסים וגם המצרים נקודת-ה- תורפה הרגישה ביותר של מצרים.

עובדה מס' 3: כביש המידבר, המק- שר בין אלכסנדריה וקאהיר, נסגר לסירוגין לתנועה אוורית, כדי לאפשר העברת מער- כות טילים לבירה המצרית.

עובדה מס' 4: אלפי טונות של מלט הופנו מפרייקטים קודמים למטרה חדשה: בניית עמדות ובסיסים לטילי סאם 3. התמונה המצטירת מעובדות אלה:

● אלכסנדריה ואסואן מוגנות כנראה ב- טילים החדשים. שני אתרים אלה לא הופ- צצו קודם לכן על-ידי ישראל, ומאז באו

ההגיון אח"כ: הצעד הבא - עימות באוויר

רק שאלה של אור-דזמן, ושל קורבנות הנופלים תוך כדי פירוק המוקשים או חיפול הטילים. על כן אין מערכת טילים יכולה להיות שימושית במלוא יעילותה אם אין מעניקים לה גם הגנה. הגנה זו יכולה להיות ארטילרית. ואומנם מציבים המצרים תותחי נ"מ ליד קיני הטילים שלהם.

אך לא די בהגנה פטאטית מסוג זה. יש להפי- ריע למטוסים התוקפים - עוד בהיותם באוויר, לפני שהם מגיעים ליעדם. כלומר: יש להזניק מטוסי-יירוט לעומת המפציצים התוקפים בסיסי טילים. עקרון זה הוא אשר הינחה את מפקדת חיל-האוויר המצרי להזניק את מטוסי ה"מיג" שלה אל מול מטוסי חיל-האוויר, שמנעו שיקום בסיסי הטילים באזור התעלה. אך המיסיים המצ- ריים לא יכלו לחיל-האוויר הישראלי, ובסיסי הטילים נותרו חשופים.

ברור שאין בדעת הרוסים להציב את הטילים שלהם ללא הגנה יעילה. על כן מחייב ההגיון, כי הצעד הבא יהיה: הזנקת "מיגים", מוטסים בידי מייסמים סובייטיים, אל מול מטוסי חיל-האוויר שיבקשו לסגוע ב"סאם 3".

מערכת טילים דומה לשרה-מוקשים. היא צריי- כה להגן על שטח מסוים מפני חדירת אויב. שדה-המוקשים בא להגן על מוצב או על גבול יבשתי; טילי קרקע-אוויר צריכים להגן על מרחב אווירי מפני חדירת מטוסים.

אבל שדה-מוקשים יעיל יכול למלא את תפקידו רק אם מוגנים עליו באש. כלומר: לצד שדה המוקשים חייב להיות גם מוצב, המכסה את השדה באש. במיקרה שהאוייב מנסה לפרוץ את שדה המוקשים - לא די במיכשול שמהווים ה- מוקשים עצמם. שכן אחרי החיתקלות במוקשים הראשונים, יכול האוייב לאתר את השדה כולו ולפנות את המוקשים. אם השדה מוגן גם על-ידי כוח מסייע, אין האוייב יכול לנטרל את המוק- שים, אשר רק אז משיגים את מלוא יעילותם. כך גם עם מערכת טילי קרקע-אוויר. עם כל היותם מסוכנים בשל עצמם, יש בהם נקודות- תורפה. חיל-אוויר תוקף יכול לגלות את נקודות- התורפה, להתאים שיטות התקפה והתחמקות שיאפשרו לו לחסל את הטילים. בדיוק כשם ש- חיל-הנדרסה מאומן יכול לפרק שדה-מוקשים. וזוהי

החולץ והקיים

ריח פרטיהדר מילא השבוע את הארץ. לא רק בשדות ובמרחבים הפתוחים. אפילו בערים הדחוסות ניתן היה לחוש, בשעות שחר מוקדמות או ערב מאוחרות, את ריחו הראשון של האביב. עזרו לכך כמה ימי חמסין מפתיעים, שהכריזו בסיומן קריאה לוהט: האביב הגיע.

אביב בלב. כדרכם מדי שנה, השתלטו גם הפעם ניצני האביב לא רק על הטבע, אלא גם על הלב. העולם נראה השבוע וורוד יותר אפילו לישראלי הפסימי ביותר. צבעי השחר נדחקו לרקע והמציאות היקדורת נשכחה קימעה. האופטימיות מילאה את הלב — סתם כך, ללא סיבה.

למרבה הצער, טיבעם של ריחות פלוג. וכאשר יפוגו ריחות ראשית האביב המשכריים, הם לא יצליחו לקחת עימם גם את הבעיות.

אלו יישראל.

ארץ-ישראל

סופו של

שקר מוסכם

אחד השקרים המוסכמים בצמרת המדינה הוא זה: "הפלסטינים אינם רוצים ביישוב

עצמאית. אחרת, למה אינם מקימים נציגות לאומית, שתפנה אל ישראל?"

השבוע התנפץ שקר זה לעיני כל. **כנס לאומי.** ראש הדוברים למען מדינה פלסטינית, על בסיס הסדר של שלום עם ישראל, הוא השייך חג' מוחמד עלי אל-ג'עברי, המנהיג הבלתימקורר של הרברון (ראה דו"ח לבוחר).

אחרי היסוסים רבים, החליט אל-ג'עברי לנקוט יוזמה כדי לכנס בפעם הראשונה נציגות עליונה של כל הפלסטינים בשטחים המוחזקים.

כפוליטיקאי ממולח וזהיר, היה זקוק ל"תירוצ" שלא יקים נגדו מייד את כל העולם הערבי. הוא מצא תירוצ זה בסירובם של שלטונות ירדן להתיר לפלסטינים לעבור את הגשרים מיורחה, אלא אם כן יש ב"ידיהם תעודות ירדניות ברות-חוקף.

אל-ג'עברי קרא למנהיגים מהגדה המערבית להשתתף במועצה לאומית, שתכנס בחברון, כדי לדרוש מהמלך חוסיין את ביטול הגזירה.

הדרך חסומה. כל המוזמנים ידעו מה מתחבא מאחורי הזמנה זו. דעותיו של אל-ג'עברי ידועות. התוכן הרשמי של ה"כינוס" לא היה חשוב — חשוב היה לקבוע את עובדת קיומה של מועצה פלסטינית עליונה, המדברת בשם הפלסטינים בשטחים המוחזקים.

גם המושל הצבאי הבין זאת. הוא פנה אל המוסדות המדיניים של ישראל כדי ל"קבל הוראות."

כאשר התכוננו מנהיגי הגדה לעלות ל-

ראשיעיר אדג'עברי תירוצ נגד העולם הערבי

חברון, מצאו כי הדרך חסומה. המושל ה"צבאי הודיע כי אסור להם לבוא לחברון ולהשתתף בכנס. הסיבה הרשמית: "זהו עניין מדיני, ועלינו לקבל הוראות מהמוסדות המדיניים המוסכמים."

מובן שאלו רצו אותם "מוסדות" — כלומר: שר הבטחון והממשלה — שתקום נציגות פלסטינית כזאת, היו נותנים את ה"הוראה" תוך רבע שעה. "חוסר ההוראות" היה רק מסווה להוראה שלילית.

פאנאגוליס — הפליט שהוסגר על-ידי ישראל

עונה עד מוות והושלל

הבריחה כדי שלא יאשימו אותם כי הרחיקו לכת בחקירות.

מה שבטוח הוא, שלמרות החיפושים הרחבים שנערכו מיד על-ידי הצבא והצנחנים, לא נתגלו עיקבותיו של פאנאגוליס. אומנם נימשו מן הים כמה גופות ליד האי אגינה, אבל אף אחת מהן לא תאמה את תיאורו של פאנאגוליס.

★ ★ ★

די ספק, אין לשלטונות ישראל מול. "פרשת פאנאגוליס" לא היתה קמה ל"חיה לולא מעשהו של אלקוס פאנאגוליס, אחיו של ג'ורג', ב-13 באוגוסט 1968. אלקוס, סטודנט ועריק כמו אחיו, הניח פצצה בדרכה של מכונית הקולונל פאפאדופולוס.

כאשר נעצר, ניסה אלקוס להוליך את הרחוקים שולל, כדי לאפשר לחבריו לברוח. על כן הצג את עצמו כאילו היה אחיו ג'ורג', סיפר כמה פרשיות משרותו הצבאי, כך קרה שבמשך יומיים נחשב ג'ורג' פאנאגוליס כאחראי לנסיון ההתנקשות.

הפרשה לובשת עתה מימדים חדשים, מאחר שהועלתה רשמית בבית-הנבחרים הישראלי.

אין זו הפעם הראשונה שמציגים שאלות לממשלת ישראל בעניין זה. בין התשובות שניתנו עד כה התבלטה גישה אחת: של-טונות תלאבים אכן מסרו בידי השירותים היווניים את פאנאגוליס כעריק מצבא יוון ונאט"ו; אבל הם לא ידעו שהוא פליט מדיני.

גירסה זו של טעות בלידון אינה משכנעת במיוחד כנראה, אם חש עתה ש"הנפנים הישראלי חובה להכחיש כי הסגיר את פאנאגוליס לידי הקולונלים.

אלא האם באמת מנסים לשכנע מישור, שפאנאגוליס השליך את עצמו מרצונו לתוך לוע האוב, בעלותו על סיפון אנה'מריה? נוסע רגיל היוצא לביקור באקרופוליס ו-באי קורפוז?

הגיע לתורכיה, מצא שם סעד אצל שגרירות איטליה ודניה. מאוחר יותר נראה באיסטנבול ובדמשק, ולבסוף בבירות. כי צד הגיע לישראל? אין יודעים זאת. האם ביקש מחסה פוליטי או התכוון רק לעבור שם בדרכו לארץ אחרת?

★ ★ ★

מ' כד מקום, הוא נעצר בידי המשטרה הישראלית, שהודיעה על כך לשירותים החשאיים היווניים, שכבר חיפשו אחריו. יש להניח שההחלטה לשלול מפאנאגוליס מתי

וחזו של ג'ורג' פאנאגוליס המשיכה השבוע להלך אימים על פני העולם. לה מונד הפאריסאי פירסם מכתב מאת עורכי-הדין הצרפתי דניס לאנגלואה, שעקב כי משקיף אחרי משפטו של אלקוס פאנאגוליס באותונה. לאנגלואה חיבר ספר על משפט זה, ותוך כדי כך ריכז אינפורמציה על גורל אחיו של אלקוס — ג'ורג' פאנאגוליס, היגולה המדיני שהוסגר על-ידי ישראל לממשלת יוון.

לה מונד הקדים למכתבו של לאנגלואה תזכורת כי מכתב זה מתפרסם "בעקבות

Israel et la disparition de Georges Panagoulis

A la suite de la publication d'une information selon laquelle deux députés israéliens — MM. Chalom Cohen et Uri Avnery — avaient accusé leur gouvernement d'avoir livré à la quante

terrogatoire, les policiers auraient inventé l'histoire de l'évasion. Ce qui est sûr, c'est que malgré les vastes recherches aussitôt entreprises par l'armée et la marine, Georges Panagoulis

הכותרת ב"לה מונד" עורכי-הדין הצרפתי לנגלואה. המכתב הובלט בלה מונד, במדור המוקדש ליריעות המסתרח.

"ישראל והיעלמו של פאנאגוליס" — זאת היא הכותרת המתנוססת מעל למכתבו של

סה פוליטי, ולמסור אותו לידי הקולונלים, התקבלה במהירות על-ידי משרדי הפנים וה"ח"ץ הישראליים. כי אתונה שיגרה במטוס שניים מטובי הסוכנים שלה כדי לקבל את פאנאגוליס ולחקור אותו. האוניה היוונית אנה'מריה עגנה במיקרה בגמל חיפה; פאנאגוליס נמסר לידי קברניטה.

לדעת אחדים קפץ פאנאגוליס בחשיכה מבצע לחלון, והגיע בשחייה לאחד האיים. אחרים מאמינים כי עונה בידי המשטרה על סיפון אנה'מריה, ומת מעינוייה. גופתו נזרקה לים והשוטרים המציאו את סיפור

פירסום ידיעה ששני ח"כים ישראליים — שלום כהן ואורי אבנרי — האשימו את ממשלתם במסירתו של ג'ורג' פאנאגוליס לידי הכת הצבאית של אתונה.

סיפר לאנגלואה במכתבו:

בסוף חודש אוגוסט 1967, כלומר זמן קצר אחרי הפיכת הקולונלים ביוון, החליט סרן ג'ורג' פאנאגוליס בן 30, שנחשב למתקדם, לערוק מן הצבא היווני. במשך ימים אחדים התחבא באותונה, חצה לאחר מכן באופן בלתיחוקי את נהר אכרוס ו-

הכנס נערך השבוע אך השתתפו בו רק ראשי הציבור מהרברון. הנציגות הפלסטינית הלאומית לא קמה. אבל די היה ב"פרשה זו, כדי שרדיו אל-פתח מקאהיר יקצו את אל-ג'עברי כבוגד, הדגול ב"הקמת מדינה פלסטינית תחת שלטון ישראל"

אבן השתקן. שבועיים לפני כן, הציע אבא אבן להסיר מסדריומה של הכנסת הצעה של ח"כ אורי אבנרי לקיים דיון על בעיית היישוב הפלסטינית. באותו ויכוח נשאלה השאלה מדוע אין הפלסטינים מקיימים נציגות לאומית למטרה זו.

אבנרי טען כי הדבר לא ייתכן ללא אישור המושל הצבאי, כי אחרת יחששו המנהיגים המעוניינים שיוזמתם תביא ל"גירושם על-ידי המושל לעבר-הירדן. ישר לזרועות חוסיין. בתשובה לקריאת-ביניים קרא אבנרי לאבא אבן, שישב מולו, לקום ולמסור מעל דוכן הכנסת הודעה מפורשת שלא יאונה שום רע לכל מנהיג פלסטיני שיצטרף בהקמת מדינה פלסטינית.

אבן השיב בנאום ארוך וגמלץ — אך התעלם לגמרי מן האתגר המפורש. הוא התעטף בשתיקה בלתיאופיינית.

השבוע נסתבר מדוע. פעולת המושל היו כיחה שכל ערכי בשטחים המוחזקים יפתח בפעולה מעשית להקמת יישוב פלסטינית. תוך שלוח עם ישראל — צפוני ל"פעולת-עונשין מטעם שלטונות המימשל.

עסקים

אחד מתנדב,

אחד מרוויח

בשנה האחרונה נחשפו אורחי ישראל לשיטת מוח חוקפנית, שתבעה מהם להתנדב ולתרום למלחמה ב"יטחון. או עדיין לא נרמז כמובן שהמלחמה ייהפך לחובה, ורוב בות אורחים פרטיים ומפעלים תרמו את חלקם — חלקם מרצון, חלקם בעקבות ה"לחצים שהופעלו עליהם. הסיסמה "החלק שלך בפאנטוס" זיממה בחלל כלהק פאנטוס מים מוכה'אמוק.

עתה מתברר, שהחלק שלך בפאנטוס שייך — ועדיין משמש — מקור לרווחים לא מבוטלים לאלו היועצים להשתמש נכון ב"איגרות המילחמה שהנפיקה הממשלה. לפחות במיקרה אחד בוצעו באיגרות אלו עיסקות תמוהות.

"אינני יודע אם זה פשע." המיקר רה האחד הזה הוא בנק'הפועלים — שלמי רות התראות חוזרות מצד בנק'ישראל מ"ש"ך בשל. הצהיר הממונה על מילות ה"ביטחון בבנק'ישראל, צבי בולקא, בפני כתב העולם הזה:

"קיבלנו תלונות רבות מאורחים על כך, שאיגרות שנמכרו לבנק על-ידי התורמים מקוריים — נמסרו על-ידי הבנק שוב ל"תורמים אחרים. ביקשתי בפירוש פעמים רבות מבנק'הפועלים שלא להשתמש פעם שנייה באיגרות, וביקשתי מהם גם לא להס' ביצ' חותמת-הסכה של הבנק מאחורי האי-גרת.

"אינני יודע אם זה פשע או לא פשע, אך זו עבירה או לא עבירה. אבל האיגרת עצי מה אינה מהווה כלל הוכחה לכך, שכסף שנחקל בבנק מתורמים — הועבר באמת לאוצר. לבנק'הפועלים יש הסדר מיוחד עם האוצר, לפיו הוא יכול לקבל מבנק'ישראל איגרות מילוח — ורק לאחר זמן להעביר את הכסף תמורתן. יתכן שיש פה אי'הבנה של איזה מנהל. צריך לבדוק כל מיקרה לגופו, ורק כך לוודא אם באמת הועבר ה"כסף לאוצר."

מועלים מתנדבים. זהו בדיוק מה שעשתה חוליית כיסוי של העולם הזה: היא יצאה ובדקה לגופו אחד המיקרים — את המיקרה של ועד עובדי מלששת חוציצר ב"תל-אביב, אחת ממלששות היהלומים הגדולות בארץ.

הוועד החליט לתרום סכום נכבד למילוח הביטחון. כל פרק זמן הועברו על-ידי אלפי לירות לקופת האוצר — תמורתן קיבלו ה"ל" פועלים תעודות-מילוח. לפני כשבועיים ה"ל" כי שוב נציגי הוועד לבנק'הפועלים בחל-אביב, על מנת לרכוש איגרות מילוח. הם

(המשך בעמוד 22)

* יחד עם ג'עברי הוקעו גם עורך-הדין מרמאליה עזיז שהאדה ומוטיל ירושלים ל"שעבר, אנוור אל-חסיב, שנפגשו ב"ירדן.

אלתרמן

נתן אלתרמן שייך לתקופה של חיינו. הוא חלק מנוף נעורינו. ש"י עגנון, שנפטר לא מכבר, לא היה שייך לדור הזה. איכשהו היה קשה להתרגל למחשבה שהוא חי עימנו. מבחינה נפשית היה שייך לתקופה שמתה עוד לפני שעמדנו על דעתנו. נתן אלתרמן, לעומת זאת, היה אחד מסמליה של תקופה, בה גדלו והתגבשו בני גילי. קשה לתאר תקופה זו בלעדיו. שיריו שייכים אליה כמו מאה-ואחד סימני-דרך אחרים.

זכורני כי בשנים ההן — שנות המאבק ערב הקמת המדינה — היינו עטים בכל יום שני על שלושה טורים בעיתונות, שלושה שהצטרפו יחד למסכת אחת.

הראשון היה טורו של י. נודד (הוא יצחק שדה), "מסביב למדורה". לוחם גדול ואיש-מסר גדול דיבר אלינו על טוהר הנשק, על משמעות המאבק, בשפת ההומאניזם של אדם כימעט מושלם.

השני היה טורו של ד"ר ישראל בר, איש התיאוריה הצבאית, שסיפר לנו על מלחמות-שיחור ושל לקחי קרבות, בשפת הניתוח ההגיוני הקר והמפוכה.

השלישי היה, כמובן, טורו של נתן א. ב., "דבר" — "הטור השביעי". הוא סיפר לנו על צידקת מאבקנו, על רשעות יריביו, בשפת הרגש הצרוף.

שדה מת ראשון — מאוכזב אך מאוון, שלם עם עצמו. הוא לא התאים למדינה החדשה, שקמה בידי יריבו, דויד בן-גוריון — אדם שהיה היפוכו הגמור. הוא לא האריך בה ימים.

בר מת לפני שנים מעטות — עירי ומושפל, אסיר בכלא, אחר שהסתבך בצורה שכימעט לא תיאמן. גם הוא לא התאים למדינה החדשה, על דפוסי הממוסדים. לפני שנפטר הספיק להגיש לנו את מישנת-חיינו, ניתוח ביטחוני מבריק ומרחיק-ראות, שנשכח מייד.

אלתרמן מת אחרון. גם הוא לא התאים למדינה החדשה. קולו, שהרעיד פעם לבבות, לא השפיע עוד על איש. הנוער החדש, שנולד במדינה, בוודאי התייחס אליו כפי שהתייחסו אנחנו אל עגנון, כאל שריד מן העבר. ובני גילי נדהמו להי-ווכח, השבוע, כי לא הגיע אף לגיל 60.

משורר המאבק הוא איש של שחור-לבן. אין הוא רואה, אין הוא רוצה לראות, את הצד השני של המטבע. אין הוא שוקל צדק מול צדק. בעיניו הצדק הוא כולו בצד אחד — הצד שלו. הצד השני, המתכחש לצדק זה, הוא מרושע, פרי-ברסי, התגלמות הרע עלי אדמות. המטרה היא חזון מופשט, חסר רבב וכליל היופי.

בימי סער ודחק, ימי מרי והתקוממות, זהו הסיגנון הטיבעי. היה זה סיגנונו האישי של אלתרמן. לכן התאים אלתרמן לתקופתו. לכן התאימה תקופה לאתרמן.

ההמונים שהסתערו על שרשרות של שוטרים בריטיים חמו-שים, כשבפיהם סיסמת-הקרב, "ע-ליה חו-שית! מדי-נה עבר-ית!" לא חשבו על שר לקליטת עולים, עם מכונית-שרד ודירת-שרד, ולא על לישכות ומשרדים ומחלקות ומדורים.

המציאות החדשה הולידה, בהכרח, סיגנון חדש. מפוכח יותר. מאוון יותר. התמונות הישנות של שחור-לבן שוב אינן מספקות, ואינן יעילות.

אלוף קרבי, מחניכיו של אלתרמן, לומד את תולדות המאבק הפלסטיני ומוגיע למסקנה כי המופתי היה פטריוט של עמו. עיתון הדוגל בארץ-ישראל השלמה מפרסם דיעה זו בהרחבה, בצד מאמר של אלתרמן. תקופה חדשה.

שירי השחור-לבן של אלתרמן היו אמיתיים ומרגשים, מפ-ני שהיה טבוע עליהם חותם של תום, של פשטות.

למחרת היום הפך חתום לחמימות, הפשטות לנאיביות. מה שהיה אמיתי ומשכנע בימי זוהרו של אלתרמן, הפך צורם ומזויף כיום. על כך יעידו נאומיה של גולדה מאיר על, "העם הזה", והכרזותיה התדירות שהיא, "מזו-עזעת".

אלתרמן עצמו נשאר אדם תם ותמים. הנאיביות הטיבעית שלו, שהיתה נשק בימי המאבק, הפכה כימעט תימהונית בעיני דור חדש.

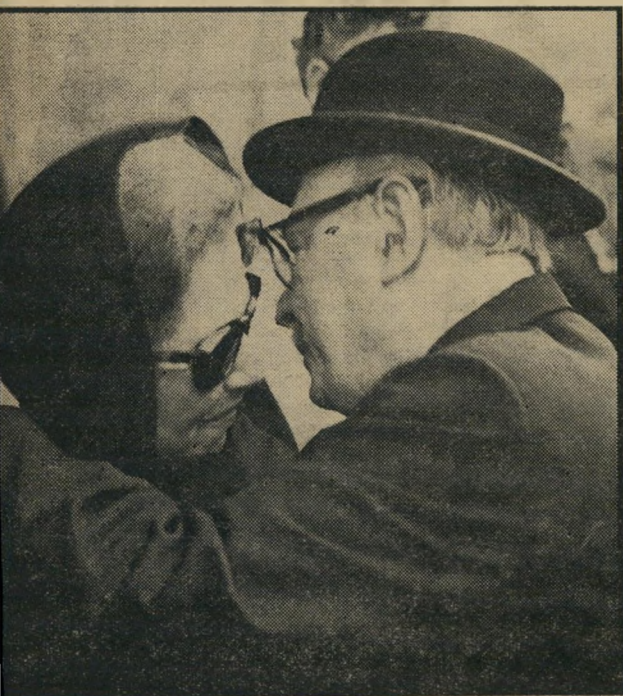
בשיא המאבק לטיהור צמרת המשטרה, ערב חרשעת המפקח הכללי בעוון שבועת-שקר, קרא אלתרמן בהתרגשות לעבר אחד ממותחני-הביקורת: "של נעליך כשאתה מדבר על המפקח הכללי של משטרת ישראל!"

תום זה היה זקוק למנהיג. אלתרמן, האדם הרך, הלירי, הרגשני, היה זקוק כל חייו לאיש-הכוח, שאפשר לסגוד לו ולהעריצו. הוא היה מעריץ-גיבורים מטיבעו. לכן הלך שבי אחרי דויד בן-גוריון, ללא ביקורת ומחשבה. הגיבור לא היה זקוק למשורר. המשורר היה זקוק לגיבור.

לבסוף, מתוך אותו תום שהפך תמימות, הלך אל אנשי ארץ-ישראל השלמה. היה קצת מוזר לראות את אלתרמן בחברת טיפוסים כמו ישראל אלדד ואליעזר ליבנה. אך גם זה היה טבעי. אלתרמן לא חשב על ארץ-ישראל של 1970, אלא על ארץ-ישראל של 1946. לא על ארץ ממשיה, ובה שני עמים, השוכנת בצל טילים ועל פתח תקופה אטומית. הוא חשב על ארץ מופשטת, הארץ של שיריו, ובה עם אחד, וצעי-רים גיבורים הנושאים "סטנים".

ראיתיו לא פעם בחודשים האחרונים, מטייל ברחוב שקט עם נכדו, ועל פניו הבעה של שלוה עילאית, כימעט ילדותית. באותם רגעים מלא ליבי אהבה לאיש הזה. בראשי התגנו הצלילים של "כלניות" ו"אני מצפת", ולכמה שניות חזרתי אל זכרונות של עבר, הנראה עתה רחוק-רחוק.

אורי אבנרי

הנשיא מנחם את האלמנה

יגאל אלון מנחם את הבת

מסע ההלוויה: "יחד עם האנשים הפשוטים..."

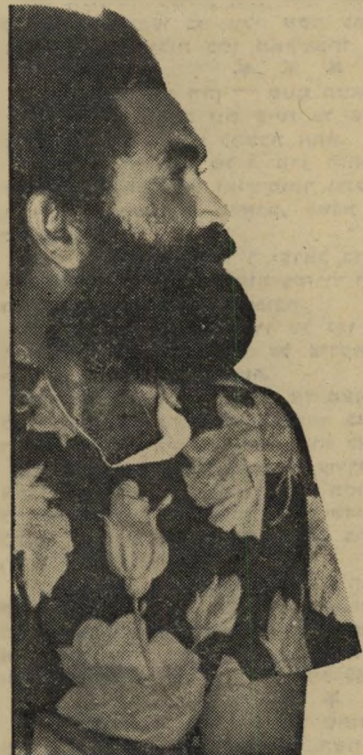
רוצים

200,000

כמוה

?

ישעל מסביר לאריה שמרלק, נציג משרד הקליטה בדימונה, כי הוא וראשיתו זקוקים לדירה גדולה יותר. הסיבה: הם התחתנו.
כהוכחה, מציג ישעל דף נייר מודפס ב' אנגלית, בו נאמר שהוא וראשיתו נשואים. על החתום: ראש מנהיגם הרוחני של ה' עולים המזורים.
נציג משרד הקליטה מסתכל במסמך ה' מזור, מודיע לבני הזוג באדיבות שכבר מחר יוכלו לראות את דירתם החדשה.
ממתי מכיר נציג משרד הקליטה בפטת נייר משונה כמיסמך-נישואין במדינת ישראל? "איזה מכיר, מה מכיר. לא דוברים ולא

הבעל ישעל פרקר, מראשוני העו' לים הכושים, עובד כנגד בד מונה ומשתכר 24 ל"י ליום. מימין: אשתו ראשיתו היפהפייה. מאחוריה, אחותה.

יער, סולט שמרלק באידיש. "את מי מעניינת בכלל התעודה? יש לי הוראה לתת להם מה שהם רוצים."

הנשים —

יפהפיות

מה גרם ליחס ליברלי מיוחד זה ל' עולים חודשים אלו?

הסיבה פשוטה: עובדת היותם שחור-עור. לפני שלושה חודשים נדהמו ראשי ה' סוכנות, משרד הקליטה, ושרי ממשלה, ל' שמע יריעה מביכה: קבוצה של מאה גברים, נשים וילדים כושים הגיעו לשדה התעוזה לוד, הכריזו שהם יהודים ובאו ארצה, מ' ליבריה, כעולים.

הגברים היו גבוהי-קומה, מנוקנים, לבו' שי-כיפות וגימגמו קצת עברית ופסוקים מהתנ"ך. בין הנשים היו יפהפיות תמירות ומפליאות ביופיה. לעולים החדשים היו שמות כמשה, עופרה, דבורה ויחזקאל.

טלפונים בין-משרדיים החלו מצלצלים ב' קדחתנות. שרים הוזעקו ממטותיהם. פקי' דים ביקשו הוראות: מה עושים?

לאחר דיונים נוקבים, נפלה ההחלטה: אי' אפשר להחזירם לליבריה, אי-אפשר שלא

ראשיתה ואחוחה היא אחת הראשונות שבאו.

רבבות כושים מארה"ב חפצים לעלות לישראל

לקבלם כעולים. מה יגיד העולם — ישראל היא מדינה גזענית הסוגרת שעריה בפני כושים?
שרהסנים הורה לתת להם אשרות-כניסה לתקופה של שלושה חודשים, ומשרד ה'

ישעל פרקר (39) הוא אחד העולים הכושים בדימונה. ענק עביון, העובד בדימונה כנגר, מרחית 24 ל"י ליום. אשתו ראשיתה, צעירה תמירה ויפהפיה, היכולה להתחרות ביפהפיותיה המיקצועיות של ישראל, יושבת לידו כשהיא משתעשעת בזקנו.
בדירה הקטנה — כמה ארגוני תפוזים וערימת גזר ענקית.

שבוע מלאו שלושה חודשים לראשית העלייה הכושית ליש' ראל. עלייה שעשויה להסתכם ב-200 אלף איש. חוליית כיסוי של העולם הזה יצאה לדימונה לראיין את החלוצים החדשים, לראות כיצד הם מסתדרים בישראל של 1970.
דיחוחה: בינתיים — טוב. בינתיים.

אליה נטל מהאיסלאם כמה יסודות פופולאריים כאללה, המסגד, וכדומה — ויצר תנועה חברתית חדשה פרטית משלו.

הישראלים השחורים

בדיוק כמו הלאום של האיטלקים, הח'ליטה כנראה קבוצת כושים אמריקאיים להקים תנועה אחרת — הלאום של ישראל — The Nation of Israel. הם נטלו לעצמם יסודות מהיהדות, אימצו אותם ל'תנועתם החברתית החדשה. מארצות-הברית הם היגרו לליבריה, מדינה שנוסדה כזכור עלי ידי מהגרים כושים מארצות-הברית. לאחר שהות מה שם, החליטו שמקומם הי' אמיתי בישראל.

הם עלו לישראל — והעמידו אותה ב'פני בעיה קשה.

היהודים שאינם מתרגשים, בכל ה'מצב העדין הזה, הם העולים החדשים עצמם. הם שולחים לחו"ל מכתבים מלאי התלהבות על מצבם וארצם החדשה. הם קונים רק מאכלים טובים — נקניק, דבש, מצות לשבת. משלמים מצויין, לא נשארים חייבים, מספר אריה שמרליק, שנוסף ל'הם עלו לישראל — והעמידו אותה ב'פני בעיה קשה.

אחדים מילדי העולים הכושים בחצר בית הספר רביבים בדימונה, בו הם לומדים. ידעת עברית, הריהם מצטיינים בלימודים למרות שהילדים החלו את לימודיהם ללא

קליטה שיכן אותם בדימונה. ניהם פקיד בכיר במשרד-הקליטה את עמיתיו: "נקווה שהם יתאכזבו מהן מאוד מדימונה, כשם שהתאכזבו בליבריה."

אלא שהעולים החדשים לא גילו כל נטייה להתאכזב מדימונה. הם הגיעו לעיר ב'22 לדצמבר — ולמחרת כבר יצאו הגברים ל'עבודה, הילדים לבית-הספר והנשים לקניות. הכל — בחיך, ברצון טוב, ובשיטתיות ר'אירגון מדויקים. כאילו לפי תוכנית קבועה מראש.

רגליים על השולחנות

דגברים זוכים להערכת מעבידיהם, עקב חריצותם. המעבידים, רובם קבלנים פרטיים הרעבים לידיים עובדות, מנצלים אר'תם, משלמים 400 ל"י לחודש לנהגי רכב כבד או גגרים מעולים, שמשכורתם המקובל בארץ היא כאלף ל"י.

הנשים, ביחוד היפהפיות ביניהם, מהוות אטרקציה בכל מקום שהן מופיעות. ואילו הילדים הם בכלל תופעה בפני עצמה. למרות שהחלו את לימודיהם ללא ידיעת עברית, הריהם מצטיינים בלימודים. התנהגותם,

הם לא התגיירו ואינם יהודים לפי חוק העדות — אולם הם רואים עצמם כשוחרים במדינת ישראל

תפקידו כנציג משרד-הקליטה בדימונה הוא גם בעל מכולת במקום.

התשובות לכל השאלות — שתיקה

העולים החדשים נראים כפועלים לפי תוכנית ברורה. הם אינם ממהרים להת'ערב בחושים המקומיים. שבע משפחות מ'תוכם יצאו לעבוד בקיבוץ. האם זוהי ה'משימה שהוטלה עליהם מטעם הנהגת ע'ד-תם, לקראת הקמת ישוב חקלאי גדול של תנועתם?

אין תשובה. בכלל הם ממעיטים לגלות על תוכניותיהם. הם מתכתבים רבות עם ארצות-הברית וליבריה, מחליפים בבנקים רבבות דולרים המתקבלים אצלם מחו"ל. מי מממן אותם, אין תשובה.

"האם אתם יהודים שומרים מסורת מ'דורות?" התשובה הדיפלומטית: "תשאלו את הרב חנניה דרעי".

"האם אתם שבעירצון פה?" זוהי השאלה היחידה הנוכח לתשובה גלויה, כנה וחמימה: "כן, מאוד." השאלה היא רק — אם שביעות-רצונם תימשך גם בעתיד — כאשר ינסו להיקלט בארצם החדשה.

שכן בישראל החדשה, המצרך הנדיר ב'יותר, ההולך ונעשה נדיר מיום ליום — היא הסובלנות. דיעה שונה, דת שונה, מינהגים שונים, עור שונה — אינם מקובלים בישראל.

שה כדי לא ליצור את הרושם שהעולים ה'חדשים אינם רצויים.

המוסלמים השחורים

לא רק השלטונות הרשמיים לא הח'ליטו עדיין כיצד מטפלים בבעיה ה'עדינה. ספק גם אם האזרח הפשוט קבע

נוער חלוצי לומד
בן ה'15, מצעירי העולים, כשהוא נהנה מארטיק בחנות המכולת של אריה שמרליק. לראשו של בן כיפה, ועל אפו משקפיים. ללא עדשות — אך ורק בשביל היופי.

כבר את יחסו לאורח כושי במדינת-ישראל — או, נכון יותר ל'200 אלף אזרחים כ'אלה.

שכן האזרחים החדשים אינם יהודים — זה ברור.

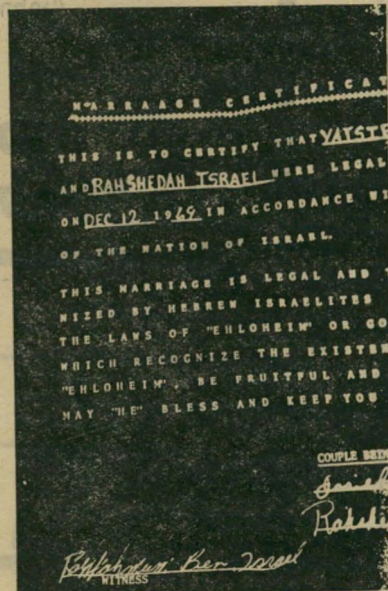
מה הם כן, איפוא? מדוע הגיעו לישראל? התחלת הסיפור היא בארצות-הברית. הכושים בארצות-הברית סובלים בדור ה'אחרון ממשרד-זהות חריף. ברעז שזקפו ג'יוחם, החלו משיגים באמריקה את הזכויות שהיו עד אז שלהם רק בתיאוריה — הם גילו שאמריקה הלבנה מסרבת לקבלם ל'תוכה כשחים.

על רקע זה יסד מוחמד אליה את הלאום של האיטלקים — The Nation of Islam — הנקרא תנועת המוסלמים השחורים — שם, אגב, השנוא על אנשי התנועה. כל קשר בין הלאום של האיטלקים ל'איסלאם האמיתי הוא מקרי בהחלט. מוחמד

לפתע, במאוחר קצת, השאלה: מה הולך כאן? כמה עולים חדשים מתכוונים להגיע? התשובה — אותה סירבו העולים ה'כושים מדימונה לאשר רשמית — נתקבלה ב'רגשות מעורבים בחלונות הגבוהים: ל'דברי אריה שמרליק ופקידים בכירים ב'משרד-הקליטה יש לצפות ל'200 אלף!

אולם בין אם מספר זה משמח או מבהיל את נציגי מדינת ישראל — בינתיים אין הם יודעים כיצד להגיב על התופעה המזוהה.

שרהפנים אישר להם אשרה לשלושה חודשים נוספים. אנשי משרד-הקליטה פנו בבקשה להסתדרות הפועלי-המזרחי לקבלם

תעודת נישואין

תעודת נ'ישואין מ'טית של העולים החדשים. התעודה הפשוטה כתובה על דף נייר פשוט, מכילה אף שג'יות כתיב, חתומה עלי ידי מנהיג העדה. ב'תעודה לא מופיעה אפילו פעם יחידה המ'לה יהודי. לעומת זאת מופיעים האומה של ישראל וישראלים עבריים, השמות בהם מכנים בני העדה הזאת את עצמם.

כחברים. בקשתם נדחתה. הסיבה: העולים החדשים אינם יהודים. בקשה דומה להסת'דרות העובדים הכללית — נתקבלה בחיוב, על-אף שמשרד-הפנים אינו רואה בהם יהוד'ים. מנכ"ל משרד-הקליטה יוסף גבע ה'ס'ביר לעולים מליבריה שעליהם להתגייס, אם ברצונם להיות יהודים לכל דבר. הרב דר'עי מ'יפו מספל כבר בבעיית הגירה. הכל נע'

מאידך, גורמת למורתם בבית-הספר רביבים פחות אושר: עליונותם הטבעית מוצאת לה פורקן בהרמת רגליים על השולחנות, בעת השיעור. בהפסקות וברחוב הם מרקדים ו'מפזזים בקצב טבעי נהדר האופייני כל-יך לבני גיועם. רק לואי ארמסטרונג וחצוצרתו חסרים שם. ילדי דימונה משתגעים אחרי'הם. הם מטפסים על עצים בזרירות של ש'ד, קופצים למטה מגובה שלושה מטר כמו חתולים. "איזה חיילים נהדרים שהם יהיו", נאנח אריה שמרליק כנהנה.

מבהיל או משמח?

עוד לא נרגעו הרוחות במשרד ה'ממשלה נוכח ההפתעה שנפלה עליהם מהשמיים, והעלייה הכושית ירתה את הפגז השני שלה:

ברביעי למרץ הגיעה קבוצת עולים שנייה

עולה חדש

בדירתו החדשה בדימונה. על ה'קיר ניתן לראות קציה של מפת-ישראל.

מליבריה — בסורייסודות. רק אחיהם ב'ארץ ידעו מראש על בואם.

משרד-הקליטה המופתע העניק גם ל'קבוצה השנייה דירות, ציוד ועבודה כל'קבוצה הראשונה. רק דבר אחד סירב ל'העניק להם: תעודת עולה. "העניין נמצא בטיפול", טענו סקדי המשרד. שכן עם בוא הקבוצה השנייה, התעוררה

האם אתה מוכן למיזוג גלויות איתם?

(המשך מעמוד 13)

אלה היה מצומצם ביותר, ונסיון האמריקאים בחיטוי נאם לא יכול היה לעזור לטייסי ישראל.

עד שבא העימות הגדול במלחמת ששת הימים. הסיכום: אין שום ידיעה וראיה על הפלתו של אף מטוס ישראלי אחד על-ידי טיל סאם 2. ואילו מאז מלחמת ששת הימים הופל רק מטוס ישראלי אחד על-ידי טיל כזה — דחקא פייפר איטי.

אין ספק, כי לכידת מערכת סאם 2 מושיגת למת בסיני סייעה בידי חיל-האוויר הישראלי לגלות את נקודות-התורפה של הכלי הסובייטי. אבל עיקר שיטת-הלוחמה בו פוחדת באוויר, בתקיפות מעשיות.

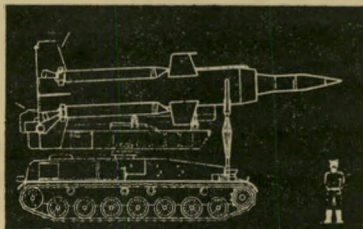
איוה חלק מתורה זו תופס גם לגבי סאם 3? כמה זמן — וקורבנות — יידרשו עד שתפותח שיטת תקיפה והתחמקות יעילה? לשאלות אלה אין עדיין תשובות.

מה פירוש

„בכל מחיר“?

ברור, דעומת זאת, כי הצבת הטרילם החדשים פותחת מעגל-קסמים שיש קשה להימלט ממנו: בשלב הראשון אפשר להניח, שמטוסי ישראל לא יתקפו את בסיסי הטרילים בעומ

סאם 3 על זחלים

קה של מצרים, אלא יתרכזו במניעת הצבא תם של טילים אלה בגיורת התעלה. אלא שאו תתעורר מיד השאלה: אם יצליחו במשימה זו — האם לא יגבר הפיתוי לתקוף את הטרילים המרוחקים, שכבר הוצבו בעומקה של מצרים?

ואם יצטמצמו התקיפות הישראליות ל-אזור התעלה בלבד — האם יוכלו הרוסים להסתפק בהגנה על קאהיר ואלכסנדריה, תוך הפקרת חזית התעלה? האם לא יתעקשו או להציב בכל מחיר טילים גם שם? ומה פירוש „בכל מחיר“? לפחות כמה שנוגע להפעלת טייסים סובייטיים מערבה לתעלה, נראית ההסלמה כדבר כמעט ודאי (ראה מיסגרת בעמוד 13)

אבל יתכן שגם תימצא פשרה כלשהי: שבשלב הראשון יסתפקו הרוסים בהצבת טילים והפעלתם מטביע לערים הגדולות של הדלתה ומצרים עילית. אותו זמן יכשירו הרוסים צוותים מצריים, שיפעילו מערכות טילים בחזית התעלה.

מחשבה זו מסתמכת על ההנחה, שהסובייטים בכל זאת אינם מעוניינים בעימות חריף ורחב עם ישראל, ואולי עם ארצות הברית. אלא שגם אם נכונה הנחה זו, אין כל ביטחון כי לא תישמט השליטה מידי הרוסים ומידי ישראל כאחת.

בייחוד מצומצמות הן אפשרויות התגובה הפתוחות כרגע בסני ישראל: עמד על כך השבוע הרמטכ"ל בראיון בטיי. כאשר חזר ואישר שצה"ל יתייחס למטרות מצריות ללא כל התחשבות בעובדה אם מאיישים אותן חיילים רוסים או מצריים.

עובדה זו ברורה מאליה: צה"ל, כגוף שתפקידו לנהל את המלחמה, אינו יכול להעניק חסינות למטרת אויב רק בגלל שיושב בתוכה סמל של הצבא האדום. זה אבסורד.

אולם קרן-החזית שלתוכה נדחקה ישראל הינה תוצאה של הסתמכות על צה"ל בלבד, וגילוי אוולתידי מוחלטת במישור המדיני. שכן שם, יכולות היו להיות לישראל אסטרטגיות תימרון נרחבות.

ולא רק יכולות היו להיות. הן עדיין קיימות. הטרנדיה היא, שאין לישראל ממשלה המי

5

שנים אחריות
לחלקי חלוף חנם!*

מבצע מיוחד

לקוני טלוויזיה

Metz

בחדשים אפריל-מאי

לא נפלנו על הראש

אנו בהחלט יכולים להרשות לעצמנו להעניק לך את תקופת האחריות הארוכה ביותר הניתנת כיום חנם למקלטי טלוויזיה בישראל!

זאת מפני שאנו משוכנעים באמינותה של טלוויזיה "מץ" וביכולתה להאריך ימים יותר מכל מקלט טלוויזיה אחר.

אך אם בכל זאת יתקלקל חלק כלשהוא בטלוויזיה "מץ" במשך 5 שנות האחריות תקבל את חלק החילוף האורגנילי — חנם!

קנה טלוויזיה אחראית — קנה טלוויזיה METZ ודרוש את תעודת האחריות המיוחדת של "רלפו" בע"מ.

* בתנאי שהשרות יבוצע במעבדות METZ ברחבי הארץ.

באיכות, בשירות, בקליטה
ובקול טלוויזיה Metz מעל לכל

למכירה

מוסטנג 65

במצב טוב

פרטים אפשר לקבל

בטלפון 134-260, תל-אביב.

הכוח שעלה על הפידאיון בלבנון: אנשי הפלאנגות הנוצריות ליד המסה

שיהאב, מראשי הנוצרים, שהיה נשיא לפני שארל חילו. (כאשר תסתיים תקופת כהונתו של חילו, בעוד שישה חודשים, יתכן מאוד כי שיהאב יתוור לכהונה זו.) צבא זה הוא קטן אך די חזק כדי לחסל את הפידאיון. אולם מה יקרה אז? לבנון תהיה מנותקת מן העולם הערבי, והאיון הפנימי העדין בין נוצרים ומוסלמים יתערער. נוכחות הפידאיון על הגבול ממלאת את מנהיגי הנוצרים בשינאה ובחרדה. "מה הם עושים?" אמר לא מכבר אחד המנהיגים ה-

תיים. הרוב, לדבריהם, מורכב מסורים, אני שי אירגון אל-צעיקה, הכפוף לממשלת דמשק. הם רואים בחירות כוח זה מוזי מה סורית, שכוונתה האמיתית היא לספח את לבנון לסוריה. אין זו טענה מוסרית. הסורים לא השלימו מעולם עם קריעת הלבנון מארצם. לי דעתם, הקימו הצרפתים את לבנון, כשם שהקימו הבריטים את ישראל — כראש-גשר של האימפריאליזם הזר.

הם המקומיים, כנגד אנשי הפלאנגות.

סכנת הבחירות הקרובות

כמו בהתלקחות הקודמת, מלפני שלושה חודשים, נגרמה גם מלחמה זו על-ידי התבססותם של הפידאיון הפלסטיניים לאורך הגבול עם ישראל, והפחד מפני פעולת-עונשין נרחבת של צה"ל. בהתנגשות הקודמת, התייצב הצבא הלבני נגד גלויית נגד הפלסטינים. הפעם פעל מ-

הזמן פידאיון, רכוב על טנדר פתוח, וזה לתוך הכיכר המרכזית של ביירות. השעה היתה שעת צהריים של יום שישי, והרחובות המוקפים ומטילים.

הפלסטינים ירו מספר יריות באוויר — וגל של היסטריה שטף את העיר כולה. הם עולים על מטה הכתאייב! נשמע הזעקה. אבל הפידאיון לא תקפו את מרכזו ה-פלאנגות. הם רצו רק להביע את מורת רוחם מהתנקשות-הדמים שאירעה אותו בוקר בשכונת תארת חרייה, ושבה נהרגו שישה פלסטינים ונפצעו 30. התקרית היתה יוזמה בידי חברים מזויינים של הפלאנגות. הפנטזיה בכיכר המרכזית גרמה לסגירתם הנפוצה של השווקים ולהתרוקנותם של הרחובות. היריות התפשטו מרובע לרובע, עד שנידמה היה כי בירת לבנון כולה היא חזית מלחמתית בוערת.

כעבור שעה שככה האש, והעיר שבה להיות נורמלית. נורו עשרות אלפי כדורים — כולם באוויר. נפצעו שמונה תושבים — כולם מכדורים תועים.

כך, בצורה כמעט היתולית, באה לסיימה מלחמה ממשית של שישה ימים. המתנות המתנגשים: הפידאיון הפלסטינים ותומכיהם.

* הכתאייב הן הפלאנגות, או הפלוגות, אירגון נוצרי שראשיתו כאירגון צבאי-לוחמי צה ושהפך בינתיים מפלגה ימנית שמרנית, בראשותו של פייר ג'מאיל.

מלחמת ששת הימים

מרכזיים לעיתונאי זר, הם נותנים לישראל תירוץ לכבוש את דרום לבנון, כדי לשהר אותה מהפידאיון. אבל אחרי שהצבא הישראלי יכבוש חבל-ארץ זה, האם הוא ייסוג משם? כמובן שלא!

"הישראליים לוטשים מזמן עין על המים של הליטאני, הדרושים להם כדי להשקות את ארצם. הי פידאיון עוזרים להם להגשים את מטרותם!"

לכן מציע אותו מנהיג לקרוא לצבא האו"ם לתפוס את הגבול, בצד הלבנוני.

סכנת הגבול החשוף

גד תביעה זו התייצבו לא רק ה-מוסלמים, אלא גם אחת הדמויות ה-ססגוניות של הצמרת הלבנונית — כמאל ג'ומבלאט.

ג'ומבלאט הוא דרווי. הוא לאומן לבנוני, כשם שהדרוויים בישראל הם לאומנים ישראליים. הוא בעל-אחוות עשיר, איש שמא לי קיצוני, ושר-הפנים. בלבנון זהו תפקיד רב-עוצמה.

"מה יעזור לנו צבא האו"ם?" שואל ג'ומבלאט.

"ערכתי מחקר ונסתבר לי שכדי לתפוס את הגבול שלנו עם ישראל, אל דרושים חמושים אלה חילי. "האו"ם ישלח לנו לכל היותר ארבעת אל-פים, מה אלה יעזרו? ואם ישלחו 50 אלף, מניין ניקח את הכסף כדי לשלם עבורם?" לכן דוגל ג'ומבלאט בהסדר עם הפידאיון, ונראה שזה מה שאמנם יקום — אולי אחרי כמה מרחצידים ועיירים.

לכן חרדים הלבנונים, ובעיקר הנוצרים, בפני פלישה סורית, כי איצטלה של מסע לעזרת הפידאיון.

סכנת המצור הערבי

לכאורה יש לכך תשובה פשוטה. כי לבנון אינה חסרת-ישע.

אם יתוור הצבא הסורי ללבנון, יתקומם נגדו העם הלבנוני. לא קל לכבוש ארץ של רכסי-הרים. הצי השישי האמריקאי, המרחף אישם באופק, אף הוא לא יחסס לרגע כדי לחוש לעזרת לבנון במיקרה של פלישה.

אולם מדינאי ביירות אינם ש-שים לקראת אפשרות זו. הפסיכר-לוגיה שלהם שונה מאוד מזו של עמיתיהם בירושלים.

"אם האמריקאים יצילו את לבנון," אמר אחד מהם, "חסור סוריה את הגבולות ל-צמיתות. לבנון תהיה מנותקת, כמו ישראל. כל הבסיס הכלכלי שלה — המיסחר עם ה-עולם הערבי — ייהרס. סוריה תפתח את נמלי לסקיה וטרטו, ואלה יתפסו את מקו-מה של ביירות. יהיה זה סוף בסיס-הקיום של לבנון."

סכנת הפלישה הישראלית

ו גם הסיבה לפשרנות מנהיגי לבנון כלפי הפידאיון. אין הם יכולים להתגרות בדעת-הקהל הערבית, כי עליהם לסחור עם עמי ערב ולמשוך את כספם לבנקים שלהם. אילו יכלו לפעול על פי רצונם החופשי, היו שלטי לבנון עור-כים זה מכבר טבח בפידאיון. הצבא הלבנוני נתון למרותו של פואד

אחורי הקלעים, הסביר למדינאים כי לא יתכן מוצא של פשרה עם מפלסטינים. הבחירות הקרובות ובאות לנשיאות רפובליקה דחפו את ראשי המפלגות לעמ-דות נוקשות. ובראש וראשונה: פייר ג'מאיל, ששילם אומנם מס-שפתים לאל-פתח, אך מיהר להאשים "מנהיגים פלסטינים מ-סויימים, המנצלים את דגל שחרור פלס-טיין כדי להתנכל לחייה הדמוקטיים השל-וים של לבנון. הם מתנהגים אצלנו כמינהג-כובשים בארץ אויב."

ההתנגשות הראשונה, בה נהרגו 17 פי-דאיון מן המארב, באה ביוזמת הפלאנגות. השאלה היתה: האם תתפשט ההתנגשות עד כדי עימות בין הפלסטינים והמוני לבנון?

סכנת הפלישה הסורית

גלוי הקטנים מסתובבים ומפעילים זה את זה. אך די בשבירתו של גלגל קטן אחד, כדי שהמנגנון כולו יתפרק.

האיון העדין אינו כולל רק נוצרים ו-מוסלמים — שתי עדות השוות כמעט ב-גודלן. זהו פסיפס מורכב הרבה יותר של עדות נוצריות שונות, מוסלמים ודרוויים, אינטרסים משפחתיים, מעמדים ואזוריים.

השילוב העדין בלבנון יכול להתקיים רק תוך הסכמה הדדית, המבוססת על הבנת כל החלקים שיש להם אינטרס משותף בקיום מדינה לבנונית משגשגת.

לתוך חנות זו של חרסינה מוזר-חית התפרצו הפידאיון — והם מאיימים עתה להרוס את הכל.

המנהיגים הנוצריים בכירות טוענים כי רק חלק קטן מהפידאיון הם פלסטינים אמ-י

איש אל-פתח בפעולה

נערוח גוגו שהובאו במיוחד מאירופה, נכנסו לפעולה בערב הפתיחה של די

דיסקוטקס

יש דיסקוטק ויש דיסקו-טק, ויש אפילו שטוענים כי יש יותר מדי דיסקוטקים, לפחות בתל-אביב. אבל אלה שנכחו השבוע בטקס הפתיחה — שנמשך כל השבוע — של דיסקוטק "טיפאני", במלון "זון" ב"תל-אביב, לא יכלו להימנע מן המחשבה, שבעלי ה"דיסקוטק החדש משוכנעים כי אין דיסקוטק אחר ב"כל רחבי העיר הגדולה.

יורשי סוסו

של דיזנגוף

היתה הצדקה מסוימת למחשבה כזו: טיפאני הוא הדבר המפואר ביותר ש"נראה בעיר הגדולה מאז סוסו של דיזנגוף. במחיר 150 הלירות לשנה דמי-חבר, בתוספת עשר ל"ל למשקה ראשון, יזכה הרוקד העליון — שהוא או סנוב או סתם בן לאבא מיליונר — לתפאורה לא-נורמלית, תאורה לא-נורמלית, תקליטים לא-נורמליים, ונערות-גוגו סופר-לא-נורמליות — שאף אחת מהן, לפחות בהתחלה, לא ישראלית, חס וחלילה.

לעורר בול-

עץ לחיים!

נערוח הגוגו האלו הובאו לעיר הפתיחה ממערבונג טיפאני ברחבי אירופה — ו

תהילה סלע לא פו להחשיק עם ידי של מלכות-יופי ומלכות-מים בלס בין ה

לורה סלוקה, כי מחשופה חנוכי, בלטה בשמלת-ערב ארוכה ובהתנהגות ככוכבת.

הקוסמטיקאית קאסי האנגליה, היתה היפה ביותר תר בערב זה. דוגמנית-רקדנית. זו היא ידידתה הסובבה של מאנטי שאולי-רייס-דייוויס.

קוטק היקרה התל-אביבי החדש „טיפאני“

הטובה באירופה סיטה בונגה, גרמניה הידועה באירופה כאחת הרקדניות הטובות ביותר, הוטסה במיוחד לפתיחה, והיה מה את הקהל בתלבושתה, בלאק השחור שעל ציפורניה ובריקודה, שהתקבל בתשואות.

האמת ניתנה להיאמר שהן באמת מיקצועיות: הן מסוגלות לעורר לחיים ולריקוד אפילו בול-עץ.

מזה אתם למדים שמועדוני טיפאני הם רשת דיסקוטקים ומועדונים ברחבי העולם — ועתה, תודה לאל, גם בישראל.

מי לא

היה שם?

הריצפה בטיפאני היא מאטליה, התקרה מספרו, המוסיקה מאנגליה ומארי צות-הברית. בערב הפתיחה נזלו שם הדיסקוטק השחור וקוקטיילים של שמפניה בנהרות — בדיוק כמו הקהל הישראלי.

מי לא היה שם? ח"כ לשעבר שולמית אלוני, במכנסים ספורטיביים ובתה לצידה, חיככה מרפקים עם נערת-וזהר מלכה רוני שטיין ביהלומים ופרוות-מינק. הרקדנית אביבה פז בשמלה ערבית והריון מתקדם, הדוגמנית ליאורה לפידות, שיצאה לאוויר העולם זו הפעם הראשונה מאז נתגלה שהיא הצטלמה בפלייבוי. אורה בהרב, מזכירתו של המיליונר מאיר, בחליפת-קטיפה שחורה, ובהעדר כמה קילוגרמים שהיו לה בעבר — ובעלה. וכל שאר המיזמי ומהומה. וכשיסימו כל רבבות המשתתפים-קבועים-בכל-פתיחה את השתתפותם בטקס הפתיחה — יוכלו אולי אנשים מן הישוב לבוא לשם כדי לרקוד.

הכוכב ג'ורא שפיגל עם אשתו מרגלית, פקידה בכירה בסא"ס, היו הקישוט הספורטיבי של המופע המבדר.

מישחק צבעים המיוחד בדיסקוטק טיפאני הם הצבעים המרהיבים, המוקרנים על הקירות והמשתנים לפי קצב המנגינה. בתמונה: טילי ביה פיסרי, יפהפיה שבאה באופן מיוחד מפאריז, עובדת במועדון זה בתור מארחת.

קת"מ
צבא
ורחים.

פשעים

ה"מאפיה" בפרו

המלחמה, מסתבר, מתחילה לתת את אור תותיה גם בתל-אביב. אם עד עכשיו נהנו אזרחים נכבדים ליישב חילוקי דעות בחיכור חים ומכות אגרוף, או לכל היותר יריתי אקדח קטנה, הרי שלאחרונה אמצעי השיי גוע הקונבנציונלי בעולם העסקים הוא רי- מון-ידי.

יצחק אבוקה הוא בעל איטליני יפואי משגשג — ברחוב האתרונ מס' 4, בסביבת רחוב שישים המפורסם. בסביבה זו גרים ערבים ויהודים בצחצח ובהרמוניה.

בשבוע שעבר התנפצה ההרמוניה, כאשר חמישה רימוניידי הושלכו בפתח האיטליני. לדברי אבוקה — עליידי אלמונים. "אין לי אייבים בכלל, לא בין היהודים ולא בין ה- ערבים", טוען הוא. "אין לי בכלל מושג מי היה מעוניין לזרוק את הרימונים".

שת"קיה שווה חיים. שבוע אחרי ליל הרימונים קרה מיקרה נוסף: "הלכנו לישון ביום חמישי בשכר בערב", מספרת אשתו של אבוקה, אספרנסה כחולת העיניים. "סתאום, בשעה ארבע בבוקר, הופיע אצלנו שוטר ו- הודיע לנו ששוב זרקו רימונים — הפעם בתוך החנות. רצנו לתנות, וראינו שיש בור גדול ליד הפריגידר והולת של הפריגידר מלאה עם רסיסים".

למרות משהיה רימונים, ההופכים כנראה לגוהלי-עסקים מקובל, מסרב אבוקה לפצות את פיו. הפחד הוא דבר מוחשי מאוד ב- סביבתו: "מה זה בור קטן וכמה רסיסים בפריגידר?" אומרת אספרנסה. "בור אפשר לסתום במלט. אבל אם יחרגו אותנו — אף אחד לא יחזיר אותנו לחיים. מי שזרק את הרימונים — שיהיה לו לבריאות. אלוהים כבר ישלם לו".

רימונים על ידדות. לשכן של אבו- קה, המעדיף להישאר בעילום שם, יש גיר- סה שונה על הענין: "מומן מתנהל ריב בין אבוקה לבין כמה צעירים שהיו מבק- רים בחנות שלו. שמענו מריבות אבל לא ידענו על מה, עד שקרה הענין עם הפי- צוצים".

בעקבות הפיצוצים נעצרו עליידי המש- טרה שלמה אדרי, יוסף לב, עמרם אדרי וסיד רדוטי. "אנשים אלה נעצרו סתם על- ידי המשטרה", טוען אבוקה בלהט. "הם היו בסביבה או המשטרה עצרה אותם. אני לא חושד לא בהם ולא באף אחד". הוסיפה אחת משכנותיו של יצחק אבוקה: "אנחנו לא רוצים להיות עם הראש בתוך הענין. יש לנו משפחות וילדים".

רכב

אן.אס.או. יוצאת

להתקפת-נגד

המלחמה שהכריות המועצה הישראלית לצרכנות על חברת מכונות הדר, מייבאת מכונות אן.אס.או. גרמה לצעד בלתי-רגיל: התערבות ישירה של משרד התחבורה.

מנהל אגף הרישוי של המשטר, אלוף (מיל.) צבי אלון, הטיל על מנהל מחלקת המוסכים למנות צוות טכני שיבדוק את חלו- נות הלקוחות ולהסיק מסקנות.

הצוות, שהרכב מחישה עובדים מקצו- עיים, הגיש לא מוזן את הממצאים. כתב- אילון למנהל המועצה לצרכנות:

● בדגמים הפופולריים המופצים על-ידי חברת מכונות הדר, לא קיימים ליקויים החורגים מן המקובל.

● השירותים המוגשים על-ידי החברה משביעים רצון.

● בדגם 80, מתוך המימצאים, יש יסוד- להניח כי אורך חיי המנוע (מנוע ונקל) קצר מאוד: חיי של המנוע הקונבנציונלי, וכן קיימות תקלות מסוימות במערכת ה- הצתה אשר היצרן ומפיציו מנסים להתגבר- עליהן.

● הצוות הגיע למסקנה זו על-פי בדי- קת מספר כרטיסי תיקון לרכב במוסד ה- חברה, ולא על פי תלונה שהוגשה על- ידכם, הנמצאת גוהליכים משפטיים.

● מתוך החומר הנזכר, ניתן להתרשם שיש מקום לשינויים בשיטת המנוע של ה- חברה עם הלקוחות, במגמה להציא לשיפור- היחסים, ועל כך נסב תשומת-לב החברה.

המלחמה נמשכת. מה מתבקש מ- מסקנות אלה? לפחות גורם אחד ידע מה הוא מתכוון לעשות. מנהל הדר הכריז כי אינו מתכוון לקפל את דגלו, אלא דווקא להמשיך במלחמה, ולתבוע את עלבונו ו- עלבון מכונותיו.

הוא הורה לפרקליטו להגיש משפט נגד המועצה לצרכנות.

נכנסה לטקסי, ומאז היא נעלמה.

★ ★ ★

כ תב "העולם הזה" שהצליח לב- קר בבית-הנריה של כליל שעט החסו- פה, מדווח על ראיונו הבלעדי:

בבית שוררת אוירה של שבעה. נשים רעולות-פנים באות אחת אחרי השנייה לנחם את אמה של כליל. האב יושב על המרפסת, מוקף קרובים וידידים. השיחה נסבה על מכת הגורל האכזרית שפקדה אותם.

לדברי האב, אין לו כלל מושג מי יכול היה לבצע את החטיפה. חלידה, הילדה שלא נחטפה, סיפרה שלא הכירה את הנהג ה- חוטף. לדבריה, לא ראתה אותו מעולם לפני כן.

כיצד, אם כן, היתה מוכנה — וכליל אף הסכימה לכך — להיכנס למכונת זרה? התשובה היא שבמציאות של עזה, נהגי המוניות הם דמויות אהודות ומעוררות אמון בין התושבים — משהו בדומה לבובי ה- אנגלי.

אביה של כליל, איסמעיל שעט, הוא בן 45, יליד יפו. יש לו שני בנים — שה- כבוד ביניהם, בן 22, לומד באוניברסיטת קאהיר — וארבע בנות, שכליל היא הקטנה ביניהן.

איסמעיל הוא סוחר-נוסע, ולדבריו אין לו אפילו שונא אחד בעולם, שהיה מוכן לח- טוף את בתו. לדעתו, היה החוטף לא שפוי. "הודענו מייד למשטרה", מספר הוא. "אבל כבר עברו שבעה ימים ואין חוצ- אות. רק אחרי שבוע פירסמו את התמונה של כליל בתימונים".

הקרובים המקיפים את האב מביעים את התמרמרותם על כך ששזה הפכה לעיר פרי- אית. חטיפתה של הילדה הקטנה הינה ה-

כליל שעט — שדווקא בה רצה החוטף

ילדה זו נחטפה!

שלב האחרון בעליית גל האלימות בעיר. גל שהתחיל במעשי שוד, והתקדם ליריות, הולת רימונים, מעשי רצח בדם קר — גם של נשים וילדים — ועתה לחטיפת ילדים.

★ ★ ★

ב בית פנימה יושבת אמה של כליל. בשקט, ללא דמעות וללא קינות. אולי הילדה עוד בחיים — אסור אפילו לחשוב אחרת. אלה אכזר — והיא מקווה.

אולם בעלה אופטימי פחות: "אם המשטרה לא מצאה את כליל כבר שבעה ימים, למרות כל המאמצים שהשק- עה", הוא נאנח, "יתכן שכבר מאוחר מדי. ייתכן שכבר הכל אבוד בשביל כליל שלנו".

לטקסי, הוא אמר: לא, לא את. היא כליל

תני הידדות, אחת בת שעט וה- שנייה בת עשר, שיחקו להן בשלוה, אשר נעצרה לידן המונית.

השעה היתה שתיים אחר-צהריים. ה- קום: מרכז שכונת רימאל, באחד הרח- וות הראשיים של עזה, ממש ליד ביתן של ילדות.

אולם גם השעה וגם המקום הבטוחים א הושיעו: אחת משתי הילדות נעלמה תוך המכונית — ולא נמצאה עד היום. דבר אירע ביום השני שעבר, 23 למרץ. סיפרה הילדה שלא נחטפה, חלידה חמד- לחוסייני בת העשר, לכתב העולם הזה: "שיצקנו לנו, ופתאום נעצר עליינו טקסי- צבע ירוק בהיר. הנהג אמר: תיכנסו ל- כונית". רציתי להיכנס, אבל כשהתקרבת

פירוש הדבר הוא פשוט: כרגע, נמסרו אותן איגרות פעמיים — והבנק קיבל עבורן כסף פעמיים.

כיצד ייתכן דבר כזה? השיב על כך מז- כיר בנק-הפועלים, אמנון ברגוני:

"החצע חתם על רכישת במזומנים — ואישור זה הועבר לבנק ישראל. בנק ישראל מקבל את כל הסכום. אין לנו עכשיו תער- דות מילחה מקריות, ומה שאנו עושים על-ידי רכישת איגרות במחיר השוק ומכיר- רתן בכמה אחוזים יותר, הוא חוקי בהחלט. יש פה כנראה טעות של המחלקה. זה אולי באמת מריח לא בסדר, אבל העובדים רצו מייד תעודות, מפני שהם רצו כסף מזומן לפני פורים. אז נתנו להם את מה שהיה. התעודות החדשות שהם היו צריכים לקבל תגענה עכשיו אלינו, כך שהכל בסדר גמור. לגבי המועצה הציבורית למילחה הביטחון אנחנו בסדר גמור".

החוקיות בסדר. והמעמ המוכ? מבחינה חוקית פעל הבנק כשורה. המזור בכל הפרשה הוא התרגיל הפיננסי המזור של הבנק. אם נקבל את דברי מזכיר הבנק כפשוטם, הרי מוסר הבנק לתורמים בתמורה מלאה איגרות שרכש ב-70% בלבד מערך- הנקיב. האם באיגרות החדשות שקיבל מ- בנק-ישראל — יוכה את חשבונו ב-70% בלבד מערך? מה קורה כאן? האם מממן הבנק את מילוח הביטחון?

יתירה מזו: כשפנו נציגי החצע טלפונית, ביום קבלת האיגרות, לבנק הפועלים, ודרי-

הביאו צ'ק בסכום של —4620 ל"י. הצ'ק הוכנס לבנק, החצע קיבל תועדות מילוח, וחזר למלטה.

בעשר בבוקר חולקו האיגרות לתורמים בהתאם לסכומי התרומות שלהם — ותוך דקות מספר געשה כל המלטה. העובדים גילו לתדהמתם כי במקום איגרות מילוח חדשות — הם קיבלו איגרות שעברו כבר מספר ימים. מרבית האיגרות נשאו עליהן כתובות שונות, והיו מוחתמות מאוחר ב- חותמת סניף בנק-הפועלים בבית-שאן.

התמונה היתה ברורה לעובדים. בנק-ה- פועלים רכש את האיגרות האמורות במחיר- השוק — שהוא כ-70% מהמחיר הנקוב — ומסר אותן עתה שנית — בערך המלא.

כל איגרת נמכרת פעמיים. מאין באו האיגרות המימפלים הגדולים בישראל, כבמרבית המפעלים המימפלים המזור הותרו גם עובדי מייפעל הטקסטיל בבית- שאן למילוח הביטחון. כשקיבלו את האיג- רות, מיהרו הפועלים מייעוץ ההכנסה ל- ניה הבנק המקומי והמירו אותן בכסף מזו- מן. הבנק רכש מהם את האיגרות בשער- של כ-70% מערך המקורי — והעבירו ל- סניף המרכזי בתל-אביב והסניף המרכזי- מסר אותן שנית לתורמים אחרים — בערך הנקוב.

החלק שלך בבאנומס	
רשימה במזומנים	
1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	12
13	14
15	16
17	18
19	20
21	22
23	24
25	26
27	28
29	30
31	32
33	34
35	36
37	38
39	40
41	42
43	44
45	46
47	48
49	50
51	52
53	54
55	56
57	58
59	60
61	62
63	64
65	66
67	68
69	70
71	72
73	74
75	76
77	78
79	80
81	82
83	84
85	86
87	88
89	90
91	92
93	94
95	96
97	98
99	100

"החלק שלך במאנומס"

עסק מעורפל מאוד

שו איגרות חדשות במקום המשומשות, השיב להם מנהל הסניף: "אם אתם דווקא רוצים, אני מוכן לתת לכם תעודות חדשות ולקבל את אלה חזרה". כיצד יכול היה לע- שות כן — אם לא היו בידי תעודות מקריות?

את דעתם של חבריו הביע בחריפות אחד מחבריו ועד עובדי המלטה:

"כל העסק הזה נראה לי מאוד מעורפל. יש לי רשם שאנחנו התנדבנו לתרום — ואחרים עושים מהו רחמים".

אתם רואים — אז בכל זאת צודקים כל היוגים והיוגות האלו, שאומרים שהעולם כולו — לא, לא נגדנו — פשוט שהעולם כולו עומד על נשימה נכונה.

זאב רווח

נשימה לא נכונה

הנה, תראו מה קרה לזאב רווח, כשי הוא רק נשם נשימה אחת לא נכונה. כל הארץ — מותר לי להגיד קצת, לא? — נבהלה ביום שני בשבוע שעבר, כשי בעשר בלילה הודיע פתאום קריין הטלוויזיה הישראלית, באמצע התוכנית, שזאב רווח קיבל התקף לב באמצע הצגת חתונת הרמים.

אז לא דובים ולא התקף, מספר לי זאב. "זה קרה לקראת סוף המערכה הראשונה", זהו קטע חזק מאוד מבחינה ריגשית, ואני התמוססת. אני חושב שזה בא לי מנשימה לא נכונה. אבל אחרי כמה רגעים לקחתי חתיכת לימון וחזרתי.

בינתיים ניצלו כמה חברי זריזים את העניין, התחילו להפיץ שמועות זועמה: שזה קרה לו בגלל סמים — בגלל גלולה — בגלל שהוא התמזמז שם מאחורי הקלעים עם מישהי והתעלף מהתרגשות — וי, וי, אל תשאלו.

"אני לא לוקח סמים ולא בטיח", משיב זאב בביטול. "אני מופיע על הבמה כבר שש שנים, בלי אף יום חופש. טוב לי על הבמה, ואני לא צריך סמים בשביל לעזור למציאות. אחרי העסק הזה לקחו אותי לבדיקות בבילנסון, ופרופסור אשכנזי אמר לי שאני בריא כמו שור. אני משאיר את הבדיקות שלך אצלי, הוא אמר, בשביל לי הראות לטסודנטים איך באמת צריך להראות מישהו בריא".

טוב, אז רק תמשיך להיות בריא, חביבי.

המולאטית

של

ריצ'ארד

בון

חתונה חינוכית

מעוטי יכולת? בעלי-מנת-מישכל-גבוהה-מהרגיל. אז ברור שכקציין-חינוך עושה חתונה, אז זאת חתונה: זה התחיל בארוחת-ערב מפוארת — אבל מפוארת — בעלת היקף צנוע, שמונים מוג' מגים בסך-הכל. משם עברה השימחה לדיס-קוסק של יאנוש. שם התרחבה כבר קצת המיסגרת וכללה כבר איזה 500 מזומנים.

מי לא היה שם, ביום רביעי האחרון ב' מלון רמת-אביב בתל-אביב? יפה ירקוני, רבקה מיכאלי, רפאל קצ'קין, אילי גורליצקי, דן כרמון, זאב ברינסקי, התאומים, הגששים, להקת כרמון, והומר הידוע והרווק המפורסם יואל דן.

רק שהפעם היה שינוי קטן: יואל היה

יואל דינור

אחרי הולילה התלבשה להקת כרמון על המחיתנים השבעים וסחפה אותה להורה סוערת. ומי ששיגע אותי שם הכי הרבה היה קלצ'קין שהצליח — בגילוי בחי! — לעיף אפילו את הרקדניות הצעירות והמקי-צועיות של כרמון בריקודיו הסוערים.

בתוכניותיו של הזוג הצעיר, לידיעתכם: ירח-דבש בן שלושה ימים במלון, נסיעה לפאריס, שם מופיע יואל באולימפיה, אחרי כך דרך מכסיקו, לביתו בלוס-אנג'לס.

כבר בהרבה שמחות בימי חייו — כאורח. הפעם היו כולם האורחים — והוא החתן. הוא התחתן עם רינה שורק, אותה הכיר כשהוא היה זמר והיא רקדנית ב' כרמון. היתה זאת החתונה העליונה ביותר שאני זוכרת, אני לא זוכרת ממתי ומה שעשה אותה מוצלחת כל-כך היתה ידו המיקצור עית של האבא של הכלה — סיומק'ה שורק, קציין-חינוך של גייסות השריון לש' עבר, וכיום מנהל מוסד נבונים לילדים-

הזוג המודרני

מבין שני בני-הזוג, המוכר יותר בציבור הוא דהקא תגבר. הוא מנצח תזמורת קאמרית ידועה. אשתו היפה ידועה פחות ממנו בציבור — אבל לא בין ידיהם. שם היא ידועה מאוד — מאוד מאוד. כי בני הזוג הליברלי הזה, שיש להם אפילו ילדים לא רק שמנהלים רומנים צד-דיים, אלא שאפילו נהנים לספר על עלי-ליתיהם לכל. לא בפומבי חס וחלילה. לא. רק לכל ידידיהם המשותפים.

קטי היא דוגמנית בריטית ממוצא מולאטי, שהיתה נשואה בזמנו לאיש חברת-התעופה הבריטית "בי.א.א.סי", ואחרי-כך באה לארץ כדי לשבת כל ערב במועדון התל-אביבי "מאנדיס". תוך כדי ישיבה ב"מאנדיס", הפכה קטי לנערתו של כוכב המערבונים ריצ'ארד בון, השוהה עתה בארץ. אבל תוך כדי שהיא היתה נערתו של ריצ'ארד בון, היא הספיקה גם לנהל באמצע רומן קטן עם טדי שאולי. למה? למה שקטי היא בחורה דוגרי, אומרת בלי בושה וברצינות גמורה כל מה שהיא חושבת. וגם עושה כנ"ל. אז מה כל זה שייד בעצם לעם ישראל? שייד, שבגלל הפלירט הקצרצר — ובחיי שהוא היה קצרצר — בין קטי לטדי, נשבר הרומן הלוהט בין טדי ודינה ברכה, והדיבורים על נישואים ביניהם פרחו באוויר. ליתר דיוק, קטי היתה, כנראה, רק הגב ששבר את קש הגמל, זאת אומרת, הקש ששבר את גב הגמל. ואם למישחו מכס היה בשעתו שכל להתערב איתי, כשאמרתי שאולי תצא חתונה מהרומן בין טדי לדינה, אז הוא יכול היה לחיות איש עשיר עכשיו.

וכאן שורש הבעיה. שכן חוג הידיד המשותפים הזה, שהוא די נרחב, גילה אחרונה עובדה מעציבה:

התברר להם שקיים בתוכם חוג ידיד מקורב במיוחד לזוג הליברלי — ולאילו מה הבעל גם צילומי-עירום של אשו שהוא צילם בעצמו. וכשאני אומרת צילומי-עירום, זה בגלל שאני לא רוצה להשתמש במילה קאנסטית יותר, למרות שהיא היתה מתא את היצירות האמנותיות האלו טוב יור אז עכשיו כל הידידים שאינם מקורב במיוחד כועסים: הם לא מוכנים לטבול הפלייה הזאת.

לבני הנוער - שלום!

ביום א' 5.4.70 תיערך פגישה של תנועת הנוער של העולם הזה - כוח חדש במודיעין, מיני מנדס" (הירקון 71), בשעה 8.30, בהשתתפות ח"כ אורי אבנרי.

חברי מועצת הנוער נפגשים במקום בשעה 7.00.

בברכה,

מועצת הנוער

של העולם הזה - כוח חדש.

לפעילי תנועת העולם הזה - כוח חדש

אבי יקרי,

אתה ודאי שואל את עצמך לא פעם: "מה התפקיד שלי בהכרעה הגדולה העומדת בפני המדינה?"

סיעתנו בכנסת משתדלת כמיטב יכולתה לעמוד על משמר השלום ולהילחם נגד מזימות שוביניסטיות ומנהלת מאבק יום-יומי. אולם גורל המדינה לא יוכרע בכנסת ובממשלה בלבד.

המאבק האמיתי מתנהל על דעת הציבור, בכל תא חברתי - במקום העבודה, בבית, בחוג ידידים. זהו שדה המערכה האמיתי.

זה מטיל אחריות אישית רבה על כל אדם במחנה שלנו. כל אחד חייב לראות עצמו כשליח של מחנה השלום, כלוחם במערכה היומית ויומית על דמות המדינה.

בימים האחרונים, חשבנו על כך לא מעט, ואנו מרגישים צורך להיפגש עם החברים המרכזיים של התנועה, כדי לטכס עצה ולמצוא שיטות בלתי-שיגריות לפעולות תנועתנו, כדי:

- (א) ליצור צורה קבועה של השפעת חברי התנועה בסביבתם האישית.
- (ב) להבטיח זרימה מסודרת של הערות, הצעות ורעיונות מחברי התנועה להנהלה ולסיעה בכנסת.
- (ג) לחזק בדרך-כלל את הקומוניקציה ההדדית בין המוסדות המרכזיים והחברים.

לשם כך הוחלט לקיים פגישה ארצית של פעילים, שבה יידונו ההצעות שהתגבשו, ותישמענה הצעות והערות של חברים. כן ידובר על המיפקד וההכנות להעידה.

הפגישה תתקיים ביום השבת 11.4.70, משעה 10.30 בבוקר עד שעה 16.00. לפעילים המרכזיים תישלחנה הזמנות אישיות. אם ברצונך להשתתף, ולא קיבלת הזמנה - אנא, פנה אל משרד התנועה.

בברכה,

אבי יקרי

המשרד המרכזי של תנועת העולם - כוח חדש

ע ב ר

לרחוב החשמונאים 88, תל-אביב, קומה ב'.

מיספר הטלפון יהיה 265836, והוא יחובר בקרוב. המשרד יהיה פתוח במועדים הבאים:

יום א': 14.00 עד 22.00

יום ב': 9.00 עד 13.30

יום ג': 9.00 עד 13.30

יום ד': 14.00 עד 19.00

יום ה': 9.00 עד 13.30, 19.00 עד 22.00.

יום ו': 9.00 עד 13.00

במדינה

נוער

בדיחה

עצובה

מאד

לילדים ובני-נוער, גרם השנה מזג-האוויר הסוער בפורים אכזבה עמוקה. הם נאלצו לנושש את הרחובות עקב הסערה, לחגוג כמיטב יכולתם בבתיים ובאולמות ציבוריים. אולם גם במסגרת זו הצליחו רבים מהם לנצל את תחפוזותיהם בהצלחה.

כד המכושדה עז מקל. במיוחד בל-טה השנה, בתחפושות הילדים, ההתייחסות למציאות המבוגרים. בין המוני הדמויות של אסתר, מרדכי, המן ושאר המצחיקנים ה-קלאסיים, בלטו פאנטומים וטילים. ברמתיים התחפשו שני ילדים לזוג אוהב ומתנשק - כשאחד מהם הוא גולדה והשני נאצר. לצד קוסיגונים וניקסונים בלטו משה דיין רבים - חלקם עם טלפון ביד. עדיין ממתינים, מה לעשות.

מוצלחת במיוחד היתה הפורמיאדה ש-אורגנה בשבת לפני-הצהרים בקולנוע הדר בבני-ברק. עלי-ידי שלמה ושינסקי, אהוב ה-ילדים מתוכנית הטלוויזיה אליק בליק בוס ומוצלחת במיוחד, בתוכנית המוצלחת, היתה תחפושתו של אילן הלוי בן-11, שהתח-פש לגולדה מאיר, כשבדיו מקל שאליו קשורים 23 בלונים - כל בלון עם שמו של שר בממשלת הליכוד הלאומי. ליתר הבהרה, תלה אילן-גולדה על צאצאו גם מוצץ.

לאחר שזכה בפרס הראשון, מכין מאות התחפושות שנכחו בפורמיאדה, נשאל אילן כיצד הגיע לרעיון לבחור דחקא בתחפושת זו.

"אבל זו בכלל לא תחפושת", השיב בן-11, "זה באמת המצב, נכון?"

עלייה

עולים

על

העולים

העלייה, כידוע, היא ציפור הנפש של יש-ראל, משהו כמו קיבוץ-גלויות, למשל. וכמו קיבוץ-גלויות, למשל, גם איתה מוכן כל ישראלי טוב להסכים - כל עוד אין היא נוגעת לו ישירות.

ההגיון מחייב שהישראלי יתייחס לעולה החדש, אם לא באהדה ובנימוס - דרישות מוגזמות, לכל הדעות - הרי לפחות בהג-יות - אבל לפעמים גם תכונה אלמנטרית זו כאילו נעלמת מן האופק.

המציאות היא זו: כשנופלת לידי היש-אלי התחיק ההזדמנות - הוא מוכן לעלות על העולה כמו טיל - כדי להרוויח כמה לירות טובות.

סחיסה חצופה. הוכחה לכך ניתן למצוא במרכז הקליטה בן-יהודה אשר בנתניה. ה-מרכז, הנמצא בחסות הסוכנות היהודית, מפרסם על לוח-המודעות שלו הצעות ל-דירות להשכרה - במחירים הנעים בין 800 לאלף ל"י. לחורש. המדובר בדירות בנות ארבעה חדרים ברמת השרון - לא בחילות-פאר בסביבתן או על הכרמל.

אולם העולה החדש - ביהוד זה מהאר-צות האנגלו-סכסיות - אינו יודע שמחירים אלה הינם סחיסה. הם משלמים - עד שהם מגלים שדפקו אותם.

בדירות למכירה אין המצב טוב יותר: הן מוצעות במחירים של עד 150 אלף ל"י - סכומים כסולים מערך האמיתי.

טריק אחר: המחירים המצויינים במודעה הם סבירים. אולם כאשר מגיע לקוח ומת-גלה שהוא דובר אנגלית, או עברית מגומ-גמת במיבטא אנגלי, מודיעים לו שנפלה טעות במודעה, ושהמחיר האמיתי הוא גבוה יותר - "מפני שהמחיר שהודפס בטעות הוא גבוה ממש".

כאשר מגלים העולים שרימו אותם, הם אינם מהססים לזעוק חמס. אולם רבים מהם אינם מגלים זאת - ושתיקתם של הסוכנות ומשרד הקליטה, המרשים מודעות כאלו תחת חסותם, אינה מקלה עליהם.

לאחרונה התארגנה קבוצת עולים שהחלי-טה, לאחר התייעצויות קהתניות, לבדוק את העניין מבחינה משפטית.

מה שצפוי בקרוב: פנייה אל כל הגופים המטפלים בעלייה, כדי לבקר את הנגע לפני שיתפשט למקומות יישוב אחרים.

בג"ץ

למען

שכלול

הת"ן

ב שבוע שעבר נעתר בית-המשפט ה-גבוה לצדק בירושלים לבקשה מיוחדת במינה:

הוא הציע לשר המסחר והתעשייה לבדוק, בעזרתם האדיבה של מומחי משרד-הברי-אות, שורה של אבריימין זכריים מלאכותיים ואמצעי-עזר אחרים לשיפור הפעילות המי-נית - ולתת את תשובתו תוך 75 יום. בכך, הגיע לשלב חדש מאבקו של אורח ישראלי בשם צבי ביגלמן על זכותו לייבא לארץ פריטי ציוד שונים שנועדו לשיכלול הפעילות המינית. בשלב הקודם סירבו נצי-גי הממשלה להרשות יבוא פריטים אלו.

טענתם: "לציוד אין ערך רפואי". ביגלמן פנה לעורך-הדין יהודה רסלר - אותו עורך-דין שיחד עם עדי קפלן אילץ את הממשלה להפעיל את הטלחזיה בשבת. הפעם, אילץ רסלר את הממשלה לבדוק את אמצעי המניעה והעידוד המיניים של ב-גלמן.

טען רסלר בבקשתו: "המשיב, (שר המס-חר והתעשייה), בסרבו להתיר את היבוא, פוגע בחופש הפרט למצוא את פרנסתו בצורה ובאופן הנראים לו".

כאשר תינתן תשובתו של שר המסחר והתעשייה, יצטרך בית-המשפט העליון ל-החליט אם מותרת הבאתם לארץ של פרי-טי-ציוד סיקסטיים אלה.

★ ★ ★

למה לא פרוטזה

דחיימין?

ב ינתיים, בעיקבות מודעות הסיר-סומת של היבואן החלוצי לאותם פרי-טים של מרכולתו שיבואם כן אושר, הוצף משרדו בזרם לקוחות גובר וגואה.

מספר ביגלמן הצעיר (31): עד עכשיו פנו אלי 20 אלף איש במכת-בים על שאלות ובקשות לאמצעי-עזר לחי-מין. קרוב לאלפים הגיעו למשרד בדרישה לקנות את המוצרים. הייתי חייב להשיב ריקם את פניהם ולהסביר שעדיין לא קי-בלתי אישור למכירה.

מגיעים אלי גברים ונשים מכל שיכבות החברה - רופאים, עורכי-דין, מהנדסים, פקידים, פועלים, אפילו פועלי-דחק. מגיעים אנשים מגיל 18 עד 75, דתיים וחופשיים כאחד. לבד ובזוגות.

לפני שבוע בא זקן בן 70, מהגוסס בדי-מוס. הוא סיפר שהוא נשוי לאשה צעירה

צבי ביגלמן והאכשיר

כאן התחיל מחול-שדים. במשרד-הבריאות הודיעו לו שעל המיטות והכדורים עליו לקבל אישורים מחו"ל, הכוללים מחקים שנעשו עליהם.

"ראיתי שזה תהליך שיקש שנים, אז אמרתי: נעזוב את זה. מה בקשר לתכשירי הגומי?" מספר ביגלמן, חסיד השיפורים. זה, נאמר לו, שייך למשרד המסחר והתעשייה.

הוא הביא דוגמאות של תוצרתו למשרד המסחר והתעשייה, גילה שעליה לעבור בדיקה של מכוון התקנים.

מתוך 14 סוגי אמצעי-מיניע שונים, אישרו לו במכוון התקנים עשרה. את היתר פסלו: באחד היה המשקל גדול מדי, לתוך

אני מתפלא שאצלנו בארץ מפסקים בנחיצותם של אמצעי-עזר לדברים האלה. אם גבר נפצע ומאבד את ידו או רגלו, מרכזי בים לו פרוטזה. ומה קורה אם חס וחלילה הוא נפצע באברי-המין שלו — לא דרושה לו פרוטזה?

בובה לפטימיין

הטענה של נציגי משרד-הבריאות כי האברים המלאכותיים שלי יכולים

בית-המשפט העליון יצטרך להחליט אם מכשיר זה הוא "מיצור רפואי"

"עכשיו יש לי כבר ילדים נשואים", סיפר. "20 שנה אני סובל מקרירותה של אשתי ולא ידעתי שאפשר לעזור לגוי."

גם להארכה וגם להרחבה

רוב האנשים שמגיעים רועדים מפחד ומבושה. בארץ זה לא מקובל שבעיות בשטח המין הן בעיות לגיטימיות. לפני כמה ימים בא אלי גבר כבן 38, מורה בתיכון. הבעיה שלו היתה שאשתו לא נהנית מיחסי המין איתו, כי אבר המין שלו קטן מדי. הוא ביקש פרוטזה להארכה ול-הרחבה. גם את פניו נאלצתי להשיב ריקם.

רבים מן הלקוחות פונים במכתבים מתיבות-דואר או בטלפון בעילום-שם בגלל הבושה. בטלפון פונות בעיקר נשים. כמו לדוגמה איוו גברת שנשואה מזה עשר שנים, אמה לילדים — ואף פעם בחייה לא באה

לשמש לאוננות. עניתי להם: "ואם אשה קונה גור ענק או נר נשמה ומשתמשת בזה לאוננות — על זה יש פיקוח?" בגלל זה אני אפילו לא מגיש לבדיקה ולאישור את האבר הזכרי הפועל על סוללה, שהבאתי מלבד האברים המלאכותיים מייצרת ה-חברה בהטה אוסה בגרמניה, שממנה הבאתי את הציווד, בובות בדמות אשה עם אברי מין מושלמים. זכורה עדיין פרשת התביעה שהגישתי ואקלין קנני נגד חברה שיצרה בובה כזאת בדמותה.

בובות אלו נירשמות על-ידי רופאים ב-גרמניה לצורך רפיון. פסיכיאטרים קובעים שהן לעזר רב במיקרה שגבר הוא סאדיסט או בעל דחף מיני מוגבר. סאדיסט או סוטה-מין אחר יפחד לגלות את סטיותו — אפילו לוונה — מפחד

ליצוא ויבוא. כך — עד שהחליט לחזור ארצה.

תחילה החליט ביגלמן להקים בארץ חב"ר ליצוא פרחים, אולם ביודעו שפרחים הם עניין עונתי, חיפשו לו גם משהו שיהיה טוב לכל עונות השנה.

מן השנים ששהה בארץ, זכר את הבורות בישראל בשטח המין ואמצעי עזר בשטח זה. מה גם שבארופה ענף זה מפותח מאוד. בגרמניה לבדה קיימת תעשיית ענק בשטח זה, שרווחיה השנתיים עולים על 20 מיליון דולר.

לפני שנתיים וחצי התארגן איפוא ביגלמן כך שעסקיו בגרמניה ינוהלו בפיקוח מנהל לים שווייץ, והתחיל להתמסר ברצינות לימוד משימתו החדשה, בחברת-הענק של

צבי ביגלמן מוכר כושר מיני לכל דיכפין

השני לא נכנסו 300 סנטימטר מים הקבור עים בתקן, ושאר פגמים מיקצועיים.

פסיכיאטרים ישראליים מתערבים

ע ? התכשירים האחרים — שאינם אמצעי-מיניע אלא תכשיר-עזר מגומי, נאמר לביגלמן שצריכה לקום ועדה מיוחדת שתדון באישורם. בנוסף לכך יש לקבל חוות דעת ממשרד-הבריאות אם לתכשיר-עזר אלה יש בכלל ערך רפואי.

"עליתי לירושלים ארבע פעמים בשבוע, כדי לקבל תשובה ממשרד-הבריאות", מתאר ביגלמן. "כשחזרתי כעבור חודש למשרד המסחר והתעשייה, הודיע לי פקיד בשם פלטיאל בורגנשטיין, שמשרד המסחר והתעשייה הודיע שאין לזה ערך רפואי והוא לא מאשר את היבוא."

כתוצאה מסירוב זה הגיש הלוחם העיקש את הבג"ץ שלו. הוא צירף לבקשה חוות דעת של פסיכיאטרים ישראליים, שאישרו את ערכם הרפואי של המוצרים.

בחו"ל נוהגים לבדוק תכשירים כאלה על-ידי סקסולוג מוסמך, המורסם לזוגות מתגוררים ובזרם את השפעתם. בארץ יעברו התכשירים בדיקה תיאורטית בלבד, על-ידי רופאים שימנה משרד-הבריאות.

עד סיום הבדיקות, וקבלת החלטתו של בית-הדין העליון, יצטרכו היום הנחשונים — ויחד איתו מי יודע כמה ישראלים מל-איתקחה — להתאזר בסבלנות.

התעשייה הזאת בגרמניה, בהטה אוסה. הוא למד רבות.

"קראתי עשרות, אם לא מאות, חוות-דעת רפואיות", מספר ביגלמן. "קראתי גם על התהליכים המשפטיים שעברו בגרמניה עד שזכו ברשיון. בפני בית-המשפט בגרמניה הוכח ביו"חות של רופאים ופסיכיאטרים, שתכשירים אלה עוזרים ופותרים בעיות של מאות אלפי אנשים בכלי לגרם להם את ה-נזק הקל ביותר."

מכוון התקנים בורק

אמצעי-מיניע

פני שנה וחצי הגיע צבי ביגלמן ארצה — מוכן ומוזמן להתחיל במצחה. תחילה דיבר עם עשרות רופאים ובעלי בתים-מרקחת ברחבי הארץ. כשאלה שמעו במה מדובר, טענו כולם שהיאחד שלא י-ליח, שהוא הולך עם הראש נגד הקיר. הם לא ידעו עם מי יש להם עסק.

"אבל אני היתי עקשן", אני יודע שאת הקידמה אי אפשר לעצור", מכריז ביגלמן. "כשבאתי בפעם השנייה לארץ, הגעתי עם שלוש מוזדות. הבאתי איתי כדורים למניעת הריון, מיטות, פרוטות, אברי-מין מלאכותיים, קוסמטיקה לחיי-מין, כמו ספריי לאמבטיה, מי-בושם, ולבוש לילה מיוחד ל-נשים. למעשה, כל מה שמסתובב סביב חיי מין מושלמים, ושנועד להסוך את חיי-המין למשהו יפה."

בקושי הראשון נתקל היבואן הטרי ב-חיפה. במכס לא רצו לשחרר את אוצרותיו, העבירים למשרד-הבריאות.

מתוך אחד מספרי ההדרכה המינית שמיבא לארץ צבי ביגלמן. בתמונה למעלה: ביגלמן ומכשיר-עזר לשיפור הפעילות המינית, אחד מתוך שורה של עשרות מכשירים, הפועל בעזרת משאבה

עמוד הפתיחה

שמצחק ממנו. אולם הוא יכול לעשות ככל העולה על רוחו עם בובה כזאת: להרביץ לה, לנשוק אותה — הכל. ישנם גם גברים בעלי דחפים מיניים כל-כך מופרזים, שהם זקוקים למגע מיני כל-כך חזק, כשגבר כזה נוסע ברכבת — כעבור שעה הוא כבר מרגיש ברע ואחוז מתח כולו, אם אינו בא על סיפוקו. הוא יכול להחזיק במחזה בובה כזאת, להיכנס לנחיתות ולהתפרק מהמתח.

במקום פרחים

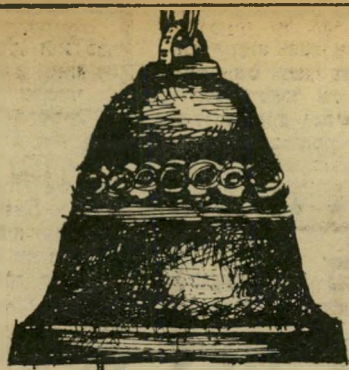
יצר הגיע ביגלמן לקריירה של לוחם למען חופש התיקון המיני? האיש הצעיר הוא תושב חוור, ששהה שבע שנים בגרמניה. שם לא עסק בשטח זה, אלא היה בעל שתי מסעדות וחברה

לסיפוק. בבית קיימת בגלל זה מתיחות, והם פנו כבר לרבות. היא אמרה שהיא סונה אלי כקש אחרון להציל את נשואיה. שאלה אם יש אמצעי שיכול לפתור את בעייתם.

האנשים מגיעים אלי מקצתי הארץ. ממטר לה ועד אילת. לוקחים יום חופש מהעבודה ובאים. גם פועלי-דחק מגיעים. ממש ריחמתי על אחד שקנה ספר ואת הכסף ששילם ספר בלירות.

בכלל בארץ קיימת בורות מושלמת בש-טח מישיחקי האהבה. בספרים שהבאתי יש תנוחות והסברים שיכולים להביא גיחון ב-חיי המין.

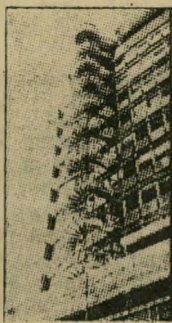
טלפון אחר היה מאשה שנשואה מזה שלוש שנים, ללא ילדים. בעלה והיא עברו בדיקות ושניהם בסדר. רק שבעלה גומר את האקט המיני מהר מדי — בחוץ עדיין. היא רצתה לדעת אם אני מסוגל לעזור.

מבצע דינג

של כל מכשירי

GRUNDIG

במשך חודש יזכה
אחד מכל חמישה קונים
של אחד ממכשירי גרונדיג
[רדיו, טלוויזיה, רשמקול
או מערכת סטריאו]
במ.ר.ש חנים
לנורה רדיו שזון
התיעצו עם המומחים בביתן גרונדיג

ב סלון מרכזי

בבנין אל על רח' בן יהודה 32 ת"א טל 58671-58512
חניה ללא תשלום

פרסום מלניק

מחול ג'אז ומודרני
בבית רינה ניקובה
ירושלים

בהדרכת הרקדן והכוריאוגרף

שמעון לוי

למתחילים ומתקדמים ומקצועיים
ולכתות ריתמיקה לילדים
בימים א'-ג', טל. 25195

On-Guard®

עתה בישראל!

סירות אזעקה!

נגד גניבות ונזק, תוצרת ארה"ב
חגן על 4 הדלתות
מכסה המנוע
וחא החטען

אל תתן להם לקחת את מכוניתך
לסוף שבוע. היא שלך.

התקן סירות אזעקה על מכוניתך
עוד היום.

המחיר כולל הרכבה — 295 ל"י.

פרטים והרכבה אצל

אלי שטרית

תחבורה וחלקי חילוף.

רח' המסגר 35, תל-אביב, טל. 35487.

יבואן ראשי: דוד בקשט, ת.ד. 11461 תל-אביב

סוכנים באשרדור: משה מצליח, רח' הרב קוק 744 ע"י מרכז ב'

טל. 055-22287

055-32805

אילת: יצחק ביטון, "אוטו סטרט", איזור תעשייה חדש

טל. 059-2489

059-3278

ירושלים: יוסוף אבו-אמנה, טל. 02-83343.

ונכשיו יגואר

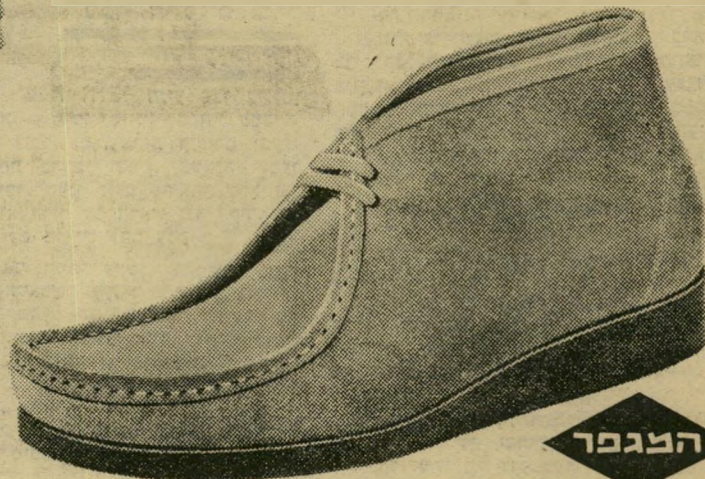
DESERT HUNTING

יגואר אמיתי... 3/4 ... מוקסין מקורי...

לחובבי צעדות וסירות...

הנעל האוהבת לטייל ולטייל...

היחידי בישראל המיוצר בהסכם ידע עם SALAMANDER

הפגבר

כרמל

בינג-ליניאל

הצגה חדשה

תלמידי הקטנה (בימות) היא הצגה מחודשת של תיאטרון בימות, שתוראה בודאי שונה בעיני הדורות השונים של תלמידיהם אשר יבקרו בה.

הצעירים יותר, אלה אשר לא חזו בי גילגולים הקודמים של ההצגה, לא הספיקו לראות את יוסי, חוקי ויונה בגינת הערש, ואפילו לא את אורי וזהר, אריק איינשטיין, רחל אטאס ועליונה רוזן — עבור אלה תהיה זו הצגת הבכורה חביבה. וזאת — בעיקר בזכות התמלילים של דן בן-אמון וחיים חפר, המשלבים בהצלחה בלתי רגילה נוסטלגיה, הומור חם ואנושי וטיפוסים סטרייט, תוך שימוש בלשון עסיסית לאללה. שני האכזריים, חנוך גולדבלט ואושיק לוי מן התאומים, מצחיקים לרוב. אבל רק שתי יעלות החן מתחננות במקום להיות חניניות.

באורבאני חזקיהו מציג את ההצגה ב"מערבונים של חפר ובן-אמון, אורי וזהר הצחקו את הקהל עד לדמעות בחמאס, והנפש ממש יוצאת לזכרה של יונה עטרי כי מלכת העלואדע שהוצאה בינתיים מן ההצגה, כנראה משום שלא היה מי שיגלם את תה כראוי.

אשר לקהל המבוגר ממש — זה יסליג ללא ספק בזכרונות למראה תמונותיו של

הושקעו בו — ולזכותו יש לומר שמרגישים זאת היטב. זוהי הפקה מהודרת, מפוארת ונוצצת לפי מיטב המסורת של עיר,

הצנזורה משתוללת שוב

עלם בכל מיקרה ומיקרה. למשל: הם אסרו את נתיבי תהילה של קובריק ב"טענה שהסרט עלול לפגוע ברגשות צרפת — שעה שבצרפת עצמה הוא הוצג ללא הגבלות.

אותו הגיון בריא ובלתי מעורער הינ' חה אותם גם באיסור מור (More). מור הוא סרט על סמים, על צעירים ש"לוקחים אותם" — והורסים את עצמם ואת כל הסובבים אותם. הסרט נעשה בטינגון כמעט תיעודי, כימונו של נר' קומן צעיר, המתקדם יחד עם ידידתו מ' שימוש במריחואנה ועד להרואין.

קשה להניח שניתן לתאר בצורה מפי חזיה או מעוררת חלחלה יותר את תוצאות השפעת הסמים על האדם. עוצמתו של הסרט טמונה בכך שאינו מסיף מור, סר אינו מנסה לשכנע בדרשות — אלא מראה עובדות. אלו משכנעות יותר מכל נאום חוצב להבות.

אלא מה? יש כנראה מי שחושב, כי מועצה שלנו לביקורת סרטים ומחזות, שיש סכנה בעצם הוכרת המילה סמים. הרי ידוע לכל, לא כך, שאם אין מזכיר רים סמים — סימן שאינם קיימים? לכן, ראתה הצנזורה את מור — והחליטה שהסרט מסוכן לשלום הציבור.

מור זכה לשבחים בכל העולם. הוא מוצג בכל הארצות המערביות: אבל את מי זה מחייב? אנחנו, כידוע, עסי סגולה, ולנו יש הגיון משלנו. חבל רק למסקנה הגיונית אחת עוד לא הגענו: לפסול — ומחר — את ה"מועצה לביקורת הצגות וסרטים."

אשר התמתנה בזמנו בסרטים מוסיקליים. מלבד כסף, הושקעו בסרט גם כוחות נכבדים. הבמאי הוא ג'ון קלי, מגדולי ה"כוריאוגרפים והרקדנים של הוליווד. הכוריאוגרפיה עצמה הוכנה על-ידי מייקל קיד, אשר שיתף פעולה בעבר לא פעם עם קלי. הכוכבת הראשית היא ברברה סטרייסנד, המציאה היקרה ביותר של הבימה המוסיקלית האמריקאית בשנים האחרונות. מולה ואלטר מתיאור, קומיקאי מחונן כל כך, שאין סרט אשר מצליח לעצמם את כשרונו. כל אלה נמצאים כאן בשיא כושרם, לכן השירה, הריקודים, הבימוי, הצילום (הארי סטראדלינג) והמשחק הם הגאה לעין ולאוזן.

המוסיקה היא החלק העצוב ביותר בסרט. היא נשמעת כאילו נכתבה על מכונת כתיבה, תוך הצצות חטופות בנסיונות קודמים של כל מיני מלחינים, כולל נסיונותיו של ג'רי הרמן עצמו. פרט לפיזמון הנושא את שם המחזמר, שהיה ללהיט בזכות עצמו, קשה לצייץ אפילו לחן אחד שראוי כי ייזכר או יירשם בתולדות המוסיקה.

לולא המוסיקה, היה זה אחד הסרטים המבדרים ביותר של העונה. למרות ה"מוסיקה, זה עדיין סרט מוסיקלי שכדאי לראותה, בזכות הביצוע.

העולם הזה

מחזמר — פדריקו פליני מתאר את סטיו' תה, פולחניה ומאוייה של רומי העתיקה, ומתכוון בעצם להציג את רומא של היום. חזויה ויואלית מדהימה ותדפעימת. אל תחמיצו.

שביד החלב (תכלת, תל' אביב) — לואיס בונואל מציג בשיטתיות את האבסורד התהומי המסתתר מאחורי ה"מוסר המכונה, הכנסיה הקאטולית". להב' נת הסרט דרושה ידיעה מסויימת בתולדות הנצרות.

שעת הזאבים (אורלי, חיפה) — סרט נוסף של אינגמר ברגמן, על עקרותם של האמנות והאמנים, העומרים

הצנזורה האמנותית היא מוסד אשר הוסד לקבוע מה מותר ומה אסור לנו לראות על בד הקולנוע ובימת התיאטרון. מי הסמיך את האנשים במוסד זה למטרה נשגבת כל כך, ומי קבע שטעם מס' אינ' יותר וכו' שיפוטם מעמיק יותר מזה של האדם ברחוב, היא שאלה שלא הוברה אף פעם.

אחד הקווים המאפיינים את הצנזורה, המכונה אצלנו המועצה לביקורת סרטים ומחזות, הוא ההגיון הצרוף בו הם פרי

אורגניטיסמים ב"מור"

הצלם סוסקין המוקרנות על המסך, ויעלה חיוך נוסטלגי לנוכח דמויות שהכיר אי-שית.

מי שראה את תלמידי הקטנה בגירסות הקודמות, לא יוכל להימנע מהשוואות. כאן יוצאת ההצגה הנוכחית בשן ועין. יוסי

קולנוע

תיאור המירדף אחרי האינדיאני הצעיר הוא חוט השדרה של המירדף הגורלי. אולם תוך כדי התפתחות הסיפור, גורות מדי פעם סטירות לעבר העיתונות רודפת הסנסציות, טיטום של אנשי החוק למיניהם, ה"צביעות החברתית, הגזענות, ובעיקר החיבה אשר רואה וכות לעצמה לכפות את חוקיה על עם אחר — זכות שהיא בעיקר זכותו של החוק על החלש.

משחקם של רוברט דפודר ברמות ה"שריף ורוברט (בד' קר) בלייק, בדמות ה"אינדיאני, ראוי לכל השבחים. שניהם מארי פקים, ועם זאת הם מצליחים להביע תוך ניד עטף אחד, או הרמת גבה, יותר מש' עושים אחרים בהתפרצות היסטורית.

המירדף הגורלי הוא סרט-פעולה בלתי רגיל, המעורר מחשבה במי שמוכן להציץ אל מאחורי עלילת המתח.

מחזמר

ללא מוסיקה

הזו דווי (פאר, תל-אביב) — המוצר היקר ביותר שיצא בשנה האחרונה מאולפני הוליווד. עשרים מיליונים דולרים

סרטים

צוק צדק

תרדוף

המירדף הגורלי (מוגרבי, תל-אביב) — צעיר אינדיאני חוטף את אחיו בתו ורוצה את אביו, ושוה מנסה לעצור אותו בכוח הנורע. לפי מושגי שבט, ה"מעשה מוצדק בהחלט ואין בו כל דופי. אלא שהימים הם ימי תחילת המאה שלנו, וה"אינדיאנים אינם חיים עוד לפי החוקים וה"מסורת שלהם. הם סגורים בשמורות כי חיות מאולפות, תחת פיקוחה ה"אוהד" של הממשלה הפרלית. ועל כך, כאשר אך נודע מעשהו של הצעיר, נשלח השריף לל-כוד אותו ולהעמיד אותו לדין — דינם של האנשים הלכנים, כמובן.

השריף עצמו הוא איש החוק, מבצע את מה שמושל עליו, גם כאשר אינו מתלהב מכך. הוא מעו חלילה להתמהמה, מאי-צים בו הסובבים אותו, אורחים מכובדים וצאצאים וצידיי אינדיאנים ותחיקים, המחכים לכל מירדף בכליון-עיניים.

חסרי ישע מול האלימות, המלחמות והמוות הסובב אותם מכל צד. **רוקן ואחיו** (גורדון, תל-אביב) — סרטו רחבי-מידות של לוקינו ויסקונטי על משפחה איטלקית עניה שעולה צפונה למצוא פרנסתה. רבים מצאו בסרט משמעות נוצרית עמוקה, אחרים טענו שזהו הסרט שסתם את הגולל על הניאוריאליזם.

תקליטים

חדש בתקליטיה

כד היונים — יפה ירקוני (סי.בי.אס.) — אוסף של שירים חדשים שעשויהם להיראות חדשניים מדי לאוזני מעריציה של יפה ירקוני מימים עברו, ומיושנים במיקצת לצעירים יותר. שני השירים החולמים ב" יותר את קולה וסיוגונה של יפה הם רחל של הכינרת ואדם על אי בודד של תיאורתי רקיס.

גלוריה (אי.אס.אי.) — קצב מחוצרת הולנד הוא באופנה לאחרונה. אם לשפוט לפי תקליט זה, אין בכך כל דופי. גלוריה היא להקת-קצב נעימה מאוד לאוזן, מזכירה במיקצת את הבי. ג'ייס (אף שרה כמה מ"שיריהם). אמנם קשה לעתים להבחין בתרומתם האישית של חברי הלהקה, הנבלעים בתזמורת ומקהלת ענק, אבל כאמור התוצאה ערה לאוזן, בעיקר קטע בשם שבעה ימים אחרונים.

כרימו 1940 (סי.בי.אס.) — גירסה סוג ב' של הפסטיבל האחרון. אמנם תמ' צאו כאן את קטרינה קאסלי, גיליולה ציי-נקואטי ומאריסה סאניה באורגנילי, לעומת זאת שירו של אנדרינו תיבת נוח זוכה לביצוע כושל, ובעל הפרס הראשון, בלי

גודרברט ודווי ב"תלמידי הקטנה"

עבודה אין אהבה, אינו מופיע כלל. להשל-מת התמונה תזדקקו לתקליטונים נוספים שיופיעו ודאי בקרוב. **נינה סמיון** (פונדור) — אחת הזמורות הכושיות המקוריות ביותר, המשלבת ב"אמנות רבה ג'ז עם שירי-נשמה ובלוז. אלא שבתקליט הזה הכניסו אותה משום מה ל"מיסגרת מסחרית. בחרו עבורה רפרטואר שאינו הולם אותה במיוחד, כשמאחוריה תזמורת מנוסחת. אמנם צריך לדעת שלה שונה מן המקור של אונבור, אבל יכול היה להיות מעניין הרבה יותר לוא היה מלווה כרגיל בהרכב הקאמרי הצנוע שלה ובעיבודיה.

אנגלברט הומפר, ינק (פאקס) — קולו העמוק המתנגן של מלך הבלדות ה"מסחריות של אנגליה נמרח כחמאה רכה על נשמותיהן של נשים ענוגות, בצורה של להיטים המבוצעים במיקצועיות מושלמת. מעריציו של הומפרדינק ישאבו הנאה רבה מעולם החורף של האהבה או ממה שמת לי בקפה, בשפה האנגלית.

תחבורה

„שלא יקח אותנו

למקום אחר”

האם יכול אורח ישראלי הקונה כרטיס נסיעה במונית מתל-אביב לחיפה, להיות בטוח שלא יגיע למקום אחר?

אם אתה נוסע מתל-אביב לחיפה באחת המוניות של חברת המוניות אביב, ובמונית נשארו מקום או שניים פנויים, יש לך כל הסיכויים להגיע דחקא — לשדה-התעופה דוב. שם תתעכב עד שהנהג ימלא את המ' קומות הפנויים.

מתעללים בנוסעים. חברת אביב אינה נוהגת להודיע לנוסעים הקונים כרטיס סי נסיעה במשרדה בתל-אביב, שהמונית בה הם עומדים לנסוע לחיפה, תיכנס בדרכה לשדה-התעופה של ארקיע ותמתין עד נחיתה המטוס. ללא הודעה מוקדמת נוטשת המונית את כביש ת"א-חיפה, ונכנסת לדרכי הצדדית המובילה לשדה-דוב. „קיבלתי הוראה לקחת נוסעים נוספים לחיפה”, מס' ביר הנהג באישיות לנוסעים הממורמרים. כאשר מגיעה המונית לשדה-התעופה, יורד הנהג והולך לחפש את המטוס שיביא לו את שני הנוסעים הנוספים לחיפה. אם מתברר שהמטוס עדיין לא הגיע לשדה, מתחיל הנהג, בעזרתם האדיבה של עובדי ארקיע, להרגיע את נוסעי המונית המבוכים להמשיך בדרכם לחיפה. מתחילים טלפונים למשרד אביב בתל-אביב, מתקשרים עם מיגדל הפיקוח של שדה-התעופה — אבל כל העש הזה נועד רק להרגיע את הנוסעים הנרגזים. המונית עצמה לא תזוז עד שהמטוס לא ינחת.

משרדי-התחבורה יחקור. סקדי אביב בתל-אביב מנסים לטשטש את השערוריה, בטענה שהדבר נעשה לפי הוראות משרד-התחבורה ובאישורו.

בתגובה לגירסה זו של חברת אביב, הכי חיש עוזי ליאון, עוזרו של המפקח על התעבורה במשרד-התחבורה, כל קשר של משרדו לפרשה. לדברי ליאון, יתחיל משרד-התחבורה לחקור בעניין מייד לכשיקבל פרטים נוספים בנידון.

איך שרה להקת הנחיל: „שלא יקח אותנו למקום אחר.”

דופקים

את הנהג?

האם ייתכן במדינת ישראל מצב בו יג' סה משרד התחבורה להניא בעל-רכב מל' שכלל את מכונותיהם — רק בגלל ש' הממשלה תפסיד הכנסות ממסים עקב כך?

בשבוע שעבר נתבשרו מאוני תוכנית הרדיו לנהג, אור ירוק, מפי מומחה הרכב ג'ו קריידן, כי אביור מסויים אינו כדאי. המדובר במיתקן הנקרא מערכת הצתה אלק' טרונות. לדברי קריידן, התקלות באביור זה מרובות, והתועלת היחידה היא התנעה קלה — בטמפרטורות מתחת לאפס. קריידן אף טעה עוברתית בדבריו, כאשר אמר כי „אין משתמשים בפלטינות” כאשר מורכב המיתקן ברכב.

תוספת תאוצה, חיסכון בהוצ'. אלת. לעומת דעתו של קריידן, קיימת בשוק הרכב גם דיעה הפוכה, של אלה המוכנים להוכיח את התועלת במערכות האלקטרוניות — ביחוד בדגמים החדשים שלהן, כגון הדגם המגנטר-אלקטרוני. לדברי המצדדים באביור החדש — כמעט כולם נהגים שבמכוניותיהם הוא מותקן — נותנת המערכת החדשה תוספת תאוצה בזינוק ובעלייה, חיסכון בדלק ובשחיקת פלאטינות מצתים, ומאפשרת התנעה מיידיית בכל מזג אוויר שהוא.

מישחזר התעורב? כל היתרונות ה' אלו לא הפריעו לאיש על שלפתע נתגלה יתרון נוסף: שמערכת ההצתה האלקטרונית מאפשרת במרבית המכוניות, מעבר לשימוש בולק בעל אוקטן 83, במקום ה'91. לגבי משרד האוצר, משמעות הדבר הפסד ניכר בבזל על הדלק.

בעוד שמרבית המעורים בענף התחבורה בארץ משוכנעים כי ג'ו קריידן הביע ב' אותו שידור את דעתו הכנה, קיימת לעומת זאת דיעה מגובשת כי היוזמה לשידורו באה מגבוה.

עתה יעמוד עורך התוכנית ג'ו ירוק, גדעון הור, בפני הילמה החמורה — האם לאפשר בתוכניתו השמעת דעתו של הצד שכנגד, המצדד באביור הנידון. תהיה זו הדרך היחידה לחסל את הלחישות הלא-סימפטיות.

ביבי! את משתוקקת להתחדשות, ליופי ולנשיות! את בשורת האביב מצאי בקולקצית האביב החדשה של "טריומף אינטרנשיונל". המציעה ר' מבחר עצום של דגמים בשלל גוונים. בעשיטה המיוחדת של "טריומף אינטרנשיונל" תוכלי לבחור לך את הדגם ההולם את גזרתך, את טעמך, ת מידותיך ואת אישיותך. כי החזיות של "טריומף אינטרנשיונל", הן דוש מהפכני בישראל המבוסס על ידע מקצועי מעולה וחדשני שיובא א מכבר מאירופה והמאפשר לך להנות מחזיות באיכות מעולה וברמה נלאומית. היי אביבית, היי נאה, היי אשה בכל אברך עם החזיות של "טריומף אינטרנשיונל".

אינפורמציה מסחרית: טלפון 54769 ; 52641 ת"א

מזכירה גם עוזרת בבית!

ועונה לסלפון 24 שעות ביממה כמובן המזכירה האוטומטית.

וכן אנו מספקים:

* מכשירי האזנה

* מגבירי טלפון

* התקנת מיקרופונים והקלטות

רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, תל-אביב, טלפון 244118.

מו התוכן:

* הרוח הזהירה את חנה מירון:

* סכנה מעבר לים!

* רוחות רפאים

* המיספרים משקפים את אישיותך

* לינקולן חזה את מותו

* האורה באור המדע

* אנטומיה של נבואה

* גניבת-דעת ושמה ספירי-טואליזם

מוסף אסטרולוגי ענק!

הופיע! הופיע! גליון מס' 3 של

כתב-עת פאראפסיכולוגי

עולמות אחרים

המחיר 1.50 ל"י — לחשיג בכל הדוכנים

הגלולה לגבר

המציא
פרופסור ג'ון
ליאסו סבי
ריגיה האיסלקי, הראשון בעו
לם שפיתח את גולת העיקור.

לקחת את הגלולה. אני ארגיש את עצמי כנכה, כאילו איבדתי את גבריותי, אם אעשה כן. מוטב לי להתאבד.
כתב אחר: "לא הייתי מתנגד להשתמש בגלולה כאשר אני מקיים יחסים עם אשתי, אבל אינני מוכן לקחת אותה בעת קיום יחסים עם הפילגש שלי. איתה — אני רוצה להיות גבר שלם."

★ ★ ★

אובדן כושר — בדמיון

הפסיכודוגיה המדהימה הזו הוכיחה עצה גם בניסוי שערך הפרופסור: הוא נתן את הגלולה לשתי קבוצות גברים. לקבוצה הראשונה לא סיפר מהי הגלולה שהם נתבקשו לבלוע, לקבוצה השנייה גילה שזוהי גלולה נגד הריון. שתי הקבוצות נתבקשו לקיים פעילות מינית, לדחוק אם היתה לגלולה השפעה כלשהי על כושרם המיני. התשובות היו פנטסטיות: חברי הקבוצה הראשונה, שלא ידעו מהי הגלולה, דיחקו בחלקם שכושרם המיני נשאר ללא שינוי, אחרים אף דיחקו על הגברות. חברי הקבוצה השנייה, ללא יוצא מהכלל, דיחקו על ליקוי כושרם המיני — או אף על אובדנו המוחלט — בעת המיגל. בניסוי אחר, קיבלו שתי קבוצות את הגלולה

הם לא זכו לעולם לשאול את שאלותיהם — מלבד הראשונה. התשובות לשאלה הן: ראשונה הפכו את השאלות הבאות מיותרות.
התשובות לשאלה הראשונה היו, ללא יוצא מהכלל, שליליות.
החוקרים סירבו לפרט בדיוח הכתוב את פרטי התשובות. לדבריהם לא היו אלו ראיות לדפוס. תשובה אחת לדוגמה, בכל אופן, הסכימו לכלול: בתשובה לשאלה הן: ראשונה, ענה איטלקי אלמוני את התשובה שתירשם בהיסטוריה: "לא תודה, יש לי שתי גולות משלי — וזה מספיק לי."

★ ★ ★

הגדרה מצויינת —

אך לא בשבירי

לך מחשבתם של הגברים האיסלקים בא לידי ביטוי באחדים מהמכתבים שקיבל הפרופסור:
לדעת הכותבים, כלדעת המשתתפים ב"מיגל, הרי עיקור — אפילו זמני, אפילו מכחן — פירושה פגיעה בגבריות.
כתב לפרופסור סברייגיה תושב רומא: "תבורך על הגלולה שהמצאת. היא מתת משמים. לי עצמי היא היתה יכולה להיות הפתרון האידיאלי לבעיותי. אני נשוי שלוש שנים, ויש לנו כבר ארבעה ילדים. אשתי מסרבת להשתמש בגלולה או באמצעים אחרים למניעת הריון. אבל אני אינני מסוגל

כושרם המיני — הם אף טוענים שהדבר מגדלסבטע: מניעת הריון הוא תפקידה של האשה, לא הגבר!
הגלולה לגבר אינה שונה בעיקרה מהגלולה לאשה, לדברי ממצאה. היסודות וההורמונים בשתי הגולות זהים. הגלולה לגבר היא רק פיתוח המצאתו של פרופסור פינקוס האמריקאי, ממצאה הגלולה לאשה.
לאחר השלמת פיתוחה של הגלולה לגבר, החליטו מעבדות אורמה לערוך מישאל ב"קרב הצרכנים — הגברים האיסלקיים. ופה נכונה להם הפתעה מרה.

★ ★ ★

האם תגדה לאשה?

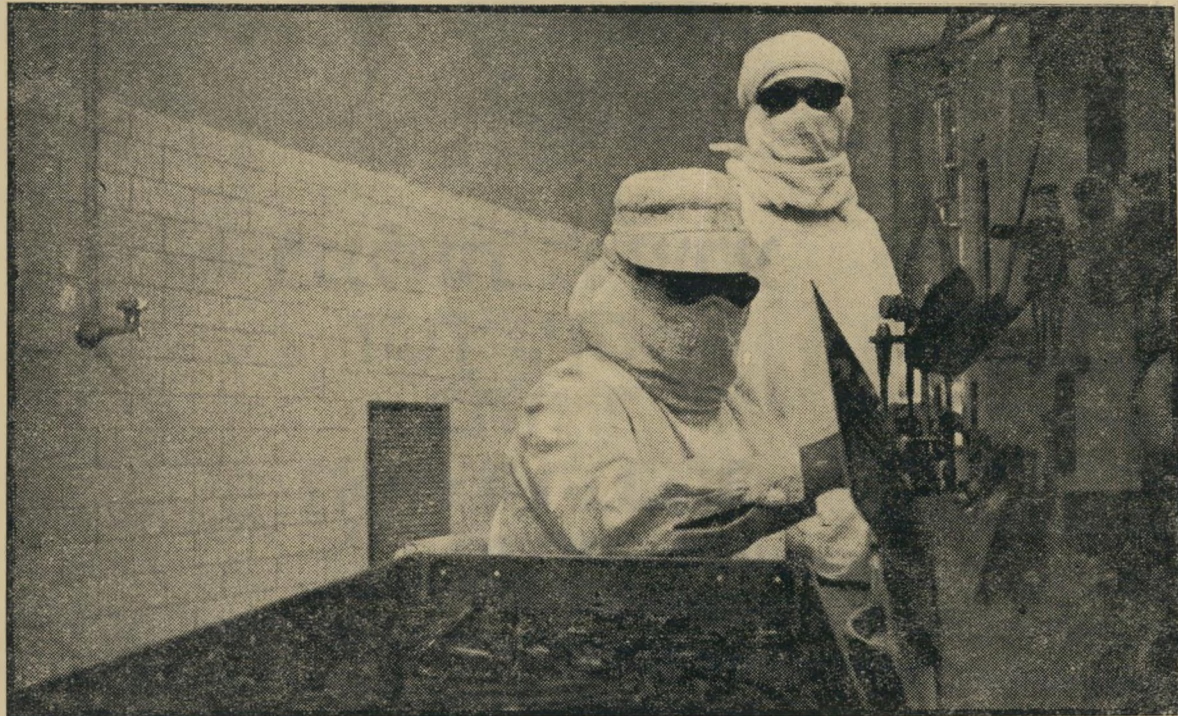
חוקרים פנו לגברים מכל שיכבות האוכלוסייה, רצו להציג בפניהם את השאלות הבאות:
האם אתה מעדיף לקחת גלולה כזאת אחת לחודש, או כל יום?
האם משנה לך צורת הגלולה?
האם משנה לך צבע הגלולה?
האם תגלה לבת זוגך כי לקחת גלולה, והיא משוחררת מדאגה לביטחונה?
האם מחיר הגלולה הנלקחת אחת לחודש, (כלירה וחצי ישראלית) נראה לך סביר?
אלו, מכל מקום, היו השאלות אותן תיכננו החוקרים לשאול, כדי להתאים את הייצור לדרישות השוק.

מירון דרמאטי נערך בשנים האחרונות השונות — מי מהן תשלם ראשונה פיתוח הגלולה לגבר — ההמצאה המהפכנית ביותר מאז הגלולה למניעת הריון. ניצחה בתחרות, לפני שנה, דוקא איטליה. מזה שנה שהגלולה המהפכנית קיימת, במעבדות אורמה שבפומציה, ליד רומא.
מיטב החוקרים ברחבי העולם השקיעו מאמצים נכבדים בפיתוח גולות העיקור. תפקידה הוא כשל הגלולה נגד הריון של האשה — אולם לוקח אותה הגבר. היא גורמת לעיקור זמני, מבטיחה מניעת הריון. הסיבה העיקרית להשקעת המאמצים הן: בים לפיתוח גולות העיקור טמונה בעובדה, שנשים רבות אינן יכולות להשתמש בגלולה נגד הריון, בשל שורה ארוכה של מחלות, שאשה הסובלת מהן — הגלולה אסרה עליה. הפיתרון למצבים אלה, כמובן, היא הגלולה הגברית.

★ ★ ★

פגיעה בכושר המיני

לכד איטליה, לא הצליחה עדיין שום מדינה לייצר את גולת העיקור. רק לאחרונה התגלה כי בעת ניסויים שנערכו בגלולה בארצות הברית, השתנה לחרוד צבע עיניהם של הגברים שנטלו אותה לניסיון — בדיוק כעניו של שפן.
משמע — הגלולה עדיין רחוקה משלמות. על כל הקשיים הללו התגבר פרופסור ג'וליאמו סברייגיה, מנהל מעבדות אורמה — המעבדות החתיקות ביותר באיטליה לייצור גולות. הוא המציא, ראשון בעולם, את גולות העיקור.
ניסויים ממושכים, תחילה בבעלי חיים ואחר כך בגברים, הוכיחו לא רק את יעילותה, אלא גם את בטיחותה מפני כל השפעות שוליות שליליות.
אלא שניצחונם הנהדר של הפרופסור והאיטלקי התגלה כניצחון מר: ההמצאה הן פנטסטית נשארה עד היום ללא שימוש, לא שוקה ברחבי איטליה.
הסיבה איננה התנגדות הכנסייה הקתולית או ממשלת איטליה, אף לא הפגנות מחאה של אירגוני נשים קיצוניים. הסיבה הרבה יותר פרוואטית — ועגומה: גברי איטליה מסרבים להשתמש בה. כל ההבטחות וההוכחות אינן משכנעות אותם ולא רק שהם פחדים שהיא תפגע ב-

מה אומרים

הגברים

הישראלים?

כתב העולם הזה, שפנה לגברים ישראלים בשאלה: "האם תהיה מוכן להשתמש בגולת העיקור — במקום בת"ז ותגת"ז? — קיבל את התשובות הבאות — חלקן בעילום שם:

● **א. ג. (40), נהג מראשון לציון:**

אני, שאקח גלולה? לא. אני אדם נשוי. אישתי צריכה לדאוג לגלולה, אם היא לא רוצה לגדל יותר ילדים. ואם מזדמן לי משהו מחוץ לבית, אני יודע איך להסתדר. יש לי פאטנט שלי...

● **י. עקב גבאי (17), פועל מרמת יגן:**

גלולה לגבר פעם בחודש? דבר גדול. איך אפשר להשיג את זה?

היוצרים

זהו התצלום ההיסטורי של טכנאי מעבדות אורמה בפומציה, ליד רומא, איטליה, בעת ייצור הסיירה הראשונה בעולם של הגלולה למניעת הריון המיועדת לגבר. המסכות נועדו להבטיח אפס-זוהמה בחלל אולם הייצור.

● **י. מ. (31) פקיד מתל אביב:**

גלולה לגברים? שטויות! איך אני אקח גלולה? איזה ערך יהיה או לגבר? יש לי רושם שהגלולה עלולה לפגוע בכושר המיני שלי.

● **ז. וידאם סער, (29), צלם מתל אביב:**

אני מוכן לקחת את הגלולה. מדוע לא? פעם אחת בחודש, זה דבר נפלא. אישתי עלולה לשכוח לקחת את הגלולה כל יום, ואז זה יעלה לנו ב"יוקר.

● **ב. רון ח. (26), מנהל חשיבנות, מתל אביב:**

אני לא אשתמש בגלולה. אישתי לא תסכים לזה. כבר דיברנו פעם על העניין הזה, כששמענו שעומדים להמציא את זה. היא פוחדת שאם אני אשתמש בגלולה, אני אצטל את היתרונות שלה מחוץ לבית... וזה נכון.

לולה — ונאמר להן מהי. אולם קבוצה אחת לא קיבלה את הגלולה האמיתית, אלא סוכריות מוסחתות. שתי הקבוצות — גם לוקחי הסוכריות — דיווחו על פגיעה בכושרם המיני, אובדן תשוקתם המינית, נדודי שינה, ושאר חוליים ומדחים שונים.

★ ★ ★

חבל עד שנותי

מסקנה היתה ברורה: לגלולה העיקור אין כל השפעה פיזית שלילית. אולם את זאת ידע פרופסור סברייגיה כבר מזמן.
עובדה שנעלמה ממנו, כאשר פיתח את המצאתו הנדולה, היתה, השפעתה הפסיכולוגית השלילית — על אלה שלמענם הוא יצר אותה.
ונגד זה — לא יכול היה הממציא המ" אוכזב לעשות מאומה. הגיב הוא בעצב: "חבל שהשקעתי בגלולה ארבע שנים מחיי."

עסקים

הפיצה המרה

משה כרובי וגרשון קרני, בעלי סטיקיה ברחוב המסגר בתל-אביב, החליטו יום אחד לפתוח מסעדה איטלקית מעולה. הם לקחו להם לשותף את דני בן-אב, שנסע לאיטליה, הביא טבח איטלקי אמיתי, לואיג'י באננה. העסקים של הפיצריה החדשה, מי ומי, החלו לפרוח, אך כרובי וקרני לא היו מרוצים. הם רצו שהעסקים יפרחו עוד יותר, הורו לדני, שהיה הממונה על יחסי הציבור במקום — שיאפשר לאנשים לשבת

טבח לואיג'י באננה

„לי לא יגידו, מהר יותר“

עשר דקות בלבד, כדי שיגמרו לאכול ויפנו את מקומם לאחרים. גם לשף הי איטלקי, לואיג'י, אמרו שיעבוד מהר יותר. איטלקי מעפולה. לואיג'י לא היה מוכן לכך. בוקר אחד ארו את המזוודות והסתלק לאיטליה, אחרי שהודיע לבעלים שאינו מוכן לעבוד כמו בסטיקיה, ושהוא לא רגיל לשיטות כאלו.

בעלי-הבית לא הודאנו מנסיעתו של לואיג'י. הם המשיכו לפרסם מודעות ב"נוסח: „לואיג'י מומין אתכם לאוכל איטלקי, ומצאו לו מחליף בדמותו של עובד הסטיקיה סמי, שמוצאו לא כל כך מ"פירנצה, אלא מעפולה.

כאשר היה לקוח מתלונן שהפיצה תוצרת סמי היא לא בדיוק פיצה, היה נענה שאם זה לא מוצא חן בעיניו, שלא יבוא יותר.

דני בן-אב עשה כמיטב יכולתו כדי ל"הציל את העסק, הזמין בין השאר אורח קבוע לפיצה על חשבון הבית, כדי לפצות אותו על איזשהו מחדל. למחרת, כשהגיע למסעדה, נוכח דני ששותפיו החליטו ל"הענישו: הוא לא הצליח לפתוח את הדלת. שותפיו החליפו את המנועולים. דני פנה למשטרה, הגיש תביעה ובמשפט חייב ה"שופט את קרני וכרובי לשלם לו פיצויים. למרות כל הצרות לא התייאש דני, מתכוון להמשיך בעסקי מסעדות. הוא אפילו מתכנן להביא חזרה את לואיג'י: „שתהיה כאן סוף סוף פיצריה אמיתית.“

משפט

הטריק לא פעל

ברוריה גבאי היא אחת הפרוצות הידועות בבירת-הנגב. היא מוכרת בבית-המשפט לא פחות מאשר ברחובות העיר או בדיסקוטק השייך לדדה שם היא אוהבת לרקוד בזמנה הפנוי.

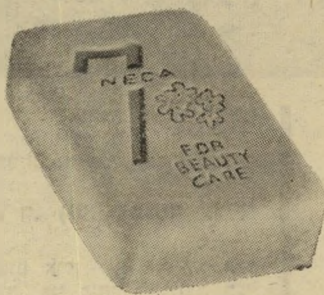
לאחרונה הופיעה ברוריה בפני שופט השלום י. בנאי, האשמה: היא מסרה עדות סותרת, שכתוצאה ממנה שוחרר ממאסר אדם שהיה צריך לשבת בכלא.

כשהעיר לה השופט כי על עכירה כזו היא עלולה להיענש למאסר בפועל, ענתה ברוריה ללא היסוס ובחוצפה: „אז תשלח אותי מהר עם בני, תינוק בן שלושה חודשים, לאן שתמצא.“ השופט בנאי לא הי"ס, פסק לה בו במקום ארבעה חודשי מאסר בפועל וארבע חודשים נוספים על תנאי. חלונות בית-המשפט הודעזו מ"צעקותיה ההיסטריות — אך זה לא עזר לה. בארבעת החודשים הקרובים לא יראו אותה ורקדת בדיסקוטק של דדה.

אורי סלומון

במלאת לו שבע זכה "נקה 7" בתואר המוצר הנבחר 1970

„נקה 7“

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ
המפיצים: חב' נורית בע"מ

שיחות עם „נשים
של הרגעים היפים”
— איך זה להיות
מאהבת של
גבר נשוי?
מה הם חייה של
„האשה שבצד”
ואיך היא בעצם
רואה אותם?

התפילה

יהיה מה שיהיה — הוא תמיד עצוב.

אשתי לא מבינה אותי ז"ל

מי שחושב שהאימרה הקלאסית אישתי לא הבינה אותי עדיין בי שימוש, הוא סתם נאיבי. הגברים הפסיקו כבר מזמן להגיד דברים כאלה. הם מצאו שיטה הרבה יותר מחוכמת ויעילה. בעזרת השיטה החדישה הם מחסלים בבת אחת את רגשי ה"אשמה שלהם וגם האפשרות שהמאהבת תבוא אליהם אחר כך בטענות. בל זאת — בלי להסתכן באיבוד ה"מאהבת. השיטה עובדת כך: אחרי התעלסות סוערת במיוחד פלוס שיחה חמימה מלב אל לב, שוכב הנשוי בלי נוע, נועץ בתקרה מבט פאתטי, ובקול חסר-הבעה שבתוכו שורה נימה קלילה של סבל הוא אומר: "אני אוהב את אשתי ולא אתגשר ממנה לעולם." שלוש שניות של דממה עמוקה, ואז הוא פונה לעבר המובחר, מסתכל לתיך עיניה באהבת אין קץ, מלטף ברוך את שערה, ובתנועה פתאומית ניצמד לחזה בייאוש עיוור ואומר: אני אוהב אותך!!! אני לא יכול להיות בלעדיך!!! את מעניקה

מאת אלה זוהר

לה. החברות שלי אמרו לי מה שידעתי ממילא — שעלי להפסיק מיד להיפגש איתו, ושלא אחפש לי צרות. הפסקתי. במשך חמישה ערבים רצופים ישבתי בבית וחשבתי עליו, ובערב השישי יצאתי עם אידיוט אחר שטילפן אלי, כי רציתי לשכוח קצת את ההוא. הבחור שי יצאתי איתו לא הפסיק לטמטם לי את ה"שכל במשך ערב שלם ואני לא הפסקתי לחשוב על הנשוי ולערוך השוואות. זה הפסיק לי למחרת אמרתי לעצמי ש"יילך הכל לעזאזל וטילפנתי אליו". גילה באמת התאהבה בנשוי שלה כמו שחשבה, והיא עדיין אוהבת אותו והוא עדיין נשוי. מאז עברו ארבע שנים. גילה מבוגרת יותר, חכמה יותר ואפילו יפה עוד יותר. רק עיניה הגדולות עצובות, עצובות.

נשוי, לא נשוי — תופסים מה שיש

מדוע מסכימה נערה להיות פיל-גש? ומדוע זה קורה דווקא לנערות היפות, הפקחיות, והמשכיות ביותר?

לאהוב אשה אחת בדבד זו ברבריות — כי זה נעשה על חשבון כל האחרות. ניטשה

כולכם מכירים את גילה. היא מציצה אליכם יום יום מעל דפי העיתונים, ומוכרת לכם בעזרת חיוכה מוצר זה או אחר. גילה היפהפיה היא דוגמנית צילום ידועה ומבוקשת, ובנוסף — בחורה פיקחית, אינטליגנטית ומקסימה. כאשר גילה יוצאת לבלות ומישהו מנסה לחזר אחריה, מנענעים הזאבים הוותיקים יותר את ראשם בהשתתפות בצער. הם מכירים אותה. הם ניסו כבר מזמן והת' ייאשו. "אולי היא לסבית" הם מנחמים את המחזר הטרי אחרי שהשכנע שאין סיכוי שילך לו איתה.

גילה איננה לסבית. היא פשוט לא מעוניינת, מפני שהיא מאהבת מעל הראש ב"גבר אחד ויחיד. גבר הנשוי לאשה אחרת. "שבוע אחרי שהכרתי אותו ידעתי ש"אני הולכת להתאהב בו" מספרת גילה. לא ידעתי מה לעשות, וטילפנתי לחברות שלי להתייעצות. סיפרתי להן שהוא נשוי, ושר"תוך הכרה מלאה ובראש צלול אני עומדת להכניס את הראש הבריא שלי למיטה חר-

לי את השעות המאושרות היחידות ב' חיי !!! את הינך כל מה שיש לי !!! וכו' וכו'.

אחר כך הוא הולך הביתה, בלב שקט ובמצפון מטהר. הוא אמר את שלו, ב' בירור ובקול רם. הוא לא תוכל לעולם לומר שהוא נטע בליבה אשליית.

עשרים שנה פילגש

המאהבת נשארת במיטה, מת רפקת על חומי הגנים של המותק שלה, וליבה עולה על גדותיו מ' רוב רוח וחיבה לקיר המסכן, א' הב את אישתי? מה פתאום. הוא סתם מנסה באלגאנטיות להציל את כבודה של הניבנות, כי יש לו אופי חביב כזה. היא לא מאמינה לדבריו אפילו לרגע. היא מע' דיפה להאמין למה שהוא מעדיף שתאמין — לעיניו.

האמונה הזאת היא אחת התופעות ה' מוזרות בעולמנו. לעתים היא נמשכת ה' בה יותר מארבע השנים של גילה. ה' אנדות מספרות על עשר שנים, עשרים שנה ואפילו יותר. ההתמכרות המאשליה היא איננה, ועוצמתה עומדת ביחס ישיר ל' מספר השנים בהן האמינה המאהבת ש' או טו טו הוא מתגרש, כי לא ייתכן ש' יעדיף להיות עם אחרת כאשר הוא כל כך אוהב אותה.

המאהבת — האשה והאשה — המאהבת

א' כל נקרים את המאוחר. בינתיים המאהבת לא מפוכחת מ' כלום, אלא אוהבת, נילהבת, ומא' מינה בכל ליבה בעתיד וורוד ו'

וחשק לספל בעצמה יותר מדי. וכך קורה שהאשה המצטירת בדמיונה של הפילגש כיצור מנוח, חסר תרבות ועלוב למראה, מתגלה לבסוף כאשה בשלה, במלוא פרי' חתה, ובתוספת חוכמת החיים העדינה שלה. הפילגש מנסה להתחרות באשה, כי היא מכירה בעמדת החולשה שלה עצמה, לה

אין איתו שום חוזה, ומפתיע הדבר כמה מכבדים הגברים חוזה זה. היא יודעת שהיא אוהבת אותה במידה מסוימת למרות רצונה, ושאהבתו זו מסכ' כת גם את חייו. לכן היא לא בטוחה ב' עצמה, ומפחדת שאם תאמר לו באמת את אשר בליבה, אם תתחיל למרר לו את ה' חיים כמו שמתחשק לה לעשות — יקום ויילך. היא לא מוכנה לקחת סיכון כזה, כי היא מאמינה שהגט שלו זו רק שאלה של זמן. עד אז היא משתדלת להתאפק, להיות נחמדה, נעימה וחביבה ככל האפשר. היא יכולה לתחזק מעמד בהעמדת ה' פנים הן זמן רב יותר מאשה נשואה או בחורה האוהבת רוק, רק מפני שהיא ר' אה את הגבר שלה לעתים רחוקות הרבה יותר, ולזמן קצר יותר.

אחרי 18 שנות נישואין

התאהב באשתו

נ' ירה, יפהפיה בלונדית אשר תמיד היו כרוכים אחריה עשרות מחזורים, הפכה לאשה אחרת לגמרי מהרגע בו התאהבה בנימורד, פוליטיקאי ש' בשנים האחרונות החל כוכבו לזרוח. היא היתה אוהבת נאמנה ומסורה לו ב'

מה, באמת, הוא רוצה ממנה? אין נראים הדברים מהצד השני של המטבע? מספר בוגד ידוע ועיקבי אין זה התחיל אצלו ואין זה גדל למדיענק: לאשתי ולי יש אותן דעות על המצב הפוליטי, על בעיות האנושות, ועל מיהו יהודי. אבל מהי אשתי אוהבת ללכת לישון

בשעה תשע עם חלון פתוח, ואני אוהב ללכת לישון בשעה שתיים עם חלון סגור. בשנה הראשונה אחרי החתונה הייתי יושב בחדר השני וקורא ספר, עד שהגיע היום הגדול בו לא היה לי מה לקרוא. השעה היתה רק 11, והחלטתי ללכת ל' בקר ידידים.

כעבור ימים מספר הלכתי אליהם שוב, ופגשתי בביתם צעירה נחמדה בת 20. ל' מרות שמאו עברו הרבה שנים, אני אפילו זוכר את שמה. קראו לה אילנה.

אילנה ואני שוחחנו ומצאנו חן באופן הדדי, אך אז אפילו לא העלתי בדעתי לנסות משהו. אחרי חודש נפגשנו במקרה ברחוב, והזמנתי אותה לכוס קפה. בפעם הבאה היא הזמינה אותי לכוס קפה — אצלה בבית.

היא היתה הראשונה. בבחורה ה' 28 ב' ערך התאהבתי.

למה? חוסר התלות שלה נתן לי תחו' שה של אתגר אינטלקטואלי. בחירתה בי מתוך כל הגברים בעולם התניפה לגבריות שלי. היתה לה עצמאות מחשבה והשכלה. והיא כמובן, חידוש.

אלישבע לא כל כך עולה על אשתי, כפי שהיא שונה ממנה. אשתי אחרת, היא היתה אוהבת נאמנה ומסורה לו ב'

שנה. אשתי באמת התנהגה אליו יוצא מהכלל, מסחר שמא יעשה לה שוב תרגיל כזה. חייו המשיכו להתנהל בשובה ונחת, כאילו כלום לא קרה. אלישבע לעומת זאת, שנתנה לו שש שנים מחיה, נישארה לבד, ובת 30. היא עדיין לבד. מי שלא מצוי בעסקי משולשים ולא מבין

ידעתי שהוא נשוי — וניכסתי בראש בריא לחיסה חולה

בגיאומטריה, מצייר בדמיונו פילגש של אדם עשיר כיסופיה אכסונית הגרה בדירת פאר וטובעת ביהלומים, פרוות ושאר מותרות מהסוג הזה.

הכסף — לאשה

לא לפילגש

ה' אמת, ברגלי, הרבה פחות רומנ' טית. יש גברים הסבורים שלמאהבת שלהם מגיעים חיים טובים. בעלת בוטיק ותיק בתליאביב, למשל, קיב' לה את החנות במתנה מידיי כזה. מאהב של שחקנית תיאטרון ידועה קנה לה מכר' גית. איש-עסקים ידוע נוגד לקחת את ידידתו כל כמה חודשים לטיול לחו"ל, קונה לה כל מה שמתחשק לה.

אלה מקרים יוצאי דופן. כאשר המאהב הממוצע חושב מה לעשות עם הכסף שלו, נמצאים צרכיה הגשמיים של הפילגש כמעט בתחתית סולם העדיפויות. הכסף משמש לו כמכשיר לפצות את אשתו על מה שהוא עושה לה.

ידועים מקרים רבים של גברים חסכניים, שברגע שמצאו מאהבת, פתחו את חשבון הבנק שלהם בפני רעיוניהם בלי שום תנ' אים, והרעיות פיזור את הכסף לכל רוח בלי שהבעל יעז לפצות פה ולצפצף. במקרים נדירים, תומכת המאהבת בגבר, כמו הידיעה של קבלן שעסקיו התמוטטו בזמן המיתון, היא הוציאה מן הבנק את חסכוניותה במשך שמונה שנים, ונתנה לו את הכסף עד לפרוטה האחרונה. לשם ההגינות יש לציין שהוא החזיר לה את כספה כאשר רוח לו.

כה בודד

להיות פילגש

א' המאהב נמנה על החסכנים — אין לפילגש ברירה אלא להמ' שיר לעבוד. אם יש לה שכל, ה' בה נסיון, וכוח רצון, היא ממשי' כה לעבוד ומנסה אפילו לגלות עניין ב' עבודתה, ועושה ככל יכולתה להישאר בלתי תלויה, ולו רק קצת. אם אין לה שכל, נסיון וכוח רצון ול' מאהב שלה יש כסף מיותר, היא חיה על חשבונה, לפחות תקופת מה. בתקופה זו היא מאבדת את כל הקשרים שהיו לה עם מחזורים, ידידים, וסתם מכרים, ולא רוכשת אחרים במקומם. בפעם מצאתי חן בעיני מישהו שפגשתי במסיבה, מספרת פילגש ותיקה במיקצוע, ידיד שלי, היודע על הפרשה שלי עם

מסורה, אמא טובה, ובשלב מסוים — מספקת ביחסי מין.

שש שנים לפילגש — חזרה לאשה

א' יך התחיל הרומן הגדול הזה באופן מעשי? אלישבע ואני עבדנו באותו משרד, ולא חיבבנו אחד את השני תקופה ארוכה. היא בכלל שכנה עם מישהו אחר, שהכניס אותה להריון.

יום אחד באה אלי שאעזר לה, לא ב' כסף אלא באופן מוסרי, כי הניכונה ההוא התנהג אליה באופן איום. עזרתי לה ב' אופן מוסרי אולי ארבעה חדשים, ורק אז שכנתי אותה.

היא לא היתה במיטה משהו גדול, אך חברתה היתה נעימה לי. כאשר עזבתי את המשרד ופתחתי עסק עצמאי, לקחתי את אלישבע איתי. עבדנו יחד שש שנים. בחמש השנים ה' ראשונות היינו רואים אחד את השני כל היום במשרד ואחרי העבודה היינו הולכים לדירתה. הביתה הייתי חוזר רק בשעות

משך שלוש שנים, אך בין הפגישות ה' תה מטפסת על הקירות מרוב סבל, געג' עם רצון שיעניק לה בית משלה. כאשר נימרוד היה מגיע לאחד משני הערים בשבוע בהן היה מרצה בביכול לאוהדי המפלגה, היתה מתנהגת לדוגמא, כדי שחס וחלילה לא ירגיש שלא בנוח. היא ניסתה להיות בדיוק מה שהוא רצה שתהיה, ואמנם הצליחה בכך, לנימרוד לא היה אפילו מושג כמה סבל הוא גורם לה. כשיום אחד התפרצה סוף סוף וסיפרה לו על הימים האיומים שעברו עליה, סירב להאמין.

סיבה נוספת למרורים שאכלה בגלל נימרוד היא אהבתו הפתאומית הגדלה וה' לכת לאשתו. "כאשר הרומן שלנו רק התחיל" מספרת נירה, "שאלתי אותו אם הוא אוהב אותה. נימרוד ענה שהוא לא אוהב את אישתי, לא אהב אותה אף פעם, ובכלל, אף אדם לא יקר לו בעולם כמוני".

הפילגש החניפה לגבריות שלי

הפילגש החניפה לגבריות שלי

ה' יא, שהיתה מאושרת לתפוס את כל ליבו הפנוי, קפצה ראש לתוך ה' רומאן, שעלה לה ב' 3 שנות סבל. "שנה שלמה הכריז נימרוד כי אני האשה היחידה בעולם שהוא אוהב, אהב, או יאהב. ואז פתאום הוא התחיל להתאהב באשתי, אחרי 18 שנות נישואין, לא פחות ולא יותר. שלא לדבר על ה' ילדים. כשפגשתי אותו הוא בקושי זכר איך קוראים להם. היום — לא רק שהוא לא מססיק לדבר עליהם — אלא הוא מאחר לפגישות הנדירות שלנו כדי שיוכל לעזור להם להכין שיעורים".

"לוא היה מספר לי, אומרת נירה ה' ממורמרת, "כשעוד יכולתי טוב מאד ל' הסתדר בלעדיי, כי הוא אוהב את אשתי ומשוגע אחרי ילדיו, ובכלל, שהוא איש משפחה מובהק כל כך, לא הייתי שוכנ' שוכבת איתו. הייתי אומרת לו מה שגנ' אומרת היום לכל גבר נשוי שמנסה לה' עסק איתי: "אם אתה לא אוהב את אשתי — התגרש. אם אתה אוהב אותה — אז לך אליה. אם אתה רוצה ממני?".

האשה הבילה שבעלה זקוק לפילגש

מנחם, דווקא עודד אותו לגשת אלי כי קיווה שאולי סוף סוף אצא ממה שהוא קורא הצרות שלי. הגבר לא העיז אפילו לנסות לשאול אותי אם אני רוצה להיפגש איתו. הוא אמר לימישהו שאני טנונית, ושאל, ישאל, כטח אצחק לו בפרצוף". לא עובר זמן רב, ולמאהבת נשארות רק החברות שלה. בניגוד לאמונה הרוחת על ידידות בין נשים, חברות הן על פי רוב נאמנות, דואגות ומוכנות לעזור. היא מבק' רת אצל החברות שלה ביקר בערבים, כש' הוא נמצא בבית עם אשתי, "לשמור פאסון". היא לא הולכת כדי לראות אותן ולשמע מה שלומן, אלא כדי להעביר את הזמן איכשהו, ומה שיותר חשוב, כדי לדבר, סוף סוף על יו. היא לא נהנית משום דבר

הקטנות, כדי לישון. בשנה השישית עבר' נו לגור ביחד, וחיינו כך שנה. בשנה הזאת החיים שלי לא השתנו כמ' עט. אולי רק בזה שראיתי אז את ה' משפחה שלי יותר מכרגיל. לפני כן הייתי מבלה את הערבים עם אלישבע, וחוזר הביתה רק לישון. כשעברתי אליה, הייתי מבקר בבית יום יום, משחק שעות עם הבת שלי ומשוחח עם אשתי. מה עשתה אשתי במשך כל התקופה הזאת? כלום. היא שתקה וקיוותה שזה יעביר. לפי התנהגותה הבנתי שאני יכול לחזור הביתה מתי שאני רוצה, ללא הסברים וללא חיכוכים. וזה בדיוק מה שהרומאי עשה, כעבור

האשה — יפהפיה גדולה מהפילגש

ה' עושה האשה בינתיים? היא כמובן יודעת, וא' חשה, שבעלה מתרחק ממנה. היא מפחדת לאבד אותו ומתחילה לפעול במרץ. חש' בונות המספרה, הקוסמטיקאית והתופרת מתנפחים בקצב מטורף, ויום אחד היא מופיעה כחתיכה מפתיעה. הפילגש המאוכזבת שבורת-הלב עושה לבעל את המחמ כדי שיעזוב את אשתי. ומפני שהיא גם עובדת, לא נשאר לה זמן

טיול משותף עם האשה והפילגש

רסוף הוא קבלן בניין. יש לו אש וארבעה ילדים, דירה נאה, שתי מכונות וועד כל מיני נכסי ניידים ודלי ניידים. כדי לפרנס את המשפחה ולש מור כל הברכים הטובים האלה, עובד יוסף קשה מאוד, ומחפש עבודה לא רי בעירו, נתניה, אלא גם במקומות אחרים בארץ.

אחד המקומות בהם מצא יוסף הרב מאוד עבודה, הוא באר-שבע. לשם נוחיות, התרגל יוסף לבלות את כל השבוע בבאר-שבע ולחזור הביתה רק ב סופר-שבוע. לשם נוחיות, הוא גם מצא ל ידידה.

הידידה הזאת היא גרושה בת 28, א לילך בן שש. לאט לאט התהדקו היחסים בין השניים, ויוסף שכר לידידתו, לשם נוחיות, דירה, בה חי לו הזוג באושר מיו ראשון עד יום שישי. שאר הזמן חי יוס באושר עם אשתו וארבעת ילדיו בנתניה. במשך השנים הגיע דבר הידידות ההדוק עם הבאר-שבעית לאוזני אשתו. זו הפעיל את ההגיון הבריא שלה, הבינה מיד ב בעלה לא יכול לישון לבד חמישה לילות ב שבוע, ושהוא זקוק לחברה נשית. ואם ז ככה, אז למה לכעוס? האשה המבינה אפיו התיידדה עם הפילגש בבאר-שבע וקיבל אותה באופן נפשי לתוך המשפחה.

יוסף המאושר מרוצה מאוד מהסטטוס קו. לפעמים, בשבת, הוא לוקח לטיול א שתי המשפחות שלו בצוותא, כדי לחסו בנוזן. המחזה הזה, של האשה והבעל וי ידידה פלוס כל הילדים שלהם בחיק הטב מעורר התפעלות לא מעטה בקרב אלה ש מכירים את הסיפור. אך השלישייה מצפצפ על דעת הקהל, וממשיכה לחיות בשוב ונחת.

האשה יודעת -

ובולעת את הצפרדע

אשה מבינה עד כדי כך היא מי רה נדירה. נדירה גם הקיצוניות ו שניה - כאשר האשה אומרת לבו לה הבוגד שייך לעזאזל או לו שמתחשק לו, ושהיא גמרה איתו את עניינים.

כך, למשל, עשתה אשתו של רוקפל כאשר בומן שריפה פתחה את הכספת ע בעלה ומצאה בה צרור מכתבים לזהטי כאש מאהובתו. היא פשוט נסעה להורס הגישה מיד בקשה לגט ונשארה ברוגז ע רוקפלר עד היום. הבעל המגורש נשא א אהובתו, הגרושה גם היא, לאשה, וז חיים באושר ועושר עד היום.

תגובתן של רוב הנשים אינה קיצוני כמו זו של אשתו של יוסף או הגבר רוקפלר. על פי רוב הן בולעות בשקט א הצפרדע ועושות ככל יכולתן כדי לשמ על הבעל, כאשר הוא אינו עוזב את הב אלא מנהל את ענייני האהבה שלו בדי קרטיות, הנטייה של האשה היא לשת ולחכות עד יעבור זעם.

מצב זה עלול להימשך שנים, מפני ש משך הזמן מגלה האשה שהרומאן הצד אינו נפסק, ואז היא שותקת, לא בגלל טעם של דיפלומטיה, אלא מפני שהיא מפחו לשאול שאלה שהתשובה עליה יכולה היות: זה נכון, ואני רוצה להתגרש.

וכך קורה שהאשה יודעת, שבעלה יר

לך, ולשמך הטוב." כיוון שהיא רחוקה, וגאה בגבר שלה, וי עמוק בליבה רוצה שהפרשה תצא לאור, כדי שאשתו תרצה להתגרש, לא ויתרה על ארוחת הערב האחת הזאת, ולא התחשבה בתוצאות.

בינתיים הגיע שמע הרומאן לכל החברות שלה, לכל החברים שלו, ולכל מי שהיה מוכן לשמוע.

היחידה שלא ידעה היתה אשתו. אף אחד לא רצה להביא אליה את בשורת האויב. אחת מהנשים האלה, שגילו את האמת רק

הסוף - תמיד עצוב

כאשר הבעל הודיע שהוא עוזב את הבית, לא מוכנה לשכוח ולסלות לידידה שלא סיפרו לה על המתרחש:

"לו ידעתי, הייתי יכולה לעשות משהו, הייתי משתדלת," אומרת היא. "כך חייתי לי בגן-עדן של טיפשים, ולא העליתי ב דעתי שבעלי התאהב באשה אחרת. בהת נהגותו לא גיליתי שום שינוי, ושבוע לפני שעזב את הבית עוד אמר לי שהוא אוהב לשכב איתי יותר מאשר עם כל אלה ששכב

לקשר החשוב ביותר שלה עם העולם, שבי מיקרה זה פירושו - הוא.

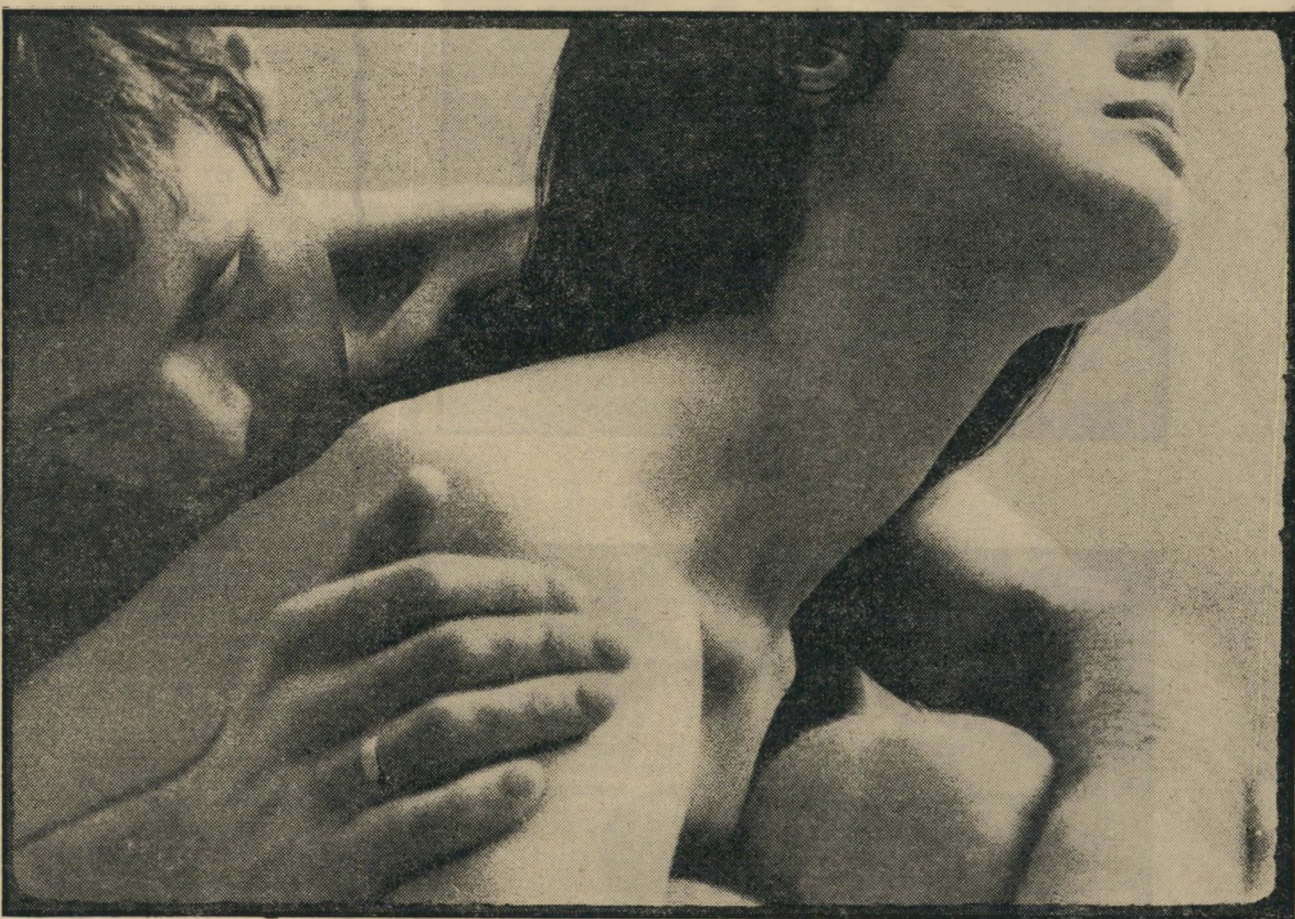
איך זה

נודע רבים?

נאוהה היא עיתונאית, בת 28, ויש לה דירה משלה. במשך מחצית ה שנה הראשונה נהג המאהב שלה לבלות אצלה את שעות אחר הצה ריים. נאוה לא סיפרה על הרומאן שלה לאיש, הוא כמוכרן שלא סיפר, ושניהם

חשבו שהסוד שמור לפחות כמו היהלומים של אשתו בכספת.

עד שיום אחד הלכה נאוה למסיבה. היא פגשה במסיבה חברים שלה שלא ראתה כבר כמה חודשים. השאלה הראשונה ש שאלו אותה היתה: מה שלומי של משה? איך נודע להם? כיצד קרה ששלושה חו דשים אחרייך, כבר חזר לה הרכילות עלי הם, מפני שהעניין התיישן? הסיבה איננה, כמקובל לחשוב, בממדיה

איתן לפני שהתחתנו. לא תיארתי לעצמי אפילו בחלומות הזוועה שבעבור שבוע יבוא הביתה, שיכור ומבולבל, ויודיע לי שהוא עוזב את הבית."

קרטיות של המזכירות. בעצם, הן אולי אלו

הקטנים של ארצנו ובאופי החטטני של תושביה. עובדה שיחסים בין גבר נשוי ו אשה נשואה עשויים להישמר בסוד אפילו שנים ארוכות, פשוט מפני ששני הצדדים מעוניינים בכך במידה שווה.

נאוה, לעומת זאת, לא יכלה להתאפק

שאינו קשור בו, ולא מתעניינת בשום נושא מלבדו.

נושאי השיחה המוגבלים שלה מסתובבים על פי רוב סביב השאלה הבוערת אם מויר שה יענקל שלה יטלפן או לא יטלפן, ואם יבוא אליה מחר או לא יבוא. החברות מקי שיבות חודש, חודשיים, לפעמים אפילו ש נה. הן מנסות ללא הצלחה לגרור את ה ידידה שסרחה למסיבות ולהכיר לה גברים. הן משתדלות לשחרר אותה קצת מן ה הערצה העיוורת הבלתי-פוסקת שלה אליו. בסוף נימאס להן. לדעתן היא מתנהגת כמו מטומטמת, ומסרבת לעמוד מול האמת, או לענות לשאלת 64 אלף הדולר: אם הוא כל כך אוהב אותך, אז מדוע, לעזאזל, הוא לא מתגרש?

המאהבת המאוהבת, מצידה, לא מוכנה בכלל לשמוע דברי כפירה כאלה. לא לשם כך באה. כעבור זמן נוצרת בינה לבין ידידותיה עוינות, ואפילו הקשר האחד הזה, האחרון, נעלם.

אסירה

מרצון

הפילגש מתחילה לשבת בבית, והרכבה. היא תלויה לגמרי בזמנו הפנוי של המאהב, מפחות לקבוע מראש אפילו ללכת לסרט עם חברה

— שמה הוא יתפנה. לפעמים, כמו במיקרה של רותי, היא לא יוצאת בגלל קינאת הגבר. רותי עובדת בתרגום, ויכולה לעשות את עבודתה בבית. במשך השנתיים האחרונות היא מנהלת רומאן עם איש ציבור ידוע, שבנוסף למעלותיו האחרות, מקנא לה. מס פרט היא:

"פעם ישראל טילפן אלי, ולא מצא אותי בבית. למחרת שאל אותי וחקר אותי איפה הייתי ועם מי. לא רציתי לריב איתו, והת חלתי לשבת בבית. ישראל אמר שאם יוכל לצאת מהבית בלי שאשתו תרגיש, יטלפן אלי כל ערב כדי לשאול מה שלומי, אבל הרגשתי שמה שמעניין אותו זה מה אני עושה כשהוא איננו.

מתוך 20 ערבים הוא טילפן אולי פעם אחת, ואף פעם לא בא באופן לא צפוי. אך אני התרגלתי בינתיים לשבת בבית ליד הטלפון. הייתי עובדת כל היום ויוצאת ה חוצה רק כדי לקנות לעצמי אוכל. כאשר ישראל המפסיק לגמרי לטלפן באופן בלתי צפוי, המשכתי לשבת בבית. אולי בכל זאת יתחשק לו, מי יודע?"

כך הפך הטלפון להיות המכשיר החשוב ביותר בחייה של הפילגש. היא משתדלת לא לטלפן אליו לביתו, גם אם הדבר לא נאסר עליה במפורש, ומחכה שיטלפן הוא אליה. היא לא יוצאת כדי להיות בבית כש יטלפן, ולאט לאט נעשה המכשיר הזה

אם הוא אוהב אותך - למה אינו מתגרש מאשתו

שהיא יודעת, והיא יודעת שהוא יודע ש יודעת, אך שניהם אינם אומרים על הנוי המעסיק את מחשבותיהם יותר מכל אפילו מילה אחת.

היסטרי

נסיון התאבדו

אם הבעל עוזב את הבית - תגובה שונה לחלוטין, ומשתנה התאם לאופי של האשה. היסטרי נסיונות התאבדות, שימוש בילד כל האמצעים כשרים כדי לשמור על הכ פחה, ולו רק כלפי חוץ. הרבה נשים מסכימות במצב זה שהן (המשך בעמוד)

היודעות ראשונות על פרשת האהבים של הבוס שלהן. מדוע אינן מגלות זאת לאשה? מספרת נאוה: "אינני יודעת בדיוק כמה יודעות המזכירות של משה על הפרשה, אבל הן יודעות שאנחנו מאוהבים. באיזה חוש שישי, שלא היה מבייש שום דיפלומט או מרגל, הן יודעות איך לנהוג. כאשר משה חולה, למשל, ואני מטלפנת למשרד, הן לעולם לא מעבירות את ההודעות שלי עם שאר ההודעות לביתו של משה. מעולם לא ביקשתי מהן לנהוג כך, אך מאז שהת חיל כל העסק, לא נגרמו למשה שום צרות. כשאני באה לבקר אותו במשרד, אני מר גישה שהן מחבכות אותי, אלהים יודע למה."

כך קורה שכל העולם יודע ושותק.

למה אף אחד

לא מגלה לאשה?

רא היתה נאוה נשואה, לא היה משה מוציא בחברתה את קצה אפו לרחוב, בתירוץ המשכנע: יקירת, אני לא דואג לעצמי, אבל אני דואג

ארצות הברית

חנות

ההומאים

הכומר ניצב מול שני בני הזוג באולם הקולנוע ההוליוודי שהפך לכנסיה. השניים ציפו נרגשים לסיומו של הטקס. לרגע בו יהיו נשואים כדת וכדין, האזינו לדברי הכומר המנהל את הטקס בכיבוד ראש: "פרד, האם תסכים לשאת את ג'והן בלב שלם?"

"כן", עונה פרד. "ג'והן, האם לך שלם עם צעד זה, שאתה עושה, ואתה מוכן לבוא בברית-הנישואין?" "כן", משיב ג'והן. המנגן באורגן מנגן את מרש החתונה,

(המשך מעמוד 10) לחיאת-קונג, אבל זה חסך גם הסתבכות נוספת מאמריקה.

עתה יתכן מאד שקמבודיה תהפוך ל"שדה-קרב. הקומוניסטים ינסו להפיל את הממשלה הפרו-אמריקאית. זו תנסה לגרור את אמריקה למלחמה, על-ידי פעולות קרב מצדה נגד החיאת-קונג. כל זה בשעה שה-אמריקאים משתדלים באופן גואש להיפטר ממלחמת חיאת-קונג ולצאת מן הבוק. ואחרי שדעת-הקהל הנועזת גילתה שצבא ארצות-הברית לוחם בלאוס.

השבוע ניסו אנשי ניקסון בכל כוחם למנוע הידרדרות למלחמה חדשה. הנשיא עצמו, ובעיקבותיו שרה-חוזק ויליאם רוג'רס (באותה מסיבת-עיתונאים בה הודיע על מניעת הפאנזומים הנוספים לישראל) רמזו

טקס הנישואין של פרד וג'ון הכומר ההומו

נשיקת המזונות של פרד וג'ון — משיא הומואים ולסביות

השניים מחליפים טבעות — והכומר טרוי פרי מסיים את תפקידו. שני הגברים נשוראים זה לזה. גם הכומר הומו. עלילת סרט? חזון לעתיד? לא ולא. סצנה זו מתרחשת מדי שבוע בכנסיה היחידה בעולם המשוייח הומוסקסואליים ולסביית. הכומר העומד בראש ה"כנסיה הליברלית הזו הוא טרוי פרי, 29, הומוסקלואל מוצהר, המצהיר כי הוא חי

לשליטים החדשים בקמבודיה שאל להם לבקש עזרה צבאית מארצות-הברית. אולם ספק אם זה יעזור. המצב החדש עלול להכריח את האמריקאים לשלוח נשק, ואחרי חיללים — כפי שקורה עתה ל"רוסים במצריים. תחת לצאת מבוכ אחד, עלולה אמריקה להיכנס לבוכ שני.

אחרי תקופה זו החליטה דורית שמספיק לה, ארזה את מוזדותיה ונסעה ללונדון. מהגולה לא כתבה לאהובה אף מילה, ורק חברותיה ידעו כי למרות כל הנסיגות לא הצליחה דורית למצוא מישהו אחר. אך יום אחד, כשנה וחצי אחרי שעזבה את הארץ, נשמעה דפיקה בדלת, בפתח עמד המאהב הנטוש עם זר פרחים בידו. הוא היה נחפז ומשועשע לומר אפילו שלום. "הינשאי לי?" זה כל אשר אמר.

נדידה בין

האשה לפילגש

כאשר הבחורה נמצאת רחוק, והוא רוצה אותה, הפיתרון הוא "נישואין", כי אחרי הכל, גם המאהב הלוהט ביותר, לא יטוס שלוש פעמים בשבוע ללונדון כדי לבקר את שאד בה נפשו.

כאשר היא עוזבת אותו ונישאת לגור באותה עיר — הסיפור שונה לגמרי. אפי' לו אם הוא עוזב את הבית אין זאת אומרת שלא יחזור אל אשתו. ילדים רעבים לאהבת-אב, סיבלה של האשה הנעזבת — זה ועוד אלף סיבות אחרות עלולות להתזר אותה לביתו. ידועים מקרים בהם נדר הבעל בין אשתו והאהובה במשך כמה שנים, עד שהחליט לבסוף היכן יישאר. לא תמיד מסתיים הרומאן בפרידה טובה עית או בנישואין. לפעמים הסיום הוא עצוב הרבה יותר.

מקרה אחד היא הפרשה של נעמי, עיר בדת בכירה בחברת מחשבים אלקטרוניים. כאשר היתה נעמי בת 20, הכירה את אהובה. אחרי שנתיים — עבר הזוג לגור ביחד. הם חיו כבעל ואשה במשך 15 שנים תמימות, אשר בסופן ארזו הוא את מוזדותיו וחזר לאשתו, עימה הוא חי מאז, זה ארבע שנים. כל הידיים המשותפים של נעמי ושל עברו עימו למשפחתו, והיא נשארה בלי ילדים, בלי רכוש, בלי אהבה, בלי ילדים, ובלי כל אותם דברים אשר נותנים את המשמעות לחיי אשה בת 37.

פילגש

בסכנת-מוות

קרה אחר הוא של בחורה אשר הרומן עם הגבר הנשוי היה היי-אהבה הראשונה בחייה.

רינה, אשר נולדה בקיבוץ, לא שבה אליו אחרי שסיימה את הצבא, ועברה לגור בתל-אביב. היא לא הכירה איש בעיר הגדולה, וכאשר פגשה מהנדס מצליח וחתיך כבן 40, התאהבה בו מעל הראש.

הם נפגשו יום יום, ואחרי חודשים מספר עבר המאהב של רינה לגור איתה בדירה השכורה.

הם ניהלו ירח דבש שנימשך שלושה חודשים. גרעון נהג מפעם לפעם ללכת לבקר את הילדים. באחת מהפעמים האלה לא חזר. רינה התקשרה למשרדו, אך אמרו לה שהוא איננו. היא נשארה בבית, ישבה פון הפכה אצלה לשיגעון. היא חששה לצאת מהדירה אפילו לרגע שמא הוא יטלפן בדיוק כאשר תהיה בחוץ.

ששה שבועות אחרי שנעלם, פרצו ה"שכנים, שחשדו שמהו לא בסדר, לדירה. הם מצאו את רינה חסרת-הכרה, סובלת מתית-תזונה והרעלת-דם חמורה. כאשר הובלה לבית-החולים, לא חשבו הרופאים שתצליח להתגבר.

אך רינה היתה צעירה, וחזקה, ולאט לאט החלימה. המאהב שלה, כששמע מה שקרה לה, שלח לה יום-יום זר-פרחים ענקי, אך רינה לא רצתה לקבל את מתנותיו. הוריה, שמרו את מיטתה, לא נתנו לו לבקר אותה, וכאשר רינה הבריאה, חזרה עם הוריה למשק.

אחרי שנתיים עזבה שוב את הקיבוץ, ו"עברה לתל-אביב. ימים מספר אחרי שהגיעה, פגשה את המאהב שלה ברחוב. הוא רצה לדבר איתה, אך רינה סרבה להחליף איתו מילה, ומאו לא ראתה אותו. כיום היא נשואה ומצפה לילד.

זה מקרה יוצא-דופן, תודה לאל, אחרת היו בתי-החולים מלאים בפילגשים מאוכזבים, ובנשים שניששו בגלל אשה אחרת. אך גם במקרים שאינם יוצא-דופן, אין מצבה של הפילגש מעורר קינאה. ייתכן שאימתו של נישטת נכונו, ולאהוב אישה אחת זו באמת בארברית. אם כן, הרי שלאהוב שתיים, זו בארברא-ריות כפולה.

ה עם פילגשו ויעשה כל מה שהוא בתנאי שחזור כל ערב הביתה. את-חברה תל-אביבית ידועה, שבעלה אותה ומתגורר עם אהובתו, אומרת ש"הנישואים שלהם אינם הרוסים: עלי אומר שהנישואים שלנו הם כמו שנשבר. אפשר להרביק את השברים, אי-אפשר לאחותם לעולם. אני אומרת לא כך, אלא כמו גידול ממאיר ש"להסירו על-ידי ניתוח. נכון ששן-צלקת, אך במשך השנים ביהד דף חדש, טיפן מוכיח שהיא צודקת. כאשר הגבר מתגרש מאשתו, הוא לעיתים קרובות אליה, ושניהם מתחילים ביהד דף חדש. קרה, למשל, לשחקן תיאטרון ידוע, את אשתו ואת שני ילדיו ועבר לגור שחקנית תיאטרון צעירה ויפה.

והוא לא אמר גואש, סירבה לתת לו המתנה. עברו שנה הלכה לדבר עם תו, ושיכנעה אותה להחזיר את הבעל וילדיו. הבעל חזר, לזוג גולד עזר והמשבר לא הרס את נישואיהם.

איך מתחיל

הסוף?

ג'ני. היום, שבו מתחיל להיות ברור לשני הצדדים שכך אי אפשר להמשיך, ושצריך להחליט לכאן או לכאן. מתי מגיע היום הזה, זו של אופי. נערות צעירות ואימפולסיות מגישות את האולטימטום שלהן שנה בערך. נשים בוגרות יותר ו"ת — מחכות לפעמים חמש, עשר, ו 15 שנה. ידידתו של אדם מפורסם הבוהמה התל-אביבית חיכתה 25 שנה, זו כמובן מיקרה יוצא-דופן. ה לפעמים שהפילגש מוצאת לה גבר שמוצא-חן בעיניה, והפעם רוק. אך השכיחה ביותר היא שהיא רוצה זן, רוצה ילדים, רוצה בית, בקיצור היא רוצה דברים שהמאהב לא יכול ג רוצה לתת לה. יהיו היחסים בין טובים ונעימים ככל שיהיו — שוב לה להסתפק בהם.

תחילת הסוף. הם קשורים מאוד אחד לשניה. בעצם, זה לזו להרגל. קשה להם להיפרד, קשר ביניהם הולך ומתנתק מאליה, ו"מכאבי של גסיסה איטית וממושכת. מוצאת לה עבודה חדשה, מכרים, ולאט לאט הם עוברים משלוש פגישות לשבוע לפגישת אחת, או לשיחת טלפון. היא מתחילה לעמוד על רגליה ומרשה למצב זה, שפעם עיניה בלתי אפשרי. להימשך. וה, מפני שסוף סוף עמדה המאהבת אמת המרה: הוא לא יתגרש בשבילה, לבנות לה חיים חדשים.

כן פרידה

לא פרידה

פרידה כוזבת לא מתרחשת תוך זמן, ואינה תמיד סופית ומוחלטת. המאהב יכול לגלות פתאום כמה קשה לו להסתדר בלעדיו, וחוזר. ז לא מוצאת ממלא מקום, מעדיפה ? במעט שהוא נותן לה מאשר להי"לא כלום. השניים יכולים להיפגש פעמים רבות. ז, לפעמים נדירות ביותר למען דווקא הפרידות האלה מצליחות מה שבכיותיה של הפילגש לא הצ"המאהב מרגיש לראשונה אין זה בלי אהובתו, מחליט שאינו יכול, את הבית.

מבעלי חברת-ענק בארצות-הברית שעת ביקור-עסקים בארץ צעירה, ו"בה. מפליט קצר הפכו היחסים ל"מוקה. האיש קיבל את הפיקוח על במורה התיכון, כדי שיוכל להיפגש בתו לעיתים קרובות ככל האפשר. זו נישאה שלוש שנים. האהובה "בסוף שהאיש יסכן למענה ל"ז עמדתו החברתית והכלכלית ה"היא עזבה אותו, ותוך שלושה נישאה למישהו אחר. עוד שנתיים. האיש ואהובתו ל"גשו במיקרה בארצות-הברית, ול"וו היתה משמעות הרת-גורל — ש ימים השיג כל אחד מהם גט והם נישאו זה לזו. אחר הוא של דורית, דיילת ב"אשר ניהלה רומאן עם גבר נשוי שע שנים ארוכות.

הגברת והאדון

מיקולינסקי

שמחים להודיע
על הפתיחה של:

החנות החדשה

ברח' דיזנגוף 127 ת"א

בחודש הפתיחה
הנחה של 10%
על נעלי

"באלי" BALLY

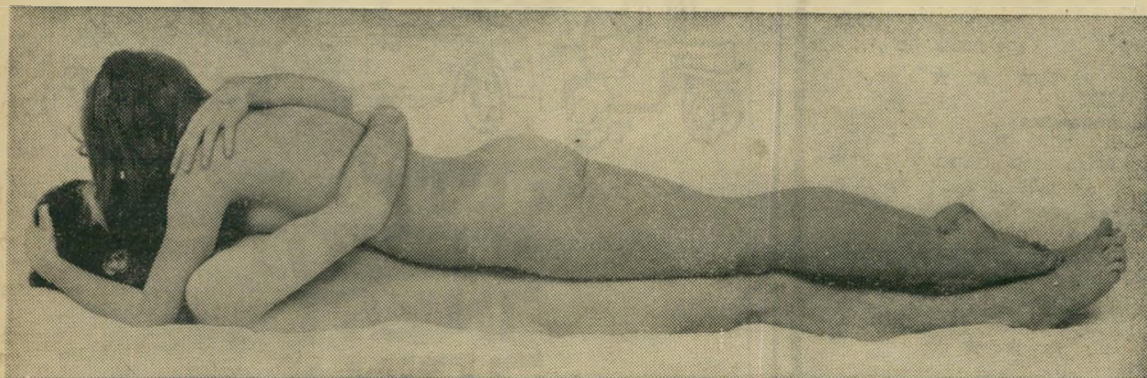
הידועות בטיבן,
ועל מבחר

נעלי איטליה וישראל

מיקולינסקי
ביאנקה ולובה

הספר הראשון והיחיד בארץ שכולו עברית

אהבה בשניים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות "איך לעשות אהבה". הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה"ב.

כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח
וכל זה במחיר של — 12 ל"י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו.
ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנוחה ותנוחה מלווה הסבר מלא ועניני בעברית
בתוספת פרקים מיוחדים על אברי-המין (כולל תרשימים),
הסיפוק המיני ואמצעי-מניעה.

הספר שחייב להימצא
בחדר-המיטות של כל זוג נשוי

בחסא עם צעיר מקסיקני בן 21, בביתו ה-

מפואר בפרבר הווליוודי.
פרי, הנראה עצמו ככוכב קולנוע, טוען
כי השיא כבר 12 זוגות של הומוסקסואלים
ושמונה זוגות של לסביות. היו לו גם
מיקרים של נשואים רגילים, אלא שאלה היו
בני 15, שהיו כבר הורים לשני ילדים מחוץ
למיסגרת הנישואין.

לפרי אף מפעלים אחרים. אחד מהם הו-
כח עצמו לא מעט בחודשים האחרונים.
זהו קו אדום העומד 24 שעות ביממה ל-
רשות מוכי-גורל ומתאבדים פוטנציאליים.
פרי הצליח להניא לא מעט מתאבדים מ-
לבצע את זממם.

בדבר אחד אין ספק — אולם הקולנוע
של פרי הוא מיפלט נדיר לחריגי החברה,
המחפשים לעצמם מיסגרת.

חיי 504 איש

תלויים בשופט חדש

502 גברים ושתי נשים כלואים כיום ב-
תא-המוות בבתי-כלא שונים ברחבי אר-
צות-הברית. ביצוע גורדי-המחלל שהוטלו
עליהם תלוי כרגע במינוי של שופט חדש
— החבר התשיעי בבית-הדין העליון של
ארצות-הברית.

זהו הרולד קרסול מועמדו של הנשיא
ניקסון לכהונת שופט בית-המשפט העליון.
אלא שמינויו של הנשיא זקוק לאישורו של
הסינאט האמריקאי — וכרגע סוער סינאט
ארצות-הברית, ואילו יחד האומה כולה,
בויכוח מר בין המצודים במינוי והמת-
נגדים לו.

גל של הוצאות-להורג. בשנים
1968 ו-1969 לא בוצעה אף הוצאה-להורג
בארצות-הברית, למרות מאות הנידונים
למוות המחכים לביצוע גורדי-המחלל. הסיבה:
עירעורם של אחדים מהנידונים מונח ו-
עומד לפני בית-המשפט העליון — ועד
שזה לא יפסוק בהם, מתעכב ביצוע כל
שאר גורדי-המחלל.

אם יחליט בית-המשפט העליון לדחות את
העירעורים — ישטוף את ארצות-הברית
גל של הוצאות-להורג שלא היה דוגמתו.
וההנחה הסבירה היא, שאם אכן ייבחר
קרסול — יחליט בית-הדין לדחות את ה-
עירעורים. הסיבה, כל המשקפים בארצות-
הברית מסכימים, כי הגורם לדחיית הכרעת
בית-המשפט הוא חילוקי-דעות בקרב חב-
ריו — כשארבעה שופטים בעד דחיית ה-
עירעורים וארבעה נגד. במצב זה, תהיה
זו דעתו של השופט החדש שתקבע.

ודעתו של השופט קרסול בנושא יור-
עה לאמריקאים.

בזיון חמור לנשיא. מבחינה זו דו-
מה המצב להפליא למצב שנוצר בבית-
המשפט העליון בישראל, בעת היווין ב-
בקשתו של רבי-סרן שליט לקבוע כי ילדיו
יהודים. גם שם נחלקו דיעות השופטים
שווה בשווה, וההכרעה התעכבה חודשים
ארוכים — עד שכבוד השופט אליהו מני
הכריע את הכף.

אלא שבארצות-הברית חמורה הפרשה
פי כמה: לא רק שהמדובר בחייהם של
מאות אנשים, אלא שמעורבת בפרשה גם
יוקרתו האישית של הנשיא ניקסון.

יוקרה זו נפגעה קשות כאשר סירב ה-
סינאט לאשר את מועמדו הקודם של ה-
נשיא למשרה זו, קלמנט היינסוורת, אשר
מונה בעקבות התפטרותו של השופט ה-
עליון אייב פורטאס, לאחר גילויי שחיתות
שהיו קשורים בו. היה זה צעד חסרת-קדים
כמעט בהיסטוריה של ארצות-הברית, שה-
סינאט יסרב לאשר מועמד של הנשיא ל-
בית-המשפט העליון. הויכוח הסוער עתה
סביב מינויו של קרסול מחמיר פגיעה זו.

שופט אפור. הסיבות להתנגדות ה-
חזקה למינויו של קרסול הן רבות —
וחלוצית בעיקר באישיותו ודיעותיו. מת-
נגדיו מצביעים על העובדה ש-59 אחוז
מפסקי-הדין שלו בוטלו על-ידי בית-המשפט
גבוהים יותר — שיא ששופטים מעטים
הגיעו אליו. עובדה אף יותר חמורה ל-
דעתם, היא טענתם של אוהדיו דווקא: "יש
מליוני אנשים אפורים ובינוניים בארצות-
הברית", אמר סנטור רומן רוסקה, מאוהדי
קרסול. "מדוע שלא יהיה להם נציג בבית
המשפט, בדמות שופט בינוני ואפור כי
קרסול?"

כרגע, הסיכויים הם שהאנשים האפורים
לא יזכו בנציגם האפור. השבוע הודיעה
משלחת סנטורים לנשיא ניקסון כי למת-
נגדי קרסול מסתמן רוב בסנאט, והסיכויים
הם שבהצבעה ידחה הסינאט גם את מועמ-
דו השני.

גזור ושלח
הזמנה / הצהרה

לכבוד

"אלבית", הוצאה-לאור ת.ד. 33144, תל-אביב.
נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר
"אהבה בשניים". ר"ב שיק מס'
על בנק. על סך — 12 ל"י בלבד.
אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18.
שם _____
כתובת _____

„אני אוהב טיולים בארץ ומחוצה לה, וכן הצגות וטרטרים עם ארבעה כוכבים וי יותר.
את כל המעלות אני מוכן להשמיע ולי ספר לנערה נחמדה מסביבות תל־אביב, אשר תזמין אותי ליום הולדתה ה־21 לכל היותר.”
הייתי אומרת משהו, אבל אני לא.

★ ★ ★

שריפה!!!

13/70 כמעט עושה טוטו: מה כדאי, לש-
רוף את הזמן בבית כשהיא בא לחופשות
מהצבא, או לשרוף דלק ולהגיע אלייך על
מנת לשרוף את ליבך?
מספיק שאומר לך שהוא צנחן כדי שאת
תדעי את התשובה. אך הוא לא הסתפק ב-
זאת, ראי מה כתב לך בן עפולה זה:
„גובה לא חסר לי (1.81) וקלוגרמים
מיותרים לא נכללים ברשימה הארוכה
שאני יכול לתת לך. כמו כן דווקא אין לי
עניינים כחולות וצבע שערי אינו בלונדיני.
מה שאני רוצה ממך זה בסך הכל ש-
תהיי נחמדה ושתביני עניין.”
„כמעט שכחתי לציין שיש לי סימפטיה
לחיפאיות או קרייתיות. אך גם אם אינך
מסכימה זאת רצוי שתכתבי, כי על בטוח

דולי מ־14/70

שההפסד יהיה שלך אם את לא כותבת.
„או את עוד חושבת בכלל אם לכתוב
הרגע או בעוד חצי שעה?!”
גול לי את כל העבודה, ואת עוד מהססת?

★ ★ ★

לא מתפשטת!

נערת השבוע, או נערת השעה, או נערת
הרגע. בכלל לא משנה לו לאלמוני ששלח
אלי את תמונתה, תחת איזו כותרת אציג
את האקדוחנית הזו.
אבל פרטים אודותיה הוא גם כותב לי, ובי-
מקרי רב: „רצוי שתקשקשי קצת פרטים
עליה, כי תמונה בלבד לא מספיקה.” מזל
שלא כתב כמו כולם, שהוא מצא אותה
מתגלגלת ברחוב כתמונה, כי הוא יודע ל-
ספר עליה: „אז עד כמה שאני יודע, הנ”ל
אוהבת לרקוד, לשיר ובעיקר לפרוט על
פסנתר...”
„הנ”ל אוהבת לשחק. היא היתה אחת
המועמדות לקבלת תפקיד בסרט להט במים.
אך זה שאמרו לה להתפשט לא מצא חן
בעיניה, והיא אמרה, לא! יפה וגדול.”
כן או לא, דולי או הנ”ל, אני אמספר
אותך כ־14/70: באבק ממך יפה יפה לשלוח
לנו את תובתך, היא חיונית מאוד, כיוון
שאני יכולה כבר עתה לקבוע שתקבלי המון
מכתבים ו...!

אני כבר לא יכולה להתאפק מלספר לכם
על י. ל., שבאמצעות מכתבים לרותי שלי
הכיר את ח. ל. הברוש התחתן עימה מ-
אהבה ואז גילה לפתע שכלתו הסתירה את
עובדת היותה מיליונרית, כדי למנוע מ-
צידי ממון לרדוף אחריה.
רק תגידו שהוא לא בר־מזל. הלאהי על
כולנו מזל כזה.
ואתם חושבים ששיחק לו קלף רק בשטח
זה? כדאי שתשמעו את אשר יש לי לומר
בנידון: ראשית כל, קל מאד לזהות את
בר־המזל הלז: הוא החייל איתו גייסו לצבא
באותו בוקר שבו נגמרה המלחמה.
הוא האדם שסולק ממסעדה מפוארת בגלל
שאינו עונב עניבה, דווקא באותו ערב בו
שלושים־וששה אורחי המסעדה קיבלו הר-
עלת קיבה.

ואני בטוחה שהוא בקושי יופתע כאשר
חברת הנפט בה הוא משמש כמנהל לא
תצליח להפיק נפט מהאדמה בגלל שיש בה
יותר מדי זהב.

כל זאת משום שה„אני מאמין” שלו הוא
פשוט כזה: „לעיתים יש לך מזל... ולעית-
תים יש לך מזל...”

הוא גם בר־מזל שאני בכלל כותבת עליו.
ואני רק חוששת מדבר אחד. שהעורך
שלי עוד יגיד לי שגם אני בר־מזל שהוא
פירסם את הקישקוש הטפשי הזה שלי כש-
רשימות הרבה יותר טובות שלי נמצאות
בסל הניירות! או בואו נראה מהר איזה
מכתבים הכנתם לי!!

★ ★ ★

כבוא הזמן

אני מוכרחה להזהיר אותך מראש: ל-
8/70, בן ה־24, אין תואר דוקטור או
פרופסור. אבל הוא נורא אוהב להעביר
את זמנו הפנוי בטיולים, בקולנוע ובתיאטר-
רון. ואם את מבטיחה שאינך טיפשה, ואינך
מכוערת ואת אפילו גרה בעיר תל־אביב או
בסביבתה, אז הוא יבטיח לך כתמורה, להב-
היר לך את שאר הפרטים אודותיו בבוא
הזמן.

אני מקווה שהצלחת לקבל קצת מושג.

★ ★ ★

מעט, מעט

כל מה שאמר 9/70 על עצמו היה, שהוא
לא משהו מיוחד וקשקשן רציני. גם עלייך,
בעצם, לא הירבה לדבר. כל רצונו הוא לי-
התכתב איתך.
אולי תעזור לך עובדת היותו בן קריית-
טבעון?
נסי, מה איכפת לך?

★ ★ ★

עוקצני וחריף

10/70 היא צברית, אחת מאיתנו. אך ה-
הבדל נעוץ בעובדה שהיא מצויה בארץ ה-
אפשרויות הבליתי־מוגבלות — ארצות־הב-
רית.

ואני מבטיחה לך שזה לא מפחית מדורי-
שותיה: עליך להיות עוקצני, חריף ובעל
חוש הומור כדי לזכות לקרוא את כתב ידה.
כתובו אך בתנאי... שמלאו לך לפחות
חצי יובל שנים!

★ ★ ★

אולי?

רוצה להתכתב עם צעיר ערבי־נוצרי? נסי,
איפוא, לעשות זאת עם 11/70, הטוען, כמו
כל יתר בני גילו התל־אביביים, שכל ה-
מכונים להיכרויות הכיבוש אותו, ועד היום
לא הצליח להכיר משהי.
לא איכפת לי להגיד לך שהוא בנוי מ-
62 ק”ג ומ־172 ס”מ של יופי אוניברסיטאי.
שכחתי לציין: הוא בן 25.

★ ★ ★

יום הולדת עשרים־ואחת

12/70 מאמין ב”הללך זר ולא פיך”,
אך מאחר ששום זר לא ניקרה על דרכו
„כולם מסביבי ידידים”, החל בן פתח
תקווה זה לספוח על שכמו:
„ובכן, עברו כשבע שנים מאז חגגתי
עשרים אביבים ועוד ידי נטויה.
”אני עצמאי שמעורר קינאת רבים בסבי-
בת.
”לא הכי גבוה, ומוגדר כנאה.

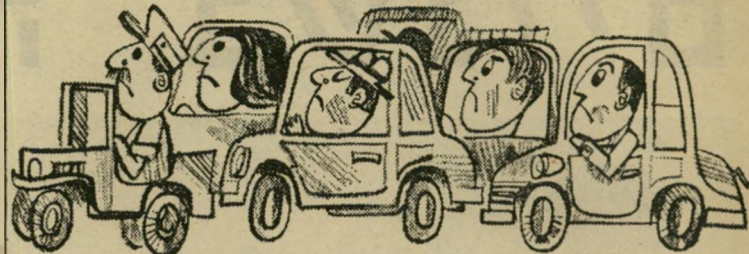
rent a car

פולקסווגן רנט א קר השכרת רכב

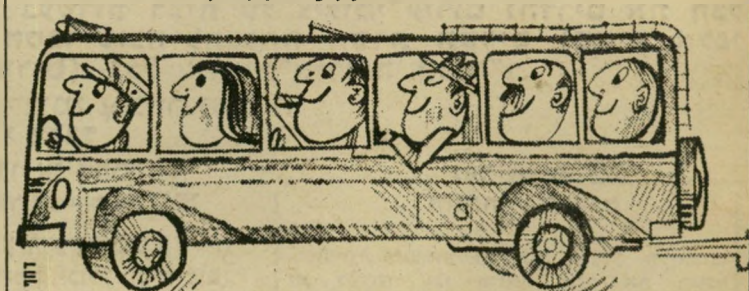
רשת תחנות ההשכרה של פולקס-
ווגן רנט א קר משתרעת מקריית-
שמונה ועד אילת: בכל אחת מ-25
תחנות ההשכרה עומדות לרשותך
מכוניות פולקסווגן פרטיות, מסח-
ריות ואוטומטיות. פנה אל סוכנות
או מוסך מוסמך פולקסווגן הקרו-
בים אליך.

רעיון נהדר, פולקסווגן רנט א קר.

כיום הנהיגה

איננה מענגת- השאד אותה

ליאגד

דורך / מסודר / יסודי

הנסיד והנסיכה של ישראל

לשנת 1970

מטעם מערכת **העולם הזה** ויצרני **מאלט אביר**
ובחסותו האדיבה של ד"ר ישראל פלד

ראש עיריית רמת-גן

התחרות תיערך בחג הפסח 23.4.70.

כרטיסים במכירה מוקדמת ניתן להשיג במערכת „העולם הזה“, רחוב קרליבך 12, ת"א, בין השעות 18.00—9.00.

דודו מן
בן 5½, צפניה 62, ירושלים

דינה אסלנוב
בת 4½, שדרות ירושלים 31, בת-ים

יעקבי קיזרמן
בן 5½, מושב קדרון

עכ"ת
העילית בשוקולד

חברת „עלית“, יצרני הממת-
קים המובחרים, תעניק שי
מתוק לכל ילד שיבוא לנשף-
הבחירה הגדול, וחבילות-שי
מיוחדות למועמדים הסופיים.

גם לך יש כמית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיד והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

מאלט אביר - משקה אדיר !

נותרו עוד 3 שבועות
עד לסיום חידון-הצילומים

טוס לפאריס

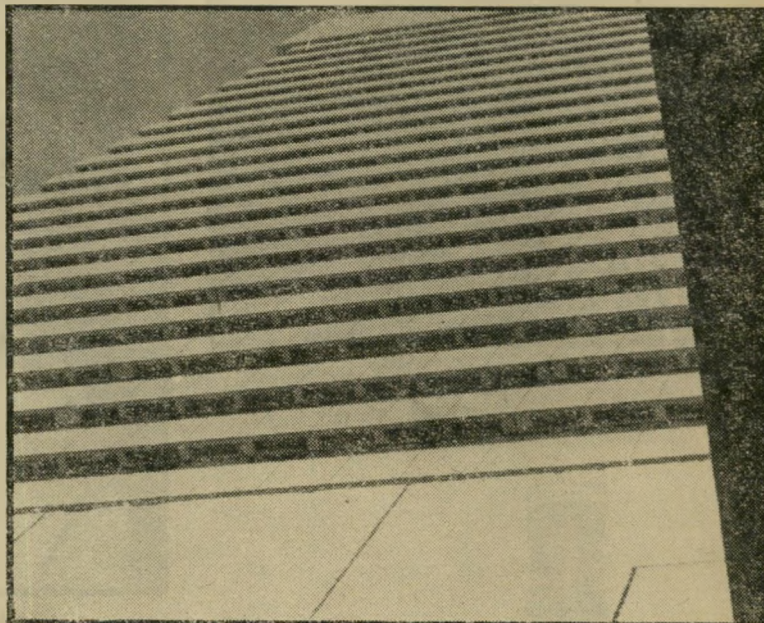
על חשבון העולם הזה

עם חברת

OLYMPIC
A I R W A Y S

מדי שבוע מתפרסם צילום אשר אתה מתבקש לזהותו. כל תשובה נכונה, בכל שבוע, מזכה אותך בהשתתפות בהגרלה. בתום פירסום סידרת התמונות יוגרל הפרס בין שולחי התשובות הנכונות.

בחר אחת מהתשובות הבאות:

1. בניין הוועד הפועל של ההסתדרות.
2. בורסת היהלומים, רמת-גן.
3. בנייני האומה, ירושלים.
4. מגדל שלום בת"א.

תלוש מס' 14

חשולח
כתובתו
התשובה

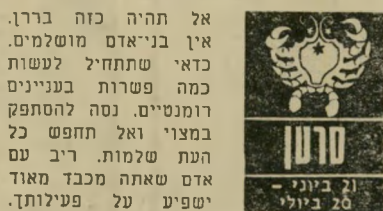
הפסיק לריב עם חב-
ריך לעבודה. בשביל
מה! הבעיה המטרור-
דה אותך תיזכה הש-
בוע לתשובה ולהסבר.
אם אתה מעשן —
אל תגויס. קופסה
אחת ליום זה מספיק.
השבוע תהיה לך הצ-
לחה רומנטית, בתנאי
שתפסיק להיות מתוח ועצבני. לך, בת
„טלה" — כדאי שתשבי קצת בבית.

המרץ שיש לך יעזור
לך לפתור כמה בעיות
המטריות אותך מזה
זמן רב. למרות זאת
הגיע הזמן להקדיש קצת
זמן כדי לבחון דרכים
להגברת יעילותך. נדי-
ביתך ויושרך יזכו הש-
בוע להערכה מתאימה.
אל תהסס לתת לידידיך
עצות — כאשר תתבקש לעשות זאת. כש-
את נוהגת היי זהירה ושימרי על מצב רוחך.

כדאי שתרכיב קצת יו-
ור לעסוק בספורט,
ושתפסיק להתהולל
בלילות. אתה מפור-
את מאמציך ליותר
מדי שטחים במקום
להתרכז במה שחשוב
לך באמת. קרוב משי-
פחה הגורם לך לדאי-
גה מזה זמן רב יפסיק
להדאיג אותך. אתה עולל להסתכסך עם
אדם שתוכניותיו אינן כמו תוכניותיך.

אל תהיה כזה בררן.
אין בני-אדם מושלמים.
כדאי שתתחיל לעשות
כמה פשרות בעניינים
רומנטיים. נסה להסתפק
במצוי ואל תחפש כל
העת שלמות. ריב עם
אדם שאתה מכבד מאוד
ישפיע על פעילותך.
כדאי שתבדוק אם הסיי-
בה לריב אינה נעוצה בך. מכתב שיגיע מאי-
דס שלא שמעת ממנו זמן רב, ישמח אותך.

אל תעשה צעדים
דראסטיים. חכה עוד
קצת לפני שתבצע את
החלטתך. בת „אריה"
— לא תפגשי השבוע
את נסיך החלומות,
למרות שבסוף השבוע
יהיה נדמה לך שפי-
גשת. כדאי שתנצלי
את השבוע כדי לשפר
את הופעתך. התחילי בדיאטה, שני את
התיסרוקת, והיי יפה כמה שרק תוכלי.

אל תשקיע את כספך
בעסקות מפקפקות. וי-
בכלל, חכה עוד קצת
לפני שאתה מחליט מה
לעשות בו. היחסים היי-
מתחים עם אדם קרוב
מטרידים אותך יותר
מדי — כדאי שתוותר
קצת כדי שהיחסים ישי-
תפרו ושמחך יתפנה
לדברים חשובים יותר. בת בתולה —
בראותך היא נכס יקר. אל תזלזלי בה.

אל תהיה שיטתי, אל תתלהב ואל תסתנור
מברק חיצוני. אל תאמין להבטחות של אדם
הקשור בעבודתך, ובדוק היטב את העוב-
דות. השבוע יוסר הי-
מיכשול שמנע את הת-
פתחותם של יחסיך עם
אדם קרוב מאוד. נצל
את זה, והתקרב לאותו
אדם. השבוע אינו מתי-
איים לפגישות רומנטיות
עם אנשים שאינך מכיר
היטב, וזמן רב. בת
מאזניים — החברה שלך
מסדרת אותך. במקום
לדאוג לעניינים שלך, היא דואגת לעניינים
של ה. האביב בשער, חודשי מאי מלחחתך.

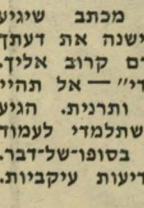
הרגע שאתה מצפה לו יגיע השבוע, ותהי-
יה לך הזדמנות לנצל אותו לטובתך.
בתנאי שתשמור על
צלילות דעתך ועל כו-
שר הניתוח שלך. בת
„עקרב" — הפסיקי
להתלהב מכל בחור
חדש שאת פוגשת, ולי-
הדביק לו את כל ה-
תכונות הטובות שאת
רוצה למצוא. כדאי
שתקבלי את הגבר שי-
תפגשי השבוע כמות
שהוא, ותחשכי לעצמך שברוך לב. הפ-
סיקי לחשוב שכל העולם הוא נגדך.

אם תשקיע את כל המרץ שלך בעבודה, אז
אולי תצליח בעבודתך, אך תיכשל בדברים
אחרים. חלק את תשו-
מתליבך בצורה הוגנת
בין הקריירה ובין האני-
שים הקרובים אליך.
מפני שבקרוב תצטרך
את עזרתם ואת עידודם.
יריבים, עליהם תשפיע
במעשה מסויים — ית-
ייחסו אליך בחוסר אהי-
דה אבל ברספקט. בת
קשת — את נמצאת על
הדרך הנכונה. אם תמשיכי בדרך זו —
כי אז קופידון יעזור לך להגיע לליבו.

הגיע הזמן שתגלה קצת נדיבות לידידיך,
אחרי כל מה שהם עשו למענך. ייתכן
וויגרמו לך קשיים ב-
הגשמת תוכניותיך. אם
אין העניין דוחק —
מוטב שתמתין קצת
ולא תעשה שום דבר
גורלי. מכתב שיגיע
אליך ישנה את דעתך
על אדם קרוב אליך.
בת „גדי" — אל תהיי
כל-כך ותרגי. הגיע
הזמן שתלמדי לעמוד
על שלך. זה ישתלם לך בסופו-שלי-דבר.
אנשים מעריכים בעלי דעות עיקביות.

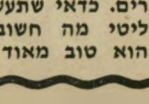
תתחיל להתרגל להצלחה
תתנהג בקור רוח ובהגיון
ליח. אל תזלזל בעצות
שתקבל מאדם שהוא
כימעט זר לך, ותתחשב
בדעותיהם של אחרים.
לא תמיד אתה הוא הי-
צודק. נהג בסובלנות
עם חבריך לעבודה, אפי-
לו אם הם אינם מחזי-
רים לך יחס כזה. בת
דלי — היזהרי לא להסי-
תבך עם גבר מבוגר
מתן בשנים רבות. בעיות בריאות ייעשו
אקטואליות השבוע, בעיקר לקראת סופו.

אל תחשוש להציג את
דעותיך ולעמוד על
שורך, אפילו מול אדם
חשוב ורם מעלה. הסי-
בר את עמדתך וסמוך
על הבנתם של האח-
רים. בת „דגים" —
אל תחשבי שאת יכול
לה לסדר את כל הבר-
עולם, בסופו-שלי-דבר
יגלו האנשים הקרובים אליך את מה
שאת עושה — וינקטו באמצעים חמרי-
רים. כדאי שתעשי קצת חשבון-נפש ותהי-
ליטי מה חשוב לך באמת. שבוע זה
הוא טוב מאוד לאלה מכם המהמרים.

אל תשקיע את כספך
בעסקות מפקפקות. וי-
בכלל, חכה עוד קצת
לפני שאתה מחליט מה
לעשות בו. היחסים היי-
מתחים עם אדם קרוב
מטרידים אותך יותר
מדי — כדאי שתוותר
קצת כדי שהיחסים ישי-
תפרו ושמחך יתפנה
לדברים חשובים יותר. בת בתולה —
בראותך היא נכס יקר. אל תזלזלי בה.

אל תשקיע את כספך
בעסקות מפקפקות. וי-
בכלל, חכה עוד קצת
לפני שאתה מחליט מה
לעשות בו. היחסים היי-
מתחים עם אדם קרוב
מטרידים אותך יותר
מדי — כדאי שתוותר
קצת כדי שהיחסים ישי-
תפרו ושמחך יתפנה
לדברים חשובים יותר. בת בתולה —
בראותך היא נכס יקר. אל תזלזלי בה.

הקצב הכבד של לד צפלין

להקת לד צפלין

אין ספק שהתקליט הנמכר ביותר כיום משני צידי האוקיינוס האטלנטי, הוא תקליט להקת לד צפלין. הלהקה הצליחה כבר לזבור עבורו תקליטי זהב באמריקה, בי אנגליה ובאירופה, וכנראה שרק תקליט חדש של החיפושיות יוכל לשבור את בול מוס הקנייה של התקליט, שמכירתו עברה כבר את המיליון השני.

מה יש בלהקת לד צפלין, שבקושי מלאה שנה לקיומה, שאין בלהקות קצב אחרות? ברור שחלק לא מבוטל מהצלחתה חייבת הלהקה לסולנה רוברט פלט המכונה "מלך שואגי הקצב", אולם הסוד האמיתי טמון בקצב שגא לאור עולם הפזמונים עם הקמת הלהקה, ושומצא על ידי מנהיג הלהקה ג'ימי פיין.

מסביר ג'ימי שהוא הגיטריסט הראשי של הלהקה, וגם מחבר פזמוניה, והיה כי עבר חבר בלהקת הצמרת הבריטית ציפורי החצר: "לאחר שנפרדתי מידידי הציפורים ניגנתי כשנתיים בלהקות קצב שונות ולי בסוף התגלגלתי ללהקתו של ג'יף באק שניגן בשעתו גם כן עם ציפורי החצר. בי אותה תקופה הגעתי למסקנה שהמוסיקה דורכת על מקומה כבר כחמש שנים, והקצב הקיים כבר נמאס על קהל המאזינים. הדבר הבטא בצורה בולטת עם מעברם של חובבי פזמונים רבים למוסיקה מתחרתית.

"לי היה רעיון לשנות את המוסיקה על ידי שינוי המבנה הכלי היוצר אותה. בי להקתו של ג'יף באק פגשתי את ג'ון הבאס ג'ון פול ג'ונס ואת המתופף ג'ון בוננה, וכשסיפרתי להם על הרעיון, הסכימו לי הצטרף אלי לשם הקמת הלהקה. היה חסר לנו רק זמר סולן, ובחרנו את רוברט פלט שהיה האיש בעל מיתרי הקול היחידים ביותר שאני מכיר. הקצב הכבד מבוסס על שילוב של שירה, שאגות קר ליות, ותיומור, שהכלי המוביל בו היא התוף כשהגיטרה החשמלית מלוות בי רקע."

המבנה הכלי של להקת לד צפלין הוא אומנם הפוך מכל מה שהיה ידוע עד כה, אולם את האפקט הכבד של הקצב ניתן

להקת לד צפלין עורכת עתה סיור הופעות באירופה, ובהופעה פתוחה שנערכה במבורג שבגרמניה, הצטופפו לא פחות ממאתיים אלף צופים. הצלחתה הנוכחית של הלהקה בהופעות ובמכירת תקליטים מזכירה לא במעט את הצלחתם של החיפושיות, לפני שמונה שנים. ותעז על כך בחירתה של הלהקה באנגליה ללהקה המבטיחה ביותר של שנות השבעים, מעין יהיה לדעת אם הקצב הכבד אכן יהיה הקצב של שנות השבעים.

ליהם ללא ספק, מלבד לרעם התופים, גם לקולו ההוק של הסולן רוברט פלט. מי ששמע את שני התקליטים הראשונים של הלהקה, או את תקליטונה המון אהבה, לא יוכל להכחיש את העובדה ששאגות צרחניות מעין אלו עדיין לא נשמעו אצל אף להקה. בשעה שהלהקה מופיעה על הבמה, ממש רוברט במיקרופון ובמגבר מיוחדים, כדי שלא יקרע בצריחותיו את הבד המכסה על הרמקולים הענקיים.

עם צאת תקליטונה החדש, גברו החששות:

מצעד הפזמונים של

השנים הזה

מבוסס על מכירת תקליטים בשבוע שבין 27.3.70 — 22.3.70

תקליטונים

1. (1) ז'נוס — כחול מזעזע (אי.אס.איי.)
2. (2) להקה נודדת — תחית קירונס קלירוסטר (סי.בי.אס.)
3. (5) שדום קאנדי היפה — ז'אן פרנסואה מישל (התקליט — חיפה)
4. (6) השתקפויות חיי — המרמלה (פאקס)
5. (4) אני גבר — שיקו (סי.בי.איי.)
6. (3) נה נה, חיי חיי, נשקחי לשלום — קיסור (פונודור)
7. (—) ציבור פעמונים — הארצ'יס (אר.סי.איי.)
8. (7) הרוק אנד רול הישן והטוב — חמישיית דייב קלארק (אי.אס.איי.)
9. (9) הכה נעבוד יחדיו — ח'ם משומר (סי.בי.אס.)
10. (—) ברוז קוסמי — גיאנס גיפלין (סי.בי.אס.)

מארכינג ג'ון

1. (1) לד צפלין 2 — לד צפלין (אטלנטיק)
2. (2) 10/23 — חוזה פליסיאנו (אר.סי.איי.)
3. (7) ישתות דמי — האבנים (המתגלגלות (פאקס)
4. (3) וילי והיהדים הענקיים — תחית קירונס קלירוסטר (סי.בי.אס.)
5. (4) פווי — אריק אינשטיין (הגר — פונודור)
6. (5) דרך אבי — החיפושיות (אי.אס.איי.)
7. פסטיבל סן רמו 1970 (סי.בי.אס.)
8. (6) סנטה — סנטה (סי.בי.אס.)
9. (10) ג'יימס בראון במועדון אפולו — ג'יימס בראון (פולידור)
10. (—) מיטב להיטי אבי מילרדאנו (אי.אס.איי.)

פול מקרתני יפרוש מ"החיפושיות"!

נדחה כבר דחיות אין קץ. בינתיים יצא לשוק תקליטון חדש, ועל גביו הפיזמון "שיהיה", שהספיק כבר להגיע למקום הראשון במצעד הבריטי. תקליטון זה נשא בחובו הפתעה מרעושה: הפיזמון חובר כולו בידי פול מקרתני, אשר גם עיבד אותו וגם הקליט אותו בעצמו. אך העיקר הוא כמובן שרק קולו של פול נשמע מעל-גבי התקליטון, ואילו ג'ון לנון איננו מונן בפיזמון כלל. למעשה יכול היה התקליט לצאת תחת שמו של פול מקרתני בלבד, ולא תחת שם "החיפושיות", כפי שיצא לשוק. למאורע זה יש להוסיף מספר התרחשויות שקרו בחודשים האחרונים. פול מקרתני מסתגר בביתו כבר זמן רב, ולי פי השמועות הוא מכין חומר לתקליט מאריך-נגן שאותו הוא מתכוון להקליט בעצמו. רינגו סטאר שקוע רובו ככולו בתעשיית הסרטים, אולם לא זנח את עולם הפיזמונים. בשבוע הבא הוא עומד להפגיש את מעריציו, "החיפושיות" בתקליט מאריך-נגן פרטי משלו הנקרא, "מסע סנטימנטלי", ושעליו יישמע גם קולו של מוריס גיב מ"הי ג'יס", ג'ון לנון עוסק בשגשגותיה הפרטיות של אשתו יוקו אונו, ומקדיש את מירב זמנו לפיתוח חברת אוני הפלאסטית. ואחרי ווארון חגיגה, ג'ורג' האריסון, שעדיין לא זנח את עיסוקיו ההודיים, והוא שוקד עתה על הכנת מאריך-נגן חדש בביצוע להקת קרישנה ההודית. היה זה דווקא ג'ורג' שהגב בשבוע על השמועות בדבר פרישתו של פול באמורו, "ארבעת קרובים אחד לשני יותר מאשר אי פעם, ואין בדעת אף אחד מאיתנו לפרוש מהלהקה."

להקה הולכת ולהקה באה — אך "החיפושיות" לעולם עומדים. האם יחזיקו "החיפושיות" מעמד ביחד שנה נוספת, או ששנת 1970 תראה את סוף

פול מקרתני

פה של להקת-הקצב המפוארת? בשבועות האחרונים שוב גברו השמועות שמשוה יקרה בקרוב במיטבכם של "החיפושיות". תקליטם מאריך-הנגן החדש, שאמור היה לצאת לפני חודשיים,

תנו שאנס ל"שיער"

אקספרס. כנראה שיהיה לנו בכל זאת סיכוי לראות את מחזמר הקצב שיער על בימותינו, ובשפה העברית. לאחר שמסיפר מפקים מקומיים התייאשו ממנו, החליטו בעל קולנוע אלנבי בתליאבי, מר ורדימון, ליבא ולהפיק את שיער בארץ בכוחות עצמו. בימים אלה כבר עוסק הפיזמונאי אהוד מנור בתרגום התמליל והפיזמונים לעברית, ובקרוב אף יוחל בליהוק הצוות שישתתף במחזמר. הפתעה נוספת שמכין ורדימון: כנראה ששיער תהיה ההצגה הראשונה שתועלה על במת קולנוע אלנבי שיהפך בקרוב לתיאטרון. ●●● אחת משלישיות הצמרת הישראלית שלישיות התאומים, התפרקה לאחרונה. פופיק מת כונן להמשיך כסולן, ואילו הנק נודד. כלאט ואושיק לוי הצטרפו החדש להצגה המחודשת של תליאבי הקטנה. בינתיים מצליח אושיק במיצע הפיזמונים העברי של שלום חנוך חוזה, לך ברה. ●●● הפתעה לכל מעריצי החיפושיות: חזרת אי.אס.איי., שתוציא בקרוב בארץ את תקליטם מאריך-הנגן החדש של החיפושיות, שייקרא חזר או שיהיה, תצדף אליו ספר צבעוני בן 180 עמוד, שיכיל צילומים חדשים לחלוטין של ארבעת המופלאים. הספר ייבא במיוחד מאנגליה, וכמובן שצירוף של הספר יכפיל את מחיר התקליט ואף לבסח יעזור גם במכירתו.

האם תביא תספורות הקצרה של ג'ון לנון קץ על אופנת השער הארוך השולטת בעולם הפזמונים מאז דרך כוכבם של החיפושיות? לאחרונה החלו מגדלי-שיער רבים באנגליה להסתפר בסגנון הקצר של ג'ון ויקו, והשבו הלך בעקבותיו של לנון גם המתופף רינגו סטאר שקיצץ את רעמת שערו עד למינימום. ●●● הזמר אבי מילרדאנו חזר לארץ לחופשת מולדת בת מספר שבועות. אבי יצא לצרפת לפני כחודשיים כדי לערוך שם סיבוב הופעות וכדי להתגלות בקנה-מידה בינלאומי. עם שובו התברר כי לא קיים בינתים כל הופעה, אך לעומת זאת הצליח לחתום חוזה הקלטות של חברת-הענק הצרפתית פאטה מרקוני שאצלה חתום גם הזמר הצרפתי אדמו. אבי יחזור לצרפת כדי להקליט את תקליטו הראשון ברגע שתושלם כתיבת הפיזמונים שיופיעו עליו. ●●● מישו עדיין זוכר את נער-הפלא ראם קונואי שהביא למיצע הפיזמונים הבריטי לפני למעלה מעשר שנים את הלהיט רולט, שהיה אחד התקליטונים הנמכרים ביותר בהיסטוריה הפיזמונית? השבוע החליט קונואי לזרז ולעולם השעשועים פסימון חדש הנקרא פולונו. לשם כך ערך מסע פירסומת חסר תקדים, ואף שילם כמה אלפי לירות שטרלינג כדי לקנות את השער של שבועון הפופ הבריטי רבי-התפוצה, ניו מוזיקל

העונות החזות

הפילגשים של איש-ציבור,

תעשיין, עורך-דין ושחקן

חושפות את סודות חייהן

הפילגשים

על מל-אדיר